GRÖNLANDS AMFIPODER

BESKREVNE

AF

HENRIK KRÖYER.

(Som Tillæg: Beskrivelse af nogle andre grönlandske Kræbsdyr, og Optælling af Kræbsdyrklassens hidtil bekjendte grönlandske Arter, i Forbindelse med nogle zoologisk-geografiske Bemærkninger over de boreale Krustaceer).

I.

Indledende Bemærkninger
over
Amfipoderne.

Indtil *Milne-Edwards* for noget længere end 7 Aar siden meddeelte en Oversigt af et större Arbejde over Amfipoderne*), kunde denne Orden med Ret regnes blandt de mindst bekjendte af Kræbsdyrene, og endnu er den, saavel med Hensyn til Formbeskrivelser som ogsaa i andre Henseender, meget lidt bekjendt og bearbejdet. Grunden hertil maa ikke alene söges i den Omstændighed, at Amfipoderne almindeligen ere smaa, og kun vise ringe Afvexling i Farve; men ogsaa i deres Bygning, som gjör det vanskeligt at opnaae nogen sikker Kundskab om dem, uden at adskille dem næsten Led for Led; endeligen i deres Opholdssteder, som ofte hindre alle Iagttagelser over dem.

Milne-Edwards deler denne Orden i 24 Slægter, af hvilke de 14 dog kun beroe hver paa een sikker Art**)

Latreille gav samme Aar, i anden Udgave af *Cuvier's* Regne animal, en Opstilling af Amfipoderne. Ved at sammenligne disse to Arbejder finder

*) Ann. des sc. naturelles Tom. XX pag. 353 seqv. (1830).

**) Fem, af forskjællige Forfattere opstillede, Slægter optages ikke af M. E., fordi han anseer dem for at være saa lidt bekjendte, at der ikke kan fældes nogen sikker Dom over dem. Disse ere *Sperchius* og *Leplurus* (Raffinesque), *Pterygocera*, (Latreille) *Lepidactylus* (Say) og *Hiella* (Straus).

man, uagtet Latreille ligesom Milne-Edwards antager 24 Amfipod-Slægter, overmaade betydelige Afvigelser.

Disse Forfattere ere næmlig uenige angaaende Ordenens Grændser, idet *Latreille* optager Slægter, hvilke *Milne-Edwards*, og som det synes med större Föje, henviser blandt Isopoderne. Heraf fremgaae andre Hovedforskjælligheder med Hensyn til Ordenens Karakteristik og Slægternes indbyrdes Opstilling. Som Fölge af Amfipodernes naturligere Begrændsning, har M.-E. baade kunnet karakterisere dem bestemtere og ordne dem rigtigere end Latreille. Af de 24 Slægter ere kun 13 fælleds for begge Forfattere, altsaa 11 eller næsten Halvdelen forskjællige; efterdi M.-E. udskyder et saa stort Antal af de af Latreille anerkjendte Slægter, og derimod indlemmer blandt Amfipoderne 11 nye Slægter, af hvilke een (Unciola) skyldes *Say*, en anden (Themisto) til *Guerin*, de övrige ni*) derimod hans egne Undersögelser.

Ved at angive Grunderne af de 13 Slægter, som begge Forfattere ere enige i at betragte som Amfipoder, angives tillige de Zoologer, der have Fortjenester af denne Orden. Entomologen *Fabricius* opstillede Slægten Gammarus, af hvilken de övrige Slægter ere Sönderlemmelser; til *Latreille* skyldes fem (Talitrus, Corophium, Hyperia, Dactylocera og Phronima), til *Leach* fem (Orchestia, Amphithoe, Leucothoe, Atylus og Podocerus), til *Say* een (Cerapus), og til *Risso* een Slægt (Typhis).

Af de 11 Slægter, der hos M.-E. savnes, henförer han Ione, Anceus og Praniza til Isopoderne, mellem hvilke han ogsaa mener at Apseudes maa finde Plads. Slægten Pterygocera kan ikke optages, fordi den blot er opstillet efter en ufuldkommen Afbildning. *Risso's* Slægt Phrosine gaaer ind under Dactylocera og Hyperia. De övrige fem Slægter tilhöre *Leach*, som var temmelig tilböjelig til at opstille Slægter efter mindre væsentlige Skjælnemærker. Af disse falder Jassa

*) Lysianassa, Isæa, Erichthonius, Vibilia, Phorcus, Lestrigon, Daira, Anchylomera og Oxycephalus.

sammen med Podocerus, Melita med Gammarus, Pherusa med Amphitoe. Dexamine og Mæra forbigaaer *Edwards* med Taushed.

Nyligt har *Burmeister*)* udvidet Amfipodernes Orden paa en uventet Maade. Han er vel enig med M.-E. i at henföre Praniza og Anceus blandt Isopoderne, hvor han lader dem danne en Familie under Navn af Pranizidæ. Derimod optager han Læmodipoda og Pycnogonidæ i Amfipodernes Orden, hvad jeg formoder næppe vil finde almindeligt Bifald.

Da *Milne-Edwards* Begrændsning og Inddeling af Amfipoderne ikke blot forekommer mig at være naturligere end nogen anden mig bekjendt, men tillige i sine Hovedtræk at være tilfredsstillende efter vor nuværende Kundskab om Dyrene af denne Orden, har jeg lagt den til Grund for mit Arbejde.

Efter disse forelöbige Bemærkninger gaaer jeg over til

Beskrivelsen

af de grönlandske Amfipoder.

1. *Lysianassa Vahlii Rhrdt.**)*.

Længden fra Panderanden til Enden af Haleappendices hos det störste af mig undersögte Individ er $5\frac{1}{2}'''$; Höjden***) næsten $2'''$.

*) Handbuch der Naturgeschichte 1837, pag. 568 seqv. Jeg anförer *Burmeister*, mindre i den Formening, at der bör lægges betydelig Vægt paa hans Opstilling af en Orden, hvis Dyr han næppe har gjort noget specielt Studium af, end fordi hans Opstilling er den seneste.

**) De Materialer, jeg har benyttet til nærværende Arbejde, findes opbevarede deels i det kongelige Museum, deels i den naturhistoriske Forenings Samling. Prof. *Reinhardt*, som har indrömmet mig den frieste Adgang til Museets grönlandske Kræbsdyr, havde allerede tidligere tildeelt endeel af de nye Arter Navn, hvilke Navne jeg naturligviis har anseet det for Pligt at bevare. Den her beskrevne Art har han opkaldt efter Oversenderen, Hr. I. Vahl, (en Sön af den berömte Botaniker af samme Navn) som under et langvarigt Ophold i Grönland har nedsendt mange interessante Bidrag til Landets Fauna.

***) Med Hensyn til Höjden maa jeg bemærke, at jeg *stedse* regner denne fra Rygfladen til fjerde Epimers nederste Rand hos det udstrakte Dyr.

De överste Fölere ere lidt kortere end de underste, dog i saa ringe Grad, at de kunne siges *omtrent* at have samme Længde. Deres Længde kan anslaaes til $1\frac{1}{4}'''$, eller er omtrent liig med Længden af Hovedet og Kroppens to förste Led tilsammentagne. De have et meget ejendommeligt Udseende (hvad der ogsaa gjælder om de to fölgende Arter) idet de tre Grundled, som danne Skaftet, ere særdeles tykke og tæt forenede, saa at de tilsammen udgjöre en ægdannet Knop. Den ægdannede Form er især hos unge Individer meget iöjefaldende, hvorimod den hos ældre nærmer sig mere til det Cylindriske. Det förste Grundled er længst, omtrent dobbelt saa langt som de to fölgende tilsammentagne; ogsaa er det lidt tykkere end andet, og dette atter tykkere end tredie. Hos unge Individer ere disse tre Led saa nöie forbundne, at man har nogen Vanskelighed ved at skjælne dem fra hinanden. Deres Grændser antydes imidlertid ved meget smaa Börster, som udgaae paa hver Side fra andet og tredie Leds Rod. — Fra Skaftet udspringer en Svöbe og et Appendix eller en *Bisvöbe*: Svöben er længer end Skaftet og idetmindste dobbelt saa lang som Appendixet. Hos et stort Individ tæller Svöben 17 til 18 Led; hos et Individ af $2'''$ Længde derimod kun 7 eller 8, og Appendixet har her kun 3 til 4 Led, medens man hos det voxne Dyr finder 7 eller 8. Hos unge Individer bemærkes ikke andre Börster paa de överste Fölere end de ved Skaftet omtalte; men hos ældre Individer er hvert Led af Svöben og Appendixet forsynet med flere Börster, og saavel Styrken som Antallet af disse synes med Alderen at tiltage.

De nederste Föleres Skaft, der er meget tyndere end de överstes, bestaaer af langstrakte, cylindriske Led. Svöben, der er meget længere end Skaftet, har hos et voxent Individ 17 Led, hos et ungt kun 12. Forskjællen mellem Leddenes Antal er altsaa, hvad dette Par Fölere angaaer, ikke saa stor hos ældre og yngre Individer, som den ved de

överste Fölere bemærkede. Med Hensyn til Börster iagttages derimod omtrent det samme Forhold.

Öjnene ere temmelig store, og indtage en ikke ubetydelig Deel af Hovedets Sideflader. Deres Form er langstrakt nyredannet, den forreste Rand lidt indböiet, den bageste noget hvælvet.

Munddelene frembyde intet Mærkeligt i deres Bygning, kun ere de forholdsviis spædere hos denne end hos de to fölgende Arter.

Förste Par Föders förste Led er tykkere end de fölgende Led, og tillige meget længere, næsten saa langt som de andre fem Led tilsammentagne. Andet og tredie Led ere meget korte; fjerde Led er omtrent saa langt som andet og tredie Led tilsammentagne, af omvendt Kegleform; femte Led har samme Længde som fjerde, er tyndere end dette, af Form konisk med afstumpet Spidse; sjette Led er en meget lille Klo. Förste Led har lange Börster langs den forreste Rand, andet og tredie Led paa den bageste Rand, fjerde Led nederst paa Forranden, og femte Led paa den bageste Rand.

Andet Par Födder er af en mærkelig Form, og afviger betydeligt fra förste Par: det er længere og tyndere; dets förste Led er vel længere end noget af de fölgende men ikke tykkere; tredie og femte Led ere de korteste, indbyrdes næsten eens lange (det femte dog noget kortere) og begge med Tilnærmelse til Hjerteform; længere end disse Led ere andet og fjerde, hvilke indbyrdes omtrent have samme Længde. *Sjette Led eller Klo mangler aldeles;* i dets Sted udgaaer fra den nederste, lidt udskaarne, Rand af femte Led en Mængde lange og noget krummede Börster; de længste af disse (de yderste) ere saa lange som femte Led. Förste Led viser næsten slet ingen Börster; andet Led har en fremadrettet Dusk i Enden paa Inderfladen; en tykkere Dusk har tredie Led paa samme Sted; fjerde Led er ikke blot forsynet med Börster i Enden, men har ogsaa langs den bageste Rand en Mængde overmaade korte, tætstaaende Börster, og det Samme er Tilfældet med femte Led. Ved

den stærke Börstebeklædning og ved Formen af femte Led, der i Enden er lidt bredere end ved Roden, faaer det andet Fodpar Udseende af en Aare eller et Svömmeredskab.

Tredie Par Födder er af sædvanlig Form: förste Led det længste, stærkt; andet Led det korteste, paa den forreste Rand dybt indskaaret; tredie Led kortere end förste, men ligesaa tykt, i Enden af den forreste Rand forlænget i en fremragende Spidse; fjerde Led længer end andet men kortere end tredie; femte Led omtrent af Længde som tredie, men tyndt, i Enden noget tilspidset; sjette Led en spids, temmelig lang men ikke meget krum Klo. Börster vise sig hist og her langs den bageste Rand.

Fjerde Par Födder stemmer i Form ganske overeens med tredie Par; derimod er det meget ubetydeligt kortere og af lidt förere Bygning end dette.

Femte, *sjette* og *syvende* Fodpar, hvilke, som sædvanligt, ere af eensformig Bygning, frembyde intet Mærkeligt. Femte Pars förste Led er en stor, ægdannet, forneden lidt smallere Plade, hvis forreste Rand viser meget korte Börster, den bageste smaa Indsnit, eller ligesom en Krenulering; andet Led, som optages i et Udsnit af förste Leds forreste og nederste Hjörne, er meget lidet, af större Brede end Længde, med den forreste Rand forneden endende i en lille Spidse; tredie Led omtrent dobbelt saa langt som andet, bredt, den bageste Rand udbuet og forneden udtrukket i en Spidse; fjerde Led omtrent af Længde som tredie, men meget smallere; femte Led længer end fjerde, smalt, forneden lidt smallere end foroven; sjette Led en temmelig lang, fremadrettet Klo. — Sjette og syvende Fodpar ere, som sædvanligt, större end femte, hvilket grunder sig paa, at den Plade, som udgjör deres förste Led, er meget större og det femte Led længer.

Kroppens syv Led ere eensdannede og omtrent af eens Længde (de bageste dog lidt længere end de tre förste).

Sidepladerne (Epimererne) ere forskjællige i Form, dog alle med

Tilnærmelse til det Fiirkantede. Hos förste Sideplade löber den överste Rand skraat ned fortil; forreste Rand er lidt indböjet, bageste lidt udböjet; anden Sideplade har Form af en langstrakt Fiirkant, hvis överste Rand dog löber lidt skraat ned fortil; tredie Plade nærmer sig i Form til anden; fjerde Plade har den bageste Rand dybt indskaaret; de fölgende Plader ere fiirkantede med afrundede Hjörner og et lille Indsnit mod Midten af den nederste Rand. Sjette Sideplade er mindre end femte, og syvende igjen mindre end sjette, saaledes som Forholdet sædvanligt er hos Amfipoderne.

Bagkroppens tre förste Par *falske Födder* frembyde intet Mærkeligt: fra et tykkere og kortere Grundled udgaae jevnsides to længere og smallere, i Enden tilspidsede, Endeled, som langs hele deres Rand ere tæt besatte med lange Börster; hos det fjerde Par falske Födder er Grundleddet længere end Endeleddene, og disse have istedetfor Börster kun enkelte spredte Torne; femte Par stemmer i Form overeens med fjerde, men er meget mindre, og sjette Par er atter mindre end femte.

Bagkroppen ender med to korte, trinde, koniske *Haleappendices*, hvis Spidse dog er noget afstumpet.

Som ovenfor meldt har Botanikeren Hr. *Vahl* nedsendt denne Art. Den er funden i Omegnen af *Godthaab*, under henimod 65° n. Br. Andetstedsfra har jeg ikke seet den.

Lysianassa Lagena Rhrdt.

(Tab. 1, Fig. 1).

Naar Dyret udstrækkes, belöber Længden fra Panderanden til Enden af Haleappendices sig til 1″; Höjden er omtrent $5\frac{1}{2}'''$ og den störste Tykkelse 2‴.

De överste Fölere ere saavel i og for sig korte, som ogsaa kortere end de nederste; deres Længde er omtrent 2‴ eller lige med Mellem-

rummet mellem Panderanden og den bageste Rand af Kroppens andet Led. Skaftet er kortere end Svöben, dog kun i ringe Grad; iövrigt viser det med Hensyn til de enkelte Led samme Forhold som foregaaende Art. Svöben er tilspidset, og bestaaer af meget korte Led, omtrent 20 i Tallet: hos flere af mig undersögte Individer, der vare fuldvoxne, omtrent af eens Störrelse, og hvis Fölere ikke syntes beskadigede, talte jeg 18 til 25 Led. Bisvöben er temmelig lang (mere end halv saa lang som Svöben), ved Roden tyk, i Enden spidst tillöbende: den har omtrent en halv Snees Led, af hvilke Grundleddet er meget tykt, langs den nederste Rand saugtagget eller krenuleret, omtrent saa langt som de tre fölgende Led tilsammentagne.

De nederste Fölere ere omtrent $\frac{1}{3}$ længere end de överste; Skaftet er tyndt og kort; det har ikke Halvdelen af Svöbens Længde; dets to sidste Led ere i Enden af deres överste Rand forsynede med mange Börster; ogsaa langs den underste Rand have de Börster, men meget kortere. Svöben bestaaer af henimod 40*) meget korte Led; langs den underste Rand viser den korte Börster.

Öjnene ere store, af en meget levende sort Farve og af en ret mærkelig Form: man kan sammenligne denne med en Kölle, hvis tykke Ende vender ned, eller med en Flaske**). Den nederste, tykke Deel, som næsten ganske indtager den, under de överste Föleres Grundled fremspringende Sideflade af Hovedet, er uregelmæssigt firkantet, og har en lidt skjæv Stilling: den bageste og nederste Rand dannes af to rette Linier, der stöde sammen omtrent under en ret Vinkel, hvorimod den forreste og överste Rand udgjöre et Stykke af en Cirkelbue. Fra den överste Rand opstiger lodret den tyndere, halsformige Deel, der er langstrakt, lige bred overalt, og ender afrundet. — Den her beskrevne

*) Jed har talt indtil 38 Led i Svöben.

**) Denne Lighed har foranlediget Artsnavnet.

Öjenform har jeg fundet hos de allerfleste Individer; hos enkelte gaaer Öjnenes Form over til den for fölgende Art almindelige.

Förste Par Födder ere temmelig korte, noget sammentrykkede, men af en stærk Bygning, og stemme i alt Væsentligt overeens med samme Par hos foregaaende Art. Kun springer femte Leds bageste Endevinkel frem som en stump Torn eller Knude, hvilken synes bestemt til at svare mod Kloen: hos foregaaende Art synes denne Torn ikke at findes, eller dog at være meget mindre tydelig. Dette Fodpar er stærkt besat med stive Börsteknipper, især langs den bageste Rand.

Naar undtages, at femte Led er af en lidt mere langstrakt og smal Form, viser *andet Fodpar* ingen mærkelig Forskjæl fra samme Par hos Lys. Vahlii. Ligesaalidet som hos denne bemærkes, selv under den stærkeste Forstörrelse og Præsning, noget Spor til sjette Led*)

De fölgende Fodpar vise aldeles intet Særegent.

Det samme gjælder om de *falske Födder*, hvilke jeg har undersögt Stykke for Stykke, uden at opdage nogen væsentlig Afvigelse fra foregaaende Art.

Haleappendixet bestaaer af to langstrakte, linieformige, i Enden stumpt afrundede, lige til Roden adskilte Blade.

Kroppens förste Ring er længer end den anden. Den förste Sideplades forreste - nederste Vinkel er temmelig stærkt fremragende.

Denne Art er nedsendt fra *Omenak* (omtr. 71⁰ n. Br.) af Kjöbmand *Fleischer*.

---

*) Imidlertid bör jeg ikke undlade at bemærke, at jeg hos *nogle* (ingenlunde hos alle) Individer, ved en höj Forstörrelsesgrad og stærk Præsning, blandt de övrige Börster, omtrent mod Midten af den nederste Rand, har seet en tykkere Börste eller Torn, hvilken jeg i Afbildningen (fig. 1, n) har sögt at antyde. Men paa den ene Side anseer jeg det ikke for sikkert, at det er *een* Torn og ikke snarere flere sammenfiltede Börster (Börsterne sidde meget tæt paa hverandre); dog selv om det var en Torn, og denne var konstant: gjör dens höjst ubetydelige Störrelse, og vel ogsaa dens Stilling, det tydeligt, at den ingenlunde kan betragtes som en Klo eller et sjette Led.

Lysianassa appendiculosa Kr.
(Tab. 1, Fig. 2)

Længden af de störste Individer fra Snuden til Halespidsen er 15‴; Höiden $5\frac{1}{2}$‴; Tykkelsen 2‴.

Fölerne ere længere end hos de to foregaaende Arter, og vise indbyrdes et andet Forhold end hos nogen af disse.

De överste Fölere holdt hos et Individ af næppe 1″ Længde $5\frac{1}{2}$‴; deraf udgjorde Skaftet omtrent 1‴, og var altsaa kortere end den halve Svöbe; dets Form er som hos de foregaaende Arter, og kan altsaa her forbigaaes. Hos et ungt Individ af 3—4‴ Længde har jeg kun talt 16 Led i Svöben; hos et voxent derimod indtil 33; det förste Led er saa langt som de tre fölgende tilsammentagne. Bisvöben holder omtrent 1‴, er altsaa af Skaftets Længde og kortere end Svöbens Halvdeel; hos de större Individer talte jeg en halv Snees Led i den, hos de mindre kun 5 til 6; dens förste Led er længer end Svöbens förste Led og dobbelt saa langt som de fölgende Led.

De nederste Fölere (af $6\frac{1}{2}$‴ Længde hos et Individ paa 1″) ere næsten dobbelt saa lange som de överste, og have mere end Legemets halve Længde. Det tynde Skaft, som er lidt længer end de överste Föleres Skaft, indeholdes fire til fem Gange i Svöben. Denne har hos store Individer mellem 30 og 60 Led, hos unge derimod omtrent 26. De förste Led indtil omtrent Midten af Svöben have större Brede end Længde, men efterhaanden bliver Længdedimensionen overvejende.

Hvad der især udmærker Fölerne og er betegnende for denne Art, er de smaa Appendices, hvormed Svöberne vise sig forsynede: de överste Föleres Svöbe langs den underste Rand, de nederste Föleres Svöbe langs den överste*). Jeg kjender ingen anden, tidligere beskreven, Amfipod,

*) Det er paa Grund af denne Egenskab, at jeg har benævnet Arten: appendiculosa.

hos hvem noget Lignende findes, end den af *Milne-Edwards**) under Benævnelsen Gammarus ornatus beskrevne. Fra Enden af hvert Led udgaaer næmlig et lille Blad eller en lille Hudlap, som har Lighed med en Knap, til hvilken er hæftet en Spidse; dog synes Formen af disse Appendices ikke altid at være ganske overeensstemmende eller regelmæssig. Hos smaa Individer ere de meget tydeligere og mere iöjefaldende end hos de store; og der viser sig hos hine foran hvert Appendix to smaa Börster, hvilke oftere synes at mangle hos disse.

Öinene ere kölledannede, og synes ved en lös Betragtning ganske at vise samme Form som Lys. Lagena. Ved nærmere Undersögelse bemærkes dog flere Forskjælligheder: de ere hos L. appendiculosa noget större i Forhold til Hovedet, af plumpere Dannelse, mindre bestemte Omrids og af mindre levende sort Farve, hvilket sidste dog maaskee kun er en Fölge af tilfældige Omstændigheder; den nederste, tykke Deel er femkantet; den överste Deel lidt krummet, i Enden noget tilspidset og forholdsviis tykkere og kortere end samme Deel hos L. Lagena.

Iövrigt viser denne Art stor Overeensstemmelse med de to foregaaende Arter**).

Ogsaa denne Art er ligesom foregaaende nedsendt fra *Omenak*.

Anmærkning. I det kongelige Museum fandt jeg alle smaa Individer af denne Art opbevarede i et Magazinglas, de store i et andet; to forskjællige Samlere havde næmlig nedsendt dem, den ene blot unge In-

*) Ann. d. sc. nat. tom. XX, pag. 369.

**) Dog maa bemærkes, at den nederste Rand af andet Fodpars femte Led har et temmelig dybt Indsnit mod Midten, og at der nær dette Indsnit hos *nogle* af de undersögte Individer har viist sig en lille Knude eller Plade? (fig. 2, f). Da jeg ikke har kunnet opdage denne hos alle Individer, synes den uvæsentlig, og da jeg ikke har kunnet iagttage den uden ved stærk Presning, er jeg ikke sikker paa dens sande Form.

divider, den anden blot ældre. Hos de unge Individer vare Öjnene saa aldeles forsvundne*), at det ikke var mig muligt, at faae nogen bestemt Forestilling om deres Form. Da nu hertil kom det ringe Antal Led i Fölerne, ledede jeg til at antage de smaa Individer for en egen, fra de store forskjællig, Art. Men da senere nöjagtig Sammenligning ikke lod mig opdage andre Forskjælligheder mellem store og smaa Individer end de angivne, og da endvidere fortsatte Undersögelser havde fört mig til det (som jeg troer, nye) Resultat, at Leddenes Antal i Fölerne tiltager med Alderen; da endeligen Mangelen af Öine ogsaa kunde betragtes som et Kjendetegn paa en yngre Alder, har jeg anseet mig for berettiget til at forene alle Individerne under een Art.

De tre ovenfor beskrevne Amfipoder ere anförte som henhörende til Slægten Lysianassa Mil. Edw., under hvilken Benævnelse to af disse Arter fandtes optagne i det kgl. Museum. Dette er vistnok ogsaa den eneste af de hidtil antagne Slægter, til hvilken man kunde nærme dem: men jeg skulde troe, at det bliver nödvendigt at oprette en ny Slægt for disse tre Arter, med mindre man vil underkaste Milne-Edwards Karakteer af Slægten Lysianassa meget betydelige Forandringer. Man kan vistnok ikke tvivle paa, at de to meget væsentlige og iöjefaldende Særegenheder, hvori de tre omhandlede grönlandske Krustaceer stemme overeens, nemlig den monströse Tykkelse af de överste Föleres Skaft og det andet Par Födders Mangel af Klo og övrige ejendommelige Bygning, hvorved det faaer Lighed med et Svömmeredskab: at disse Særegenheder, siger jeg, ogsaa maa betinge Særegenheder i Levemaaden. Og det er især paa Grund heraf, at jeg foreslaaer en ny Slægt, hvilken jeg benævner Anonyx**).

---

*) Ved Opbevaringen i Spiritus forsvinde Öjnene saavel hos mange Amfipoder som ogsaa hos adskillige andre Krustaceer (f. Ex. hos Kaligusarterne). Jeg troer at være kommen til den sikkre Erfaring, at dette, under iövrigt lige Omstændigheder, indtræffer desto vissere og almindeligere, jo yngre Individerne ere.

**) Af *α* priv. og *ονυξ*, Negl.

Anonyx: pedunculus antennarum superiorum crasissimus, ovalis; inferiorum multo gracilior, cylindricus; (oculi magni)); pedes primi paris breviores, parvulo instructi ungve; pedes secundi paris sat elongati, gracillimi, ungve carentes (qvinqvearticulati), ejusque vice ad finem articuli qvinti multis validisque præditi setis.*

Til denne Slægtskarakteer kunde endnu föies, at Hovedet hos alle Arterne er temmelig lidet, og for en Deel skjult af förste Rings Sideplader, Panden rager i Midten frem i en lille, stumpvinklet Spidse, hvilken opstaaer ved de smaa Sideindsnit, der modtage Fölernes Rod; Kroppen er temmelig stærkt sammentrykket, dog med afrundet Rygflade.

Uagtet jeg meget detailleret har undersögt Munddelene hos alle Arterne, har jeg dog ikke i Artsbeskrivelsen berört dem, fordi de ikke tilbyde letopfattelige Skjælnemærker. De ere næmlig i höj Grad overeensstemmende, paa meget faa og ubetydelige Afvigelser nær: f. Ex. at Tyggeföddernes ydre Endeplader hos *An. appendiculosus* ere lidt mere tilspidsede i Enden, hos *An. Lagena* lidt mere afrundede. Heller ikke kunne de spille nogen betydelig Rolle i Slægtskarakteren, da de i det Væsentlige stemme overeens med disse Dele hos Gammarus. Kindbakkerne (Mandibulæ) ere stærke, langs den indre Rand forsynede med tre Tandknuder; den överste Rand viser mod det yderste Hjörne et temmelig dybt Indsnit; Famlerne ere temmelig korte. Det andet Par Kjæbers nederste Lap er meget lille, i Enden forsynet med nogle lange, fjerdannede Börster. Tykkeföddernes Famlere ere lange, de inderste Endeplader smalle, linieformige.

De tre til Slægten Anonyx henhörende Arter adskilles letteligen ved fölgende Diagnoser:

---

*) Dette Slægtsmærke mener jeg iövrigt ikke, at der kan lægges sönderlig Vægt paa; thi hvorvel det passer paa de tre, her beskrevne, Arter, vilde man naturligviis ikke kunne udelukke en Form af Slægten Anonyx, som i andre Henseender stemmede med den, paa Grund af smaa Öjne.

1. *An. Vahlii: antennis brevibus, invicem eadem fere longitudine, quartamque totius longitudinis*) partem efficientibus; oculis elongato reniformibus.*

2. *An. Lagena: antennis brevibus; inferioribus superiores tertia parte antecellentibus, quartamque totius longitudinis partem æquantibus; oculis clavæ formam imitantibus.*

3. *An. appendiculosus: antennis longioribus; inferioribus dimidia fere parte superiores vincentibus, dimidiamque totius longitudinis partem æquantibus; flagello antennarum omnium terminali ad finem uniuscujusque articuli monstrante appendiculum; oculis clavæ imaginem referentibus.*

Afbildninger: 1, a. Anonyx Lagena; b. de överste Föleres Appendix; c. Haleappendices; d. Kindbakker; e. förste Par Kjæber; f. disses inderste Plade stærkere forstörret; g. andet Par Kjæber; h. Tyggefödderne; k. disses yderste Plade; i. Öiet; l. förste Par Födder; m. andet Par Födder; n. dette Pars sidste Led.

2, a. An. appendiculosus; b. nogle Led af de nederste Föleres Svöbe; c. de to sidste Led af förste Par Födder; d. Öjet; e. Tyggeföddernes överste Plader; f. Enden af det andet Fodpars sidste Led.

Gammarus Sabini Leach.

(Sabines app. tab. 1, fig. 8—11)**)

Da denne Amfipod hörer til de störste i Ordenen, og tillige synes at være temmelig almindelig overalt paa de grönlandske Kyster, maa man undre sig over, at den er undgaaet Fabricius's Opmærksomhed.

Længden af de störste Individer, naar de ligge sammenkrummede i deres naturlige Stilling, er 1″ eller lidt mere; udstrakt holder Dyret fra Panderanden til Halespidsen $1\frac{1}{3}$″, og naar Fölerne medregnes $1\frac{5}{6}$″,

*) A margine frontali ad apicem appendicum caudalium.

**) Mindre god Afbildning.

enkelte Individer vel endog 2″. Höjden er $\frac{1}{3}$″*); Tykkelsen 3 til $3\frac{1}{2}$‴ eller vel endog mere hos Hunnerne.

Hovedet er, som hos Amfipoderne i Almindelighed, lidet; dog længer end Kroppens förste Ring. Mellem Öjnene hæver sig en Kam, som bagtil er bredere og tillige fladere, fortil tilspidser sig hornagtigt (hvorved den bliver skarpere), og ender i den korte Fremragning, som Midten af Panderanden danner.

Öjnene ere store, nyredannede, den bageste Rand udbuet, den forreste kun meget lidt indböjet; forneden ere de bredere end foroven.

Fölerne ere omtrent af lige Længde, og naae til den bageste Rand af Kroppens femte Led. Hos et Individ af $1\frac{1}{3}$″ fra Panderanden til Halespidsen udgjöre de $\frac{1}{2}$″.

Förste Led af de *överste* Föleres Skaft er tykkere men næppe længer end det andet, og dette ikke betydeligt længer end det tredie. Svöben er omtrent $1\frac{1}{2}$ Gang saa lang som Skaftet; hos et stort Individ har jeg talt omtrent 40 Led i Svöben (hos et noget mindre 30 o. s. v.), hvilke kun ere forsynede med meget korte Börster; de förste Led ere kortere og tillige utydeligere end de sidste. Bisvöben, der omtrent er af Længde som Skaftets andet Led, bestaaer hos store Individer af fem Led: et langt, cylindrisk Led; tre kortere, kölledannede, indbyrdes næsten af lige Længde; og endeligen et meget lille, konisk, som ender med mange smaa Börster, der danne ligesom en Pensel.

De *nederste* Föleres Skaft er af Længde omtrent som de överstes; Svöben tæller nogle og tredive til 40 Led, hvilke vise samme Længdeforhold, som ved de överste Fölere er bemærket, men ved Svöbens Rod blive endnu utydeligere, og ere ligesom sammensmeltede.

---

*) Efter min sædvanlige Beregningsmaade, fra Rygfladen af Kroppens fjerde Ring til den nederste Rand af fjerde Sideplade. Hvis man hos ægbærende Hunner vilde regne til Bugfladen, blev Höjden endeel större.

Kindbakkerne ikke meget store og deres Famlere ikke ret lange, men af stærk Bygning; *Kjæberne* smaa og spæde; *Tyggeföddernes* Famlere af meget svær og plump Bygning.

De *to förste Par Födder* stemme ikke alene overeens i Form men ogsaa i Störrelse. Haanden er temmelig lille, ikke bredere end foregaaende Led, af en langstrakt ægdannet eller næsten konisk Form, idet den ved Roden er bred men i Enden tilspidset. Den bageste Rand af disse Födder er temmelig tæt besat med stærke Börsteknipper, hvilke paa Haanden danne en dobbelt Række. Den bevægelige Klo er forholdsviis stor og stærk.

Tredie og fjerde Par Födder vise den for disse Fodpar hos Gammarusarterne almindelige Form, og ere altsaa indbyrdes eensdannede, men tredie Par overgaaer det fjerde ikke ubetydeligt i Störrelse.

De tre sidste Fodpar ere eensdannede, men *femte Par* er langt mindre end de to fölgende. *Sjette* og *syvende* Par ere lige store, undtagen hvad det förste pladedannede Led angaaer; thi dette er hos syvende Par betydeligt större end hos sjette. Som en Særegenhed ved disse tre Fodpar fortjener at bemærkes, at det förste pladeformige Led ikke har den nederste Rand dybt indskaaren, men at det andet Led er fæstet til denne Rand uden at optages i et Indsnit.

Betegnende for nærværende Art er den Kam, eller, om man heller vil, den Række Tænder, som hæver sig langs Ryggens Middellinie ikke blot paa Brystsykket eller Kroppens syv förste Ringe, men ogsaa paa de fire fölgende til Bagkroppen henhörende Ringe. Paa Kroppens förste Ring har Fremragningen mere Form af en Kam eller Kjöl end af en Tand; den naaer fra Ringens forreste til dens bageste Rand, hæver sig mest i Midten, og skraaner jevnt og afrundet ned saavel fortil som bagtil. Paa alle de fölgende Ringe begynder Tanden först at hæve sig et Stykke bag Ringens forreste Rand, og den fölgende Tand er stedse större end den foregaaende, de to sidste dog undtagne. Anden og tredie

Rings Tænder ere mindre end förste Rings, hvorimod Tandformen bliver tydeligere hos dem, efterdi den störste Höjde er trængt tilbage mod den bageste Rand, og Bestræbelsen allerede spores, om jeg saa maa sige, til at rage ud over denne. Paa fjerde Ring udtaler dette sig endnu tydeligere, og de fem fölgende Kjöle have fuldkomment Form af sammentrykkede, krumme, spidse, bagud fremragende Hugtænder. Paa den tiende Ring er Tanden lidt lavere end paa den niende, og nærmer sig igjen til Kamformen, da den ingen Spidse har, og næppe heller kan siges at rage frem over Ringens bageste Rand; ved et lille Indsnit i Midten er den ligesom deelt i to afrundede Lapper. Kjölen paa fölgende Led er endnu meget lavere og mindre iöjefaldende, samt ved et dybere Indsnit tvedeelt. Paa alle de större Tænder bemærkes en lysere Tværstribe, der ligesom afgrændser dem fra Ringen, og betegner dem som senere Tilvexter.

Sidepladerne (Epimererne) tiltage i Störrelse fra den förste til den fjerde: disse fire have en temmelig regelmæssig, fiirkantet Form, og selv bageste Rand af den fjerde viser kun meget ringe Spor til Indsnit. De tre sidste Sideplader aftage efterhaanden i Störrelse, og have den sædvanlige, korte men brede, forneden indskaarne Form.

Bagkroppens *tre förste Par falske Födder* ere omtrent eens: fra et langstrakt, fiirkantet Grundled eller Plade udgaae jevnsides to tilspidsede Endeled, som ere længere end Grundleddet, men indbyrdes omtrent af eens Længde; ethvert af disse Endeled bestaaer af en Mængde (over 30) Smaaled, af hvilke det förste omtrent er saa langt som 6 eller 7 af de fölgende tilsammentagne; fra hvert af disse Led udgaaer mod hver Side en lang Börste. Hos det *fjerde* og *femte Par falske Födder* er Grundleddet noget længer end de to Endeled, og af disse er det yderste noget kortere end det inderste. Grundleddet viser langs sin indre Rand en Række Torne, og er endvidere i Enden forsynet med to stærke Torne. Endeleddene ere ikke deelte i Smaaled; det inderste har

stærke Torne (7—8) langs begge Rande, det yderste kun korte Torne langs den inderste Rand; i Enden er hvert af dem forsynet med 3 Torne, af hvilke den midterste er stor og stærk, de to mod Siderne derimod saa smaa, at de let kunne oversees. — Istedetfor at fjerde og femte Par falske Födder ere Springfödder, viser *sjette Par* atter en Svömmeform, skjöndt forskjællig fra den hos de tre förste Par falske Födder: Grundleddet er kort, og har næppe Halvdelen af Endeleddenes Længde; disse ere brede, flade, noget ovale, langs den indre Rand besatte med temmelig lange Börster; det yderste er noget större end det inderste, og langs Yderranden forsynet med nogle Torne.

Bagkroppens *syvende Ring* repræsenteres ikke her ved tilspidsede Appendices, men kan virkeligen siges at være tilstede i Form af en lille, langstrakt, i Enden noget smallere Plade, hvis nederste Rand ved to meget smaa Indsnit deles i tre afrundede Lapper, af hvilke Sidelapperne ere lidt bredere, den mellemste derimod lidt mere fremragende; fra hvert af Indsnittene udgaaer en lille Börste. Det forekommer mig, at denne Form endnu tydeligere, end de samme Deles Form hos *Gamm. Othonis* Ml.-Edw., beviser, at det syvende Par Appendices hos andre Amfipoder virkeligen er analogt med de langhalede Krabbers syvende Abdominalring.

De *fire Blade*, der danne Hunnernes Brystsæk ere af en langstrakt Ægform, bredere i den frie Ende; Randen er fiint krenuleret og tæt besat med lange, blöde Haar.

Denne Amfipod kan tjene til Beviis paa, hvor nödvendigt det er at forfölge Udviklingsstadierne, dersom man ikke vil udsætte sig for at fordobble Arterne. Ved at undersöge de endnu i Moderens Brystsæk opbevarede Unger, fandt jeg hos disse saadanne Forskjælligheder, at jeg, om jeg havde truffet dem afsondrede fra Moderen, ikke vilde have anet, at de maatte henföres til denne Art. De savnede nemlig ethvert Spor af den langs Ryggens Middellinie sig hævende Kjöl, som er saa

karakteristisk for Moderen. Fölerne ere forholdsviis meget tykkere hos Ungen, og besatte med tydeligere Börster; de överstes Svöbe bestaaer kun af fem Led, Bisvöben af to Led. De nederste Föleres Svöbe har kun sex Led; egentligen er ingen Grændse eller Adskillelse antydet mellem Skaft og Svöbe, paa Grund af den sidstes Tykkelse og Længden af dens Led. Hovedet er temmelig stort, idetmindste saa langt som Kroppens to förste Ringe, og Pandespidsen mere fremragende end hos den Voxne. Öjnene ere mindre, ikke nyredannede men ovale, og foroven, som jeg mener, lidt bredere end forneden. Födderne ere af en meget tykkere og plumpere Form. Længden af disse Individer er henimod $2\frac{1}{2}'''$.

Gammarus Sabini er nedsendt fra *Sydpröven*, *Julianehaab*, *Fiskenæsset*, *Godthaab* og *Omenak*, og forekommer upaatvivleligen paa hele den grönlandske Kyst.

Jeg kan ikke forlade denne Art, uden at gjöre opmærksom paa, at jeg i det nordlige Kattegat, især ved Hirtsholmen, har fundet nogle faa Individer af en Gammarus, hvilken jeg uden al Betænkning vilde have opstillet som en ny Art, dersom de betydelige Forandringer, G. Sabini undergaaer i sin Tilvext, havde været mig ubekjendte. Nu derimod vover jeg ikke, idetmindste ikke uden yderligere Erfaringer, at adskille den fra G. Sabini, da de Forskjælligheder, den viser, muligen alle kunne forklares af Individernes yngre Alder. Mine Exemplarer ere alle tagne af Fiskegarn, der havde været udsatte paa 4 til 5 Favne Vand. Længden af de störste Individer udgjör $5'''$ eller lidet mere. Spor til Generationsvirksomhed bemærkes hos ingen af dem, skjöndt de ere samlede i flere Sommermaaneder. De vigtigste Omstændigheder, hvori de stemme overeens med G. Sabini ere: begge Fölerpars ligestore Længde; Formen af Munddele, Födder, Epimerer, *Haleappendix* og Ryggens sidste Tænder (især maa *Tænderne paa Bagkroppens tredie og fjerde Ring* vel mærkes). De Forhold, hvori de

afvige, ere især: Öjnene ere ikke nyredannede men ovale, maakee foroven lidt bredere end forneden; begge Fölerparrenes Svöbe har kun henimod en Snees Led, Bisvöben 4 Led; Födderne ere tildeels besatte med en Mængde meget lange Haar; Ryggens Kjöl viser sig först tydeligt fra den femte Ring*) o. s. v. Ved at sammenligne disse Forskjælligheder med hvad ovenfor er anfört om de spæde Unger, synes idetmindste for en Deel Overgangene at blive iöjefaldende. Fortsatte Undersögelser ville maaskee sætte mig istand til at afgjöre denne Sag, enten ved at finde större Individer i Kattegattet; eller ogsaa ved at opdage mindre, med Æg forsynede og altsaa voxne.

Afbildningerne: Tab. 1, fig. 3, a. Gamm. Sabini; b. Bisvöben; c. Kindbakken; d. förste Par Kjæber; e. andet Par Kjæber; f. Tyggefödderne; g. femte Par Födder; h. förste Par falske Födder; i. femte Par falske Födder; i*. Spidsen af disse Födder stærkt forstörret; k. Bagkroppens sjette Led med sjette Par falske Födder og Haleappendix; l. Haleappendixet stærkere forstörret; m. en af Hunnens Brystplader.

Gammarus loricatus Sab.

(Tab. 1, fig. 4).

Et eneste, lidt mutileret Individ af denne Art, som nogle Steder nordligere skal være hyppig (f. Ex. i *Prinds Regentens Indlöb*), er nedsendt fra det sydlige Grönland af Kaptajn *Hollböll*, og opbevares i det kgl. Museum.

Gammarus loricatus udmærker sig ved en langstrakt, sammentrykket Form, ved Pandehornet, Ryggens Saugkjöl og ved Störrelsen af de to förste Fodpars Hænder.

Det undersögte Individs Længde er fra Pandehornet til Bagkroppens Krumning 9'''; fra Pandehornet til Halespidsen, naar Dyret udstrækkes, lidt over 1''; Höjden omtrent $1\frac{3}{4}$'''.

*) Vel at mærke: seet fra Siden; thi betragter man Dyret ovenfra, kan man forfölge Kjölen ret tydeligt lige fra förste Rings forreste Rand; ogsaa er dette Tilfældet fra Siden hos *enkelte Individer*.

Hovedet, som er lidt længer end förste Ring, viser langs Pandefladen en Kam, der fortil mellem Öjnene udsender et langt, sammentrykket, overmaade spidst og omtrent under en Vinkel af 45° nedadkrummet Horn. Hornet overgaaer Hovedet i Længde, og naaer næsten til Enden af de överste Föleres förste Led*)

Öjnene ere af Middelstörrelse, elliptiske, sorte.

Det överste Fölerpar, som overgaaer det underste i Længde, vilde tilbageböjet næsten naae til den bageste Rand af Kroppens sidste (syvende) Ring, eller dog ud over den sjette. Længden er $5\frac{1}{2}'''$. Skaftet er lidt kortere end Svöben; det förste Led overgaaer det andet lidt i Længde og Tykkelse, og dette atter det tredie. I *Svöben* talte jeg 29 Led. *Bisvöben* er meget kort (den naaer kun Enden af Svöbens fjerde Led), stump, treleddet.

De nederste Föleres Længde udgjör omtrent $3'''$. Skaftet er af samme Længde som de överste Föleres Skaft, og dets to sidste meget lange Led have indbyrdes lige Længde. Men Svöben er særdeles kort (omtrent $\frac{1}{2}'''$), og tæller kun 8 Led.

Förste Par Födder er stort, af stærk Bygning: förste Led det længste, linieformigt; andet og tredie Led meget korte; fjerde Led triangulært, bagtil uddraget i en Spidse eller ligesom en Spore, der er besat med Börster; femte Led eller Haanden meget stor, langstrakt, oval med den tilspidsede Ende nedad; sjette Led en meget lang, men tynd, krum og spids Klo.

Det andet Par Födder stemmer overeens med förste, men er endnu större og stærkere, fjerde Leds Spore mere fremtrædende, Haanden mere langstrakt o. s. v.

Tredie og *fjerde Par Födder* ere af sædvanlig Form, men af svag Bygning og forsynede med en lille, temmelig plump Klo.

---

*) *Sabine* beretter imidlertid om Hornet, at det hos nogle Exemplarer er saa lidet, at det næppe kan bemærkes, medens det hos andre er meget stort.

Det Samme gjælder om de *tre sidste Fodpar*, hvis Grundled eller Laar dog ere af en ualmindelig langstrakt og smal Form.

De *fire förste Sideplader* tiltage gradeviis i Störrelse. Af Form ere de firkantede med afrundede Vinkler, eller noget ovale; *femte Sideplade* er bred, den nederste Rand med et dybt Indsnit og en fortil fremragende Spidse; *sjette Sideflade* er ligeledes bred, med et dybt, vinkelformigt Indsnit i den nederste Rand; *syvende Sideplade* har Form af en Fiirkant, hvis Længde er meget större end Höjden.

Kroppens Ryglinie er langs Midten forsynet med *en Kjöl*, hvilken paa de fire förste Ringe endnu ingen Saugtagger viser, hvorimod den paa de fölgende Ringe forlænger sig bagud, saaledes at hver Ring bliver forsynet med en *bagudrettet Spidse* eller Torn. Ogsaa Bagkroppens fem förste Ringe have saadanne Torne. Tornenes Antal bliver saaledes 8, af hvilke den fjerde, femte og sjette ere de störste, de foregaaende og efterfölgende derimod gradeviis aftage. Ogsaa langs hver Side viser sig en Kjöl eller fremragende Linie, dog uden Torne. Den opstaaer derved, at Kroppens Ringe ovenover Sidepladerne böje sig lidt ud, men den fortsætter sig ogsaa paa Bagkroppens Ringe.

De falske Födder ere af sædvanlig Form, men femte Par er meget kortere end fjerde og sjette Par.

Haleappendicerne ere meget smaa, to i Tallet, tydeligt adskilte til Roden, af stumpt-konisk Form.

Tab. 1, fig. 4, a. Hovedet af *Gamm. loricatus*; b. de överste Fölere; c. de nederste Fölere; d. Haleappendices.

Gammarus pingvis Kr.

(Tab. 1, fig. 5).

Denne nye Amfipod, som synes at forekomme sjeldnere paa de grönlandske Kyster, er vel sammentrykket ligesom de övrige Gammarusarter; dog saaledes, at den endnu viser en temmelig fyldig Form (især hos store Individer), og en fladt-afrundet Ryg, hvilket har foranlediget Artsnavnet *pingvis*.

Længden $5\frac{1}{2}'''$; Höjden lidt mere end $1'''$; imidlertid har jeg ogsaa seet enkelte Individer af $8'''$ Længde.

Hovedet er af middelmaadig Störrelse, og har idetmindste ligesaastor Længde som de to förste af Kroppens Ringe. Panden viser mellem de överste Fölere en meget lille Spidse.

Öjnene ere af Middelstörrelse, brede, nyredannede, men kun meget lidt indböjede fortil, medens den bageste Rand er stærkt udbuet. Foroven ere de lidt bredere end forneden.

De överste Fölere, som hos et Individ af $5\frac{1}{2}'''$ Længde omtrent holde $2'''$, ere en Trediedeel kortere end de nederste, og naae til den bageste Rand af Kroppens femte Ring. Skaftets förste Led er omtrent af Længde som andet, men tykkere; andet er baade længer og tykkere end tredie. Svöben er omtrent dobbelt saa lang som Skaftet, og tæller en Snees Led (hos de fleste Individer endog indtil 25). Bisvöben er meget kort (omtrent som Svöbens tre förste Led) og tynd; da den tillige ligger tæt op til Svöben, kan den let oversees. Hos de störste Individer talte jeg 5 Led i den; hos de mindre 4, af hvilke de tre förste ere lige lange, cylindriske, det fjerde kortere, konisk.

De nederste Fölere have $5'''$ Længde, og naae til den bageste Rand af Bagkroppens förste Ring (eller med andre Ord til Enden af den ottende Ring). Skaftet rager næsten med hele sit lange sidste Led frem foran de överste Föleres Skaft. Svöben, der omtrent er dobbelt saa lang som Skaftet, har 30—40 Led. Börster bemærkes i Enden af alle Led af begge Fölerparrene, dog kun korte.

Munddelene frembyde intet Mærkeligt; kun synes det ved Sammenligning med *Gammarus Sabini* at fremgaae, at Kindbakker og Tyggefödder ere af en noget svagere Bygning.

Förste og andet Par Födder, som indbyrdes omtrent stemme overeens, ere smaa, og udmærke sig især ved Hændernes ringe Störrelse. Femte Led er nemlig noget langstrakt, smalt, mod Enden tilspidset og kun

forsynet med en lille og svag Klo. Förste Led er det længste og tillige det bredeste, dernæst fjerde og efter dette femte; de andre (korte) Led ere ikke sönderligt forskjællige i Længde.

Tredie Par Födder er noget længer end de foregaaende, men ikke stærkere; förste Led er det længste, dernæst tredie og femte, som indbyrdes omtrent ere lige lange; lidt kortere er fjerde Led; andet Led er kortest, og staaer endog tilbage for Kloen i Længde.

Fjerde Par Födder stemmer overeens med tredie Par; kun er det lidt mindre.

De tre sidste Fodpar ere eensdannede og af almindelig Form; sjette Par er lidt mindre end de to andre.

De falske Födder give ingen Anledning til Bemærkninger; sjette Par er imidlertid kortere end de foregaaende.

Haleappendixet bestaaer kun af een Plade, som i Enden er lidt smallere end ved Roden, og stumpt afrundet*). Kroppens fjerde *Sideplade* har et Indsnit i den bageste Rands överste Deel. Bagkroppens tredie Ring har paa den bageste Rand, langt nede paa Siderne, to Spidser eller Torne, hvilke frembringes af to Indsnit, og af hvilke den överste er störst. Rygfladen viser derimod i hele sin Udstrækning ikke mindste Spor til Kjöl eller Torne.

Ved fölgende Diagnose adskilles denne Art letteligen fra alle andre bekjendte Gammarusarter:

Gammarus pingvis: oculis reniformibus; antennis inferioribus superiores tertia parte vincentibus; dorso lævi (per totam longitudinem nullum carinæ, dentium, spinarumve monstrante vestigium); manibus primi secundique pedum paris exiguis, fere linearibus, ungula præditis parva; appendice caudali unica, lamellari, postice obscurius triloba, duabusque instructa setis minutissimis.

*) Ved en meget höj Forstörrelse og ved Hjælp af Præsning bemærkedes, at Haleappendixet har samme Form som hos *G. Sabini*, kun mindre tydeligt. To smaa Indkarvninger dele den nederste Rand i tre smaa Lapper, og udsende hver en meget lille Börste; men den mellemste Lap er her bredere end Sidelapperne.

Kun nogle faa Individer af denne Art ere nedsendte af Hr. *Vahl* fra *Julianehaab.*

Afbildningerne: Tab. 1, fig. 5, a. Bisvöben; b. förste Par Födder; c. tredie Par Födder; d. Bagkroppens to sidste Ringe med Haleappendix; e. Haleappendixet stærkere forstörret; f. Bagkroppens tredie Ring, seet fra Siden.

Gammarus Locusta Montagu.

Den almindeligste*) af alle grönlandske Amfipoder stemmer saa fuldkomment overeens med den paa vore Kyster hyppigst forekommende Amfipod, *G. Locusta*, at jeg ingen Grund seer til at adskille dem. Foruden Individer fra Grönland og den danske Kyst har jeg ogsaa undersögt Individer fra Spitsbergen. Jeg finder kun Lejlighed til den Bemærkning, at jeg aldrig har truffet saa store Individer hos os, som de, der stundom nedsendes fra Polaregnene. Jeg kan aldeles ikke tvivle paa, at den er identisk med *Fabricius*'s Oniscus pulex (n. 231 pag. 254), uagtet hans Beskrivelse nogle Steder er utydelig, andre Steder endog afvigende**).

At beskrive denne velbekjendte og i Europas Have saa hyppige Gammarus, vilde her være overflödigt. Jeg forbeholder mig dette for den danske Fauna, hvis Krustaceer jeg tænker at gjöre til Gjenstand for et eget Arbejde.

Som en Formodning anförer jeg, at denne Amfipod maaskee kunde være identisk med *Cancer nugax* og *Gammarus nugax* hos de engelske Rejsende (lige fra Phipp's Tid); den anföres af alle, og angives som meget hyppig i de arktiske Have; men kun meget lidt vides iövrigt eller kan sluttes om den af Phipps ufuldkomne Afbildning.

---

*) Idetmindste den, som nedsendes hyppigst, i störst Mængde og fra alle Kolonierne.

**) Eller, rigtigere sagt, fejlfuld; f. Ex. naar han kun angiver fem Led i Födderne.

Amphithoe carinata Rhrdt.

(Tab. II, fig. 6).

Formen er langstrakt, stærkt sammentrykket, dog forholdsviis kun af ringe Höjde. Ryggen, der ikke synes at være meget krummet under Dyrets naturlige Stilling, har i sin hele Strækning en skarp, tagformig Kjöl.

Længden af de störste Individer, jeg har seet, udgjör fra Pande- til Halespidsen omtrent $1\frac{1}{4}''$; Höjden næppe $\frac{1}{4}''$; den störste Tykkelse $1\frac{1}{2}'''$.

Hovedet, som, fra Enden af Pandespidsen regnet, er lidt længer end Kroppens to förste Ringe tilsammentagne, har langs Middellinien af dets överste Flade en skarp Kam eller Kjöl, hvilken fortil forlænger sig til et fremragende, ubetydeligt nedadböjet og i Enden stumpt-afrundet *Horn*. Dette Horn er stærkt sammentrykket, men dog viser sig paa hver Side af det en ophöjet Linie eller Kjöl, som stiger op nedenfra, er noget krum, og naaer næsten til Enden af Hornet.

Begge Fölerparrene have samme Længde (omtrent $4\frac{1}{3}'''$); de indeholdes $5\frac{1}{2}$ Gang i Længden fra Pande- til Halespidsen, og naae udover den bageste Rand af Kroppens fjerde Ring.

De överste Föleres Skaft er omtrent af Længde som Svöben, men meget kortere end de nederste Föleres Skaft; förste Led er af Længde som andet, men meget tykkere; andet Led er baade meget længer og tykkere end tredie. I Svöben tælles omtrent 20 Led.

De nederste Föleres Skaft er længer end Svöben, som har omtrent 16 Led. Skaftets to sidste Led ere meget lange, indbyrdes omtrent lige lange, (hvert af $1'''$ Længde); de to förste Led ere derimod, som sædvanligt, meget korte, og fra Roden af det andet af disse*) udgaaer paa Underfladen en lille men stærk, frem- og nedadrettet Torn, som i Enden har en kort, stiv Börste.—Begge Fölerparrene ere langs den underste Rand besatte med temmelig lange Börster, der tildeels sidde knippeviis.

*) Eller nöjagtigere: *ved Roden*, thi Tornen synes at tilhöre förste Led.

Öjnene, som ere anbragte paa en, mellem de överste og nederste Fölere fremtrædende Udböjning af Hovedets forreste Siderande, ere temmelig smaa, aflangt-rundagtige med större Længde- end Höjdediameter.

Munddelenes Form frembyder kun lidet Særegent. Med Undtagelse af Tyggeföddernе, der ere lange og stærke, skjöndt noget smalle, ere de övrige Dele temmelig smaa. Kindbakkernes Famlere ere anbragte paa en fremragende Knude; förste Led er meget kort, de to andre ere lange.

Förste Par Födder ere korte, men af stærk Bygning og besatte med mange Börster; förste Led meget længer end noget af de fölgende; andet Led det korteste og særdeles kort; tredie Led kun ubetydeligt længer; fjerde og femte Led, som indbyrdes ere lige lange, staae i Længde omtrent midt imellem tredie og förste; femte Led eller Haanden har en temmelig særegen Form: noget skjævt-oval i Enden tilspidset, kort men temmelig bred, forsynet med en stærk Klo.

Andet Par Födder stemmer i Bygning overeens med förste, men er længere, Haanden forholdsviis mere langstrakt og smal, Kloen svagere o. s. v.

Tredie og fjerde Par Födder have den sædvanlige Form, og ligne altsaa hinanden; kun er fjerde Par lidt mindre end tredie. Leddenes Længde tiltager i fölgende Orden: andet, fjerde, femte, tredie, förste; Kloen er længer end fjerde Led.

De tre sidste Fodpar ere vel dannede efter den, for disse Fodpar sædvanlige, Form, men vise dog et Par interessante Afvigelser. Laarene eller det förste Led af femte og sjette Par have mere Kölle- end Pladeform; og paa alle tre Par er Kloen, som ellers plejer at være rettet fremad, drejet udad, ja endog tilbage, især hos syvende Par. Dette sidste Forhold har jeg ikke iagttaget hos nogen anden Amfipod; men efter *Milne-Edwards* Afbildning af *Gammarus ornatus* kunde man have Ret til at formode, at noget Lignende maa finde Sted hos denne, skjöndt det ikke beröres i Beskrivelsen.

De sex Par falske Födder have, i Almindelighed talt, den sædvanlige Form. Tredie Par er lidt kortere end de to förste; sjette Par rager mere frem end femte og mindre end fjerde; begge dets Endeled ere omtrent lige lange, medens hos femte Par det inderste er kortere end det yderste.

Haleappendixet har en ret mærkelig Form: det er ovalt, men bagtil dybt klöftet (i omtrent $\frac{2}{3}$ af Længden); Endefligene ere meget stumpt afrundede; hver forsynet med en lille, stærk Torn i Midten af den bageste Rand.

Uagtet forsynede med en skarp Kjöl, vise Kroppens fem förste Ringe intet Spor til en bagudfremstaaende Torn eller Tand. Sjette Ring gjör först Begyndelsen hermed; paa den syvende er Tanden meget tydelig, og endnu stærkere og mere iöjefaldende bliver den paa Bagkroppens fire förste Ringe. De to sidste Ringe derimod ere uden Torne eller Spidser.

Förste *Sideplade* (Epimer) har Form af en langstrakt Fiirkant, hvis bageste Rand er lidt udböjet, den forreste ubetydeligt indböjet. Anden Sideplade er större end förste, ægdannet, forneden lidt tilspidset. Tredie Sideplade er bredere end anden, og har Form af en skjæv Fiirkant, hvis nederste og bageste Vinkel er stump, den nederste-forreste derimod spids og lidt forlænget. Fjerde Sideplade er ligeledes fiirkantet; dog er forreste Rand lidt udbuet, nederste og bageste derimod indböjede, hvorved begge de nederste Vinkler blive spidse, den bageste dog meest. Tredie og fjerde Sideplade have en ophöjet Kam, som löber perpendikulært fra den överste til den nederste Rand, og ligesom deler hver af disse Plader i to Dele, af hvilke den forreste Deel er störst. Hos de tre sidste Sideplader er Brededimensionen, som sædvanligt, störst, og de have intet Mærkeligt i deres Form.

De Plader, der danne Hunnens Brystsæk, ere lange, smalle,

linieformige, besatte langs Randen med mange, meget lange men blöde Haar. Randen af disse Plader har et krenuleret Udseende.

En Unge, som jeg udtog af Moderens Brystsæk, viste omtrent de samme Forskjælligheder, som jeg under *Gamm. Sabini* har omtalt. Til Pandehornet fandtes netop kun det förste Spor; Fölernes Svöbe havde kun fire til fem Led, men syntes iövrigt at vise samme Længdeforhold til Skaftet som hos den Voxne; Kroppen var mindre sammentrykket, og ene Bagkroppens fjerde, og maaskee dens tredie, Led gave Antydning af Tænder, da Rygfladen iövrigt var afrundet og glat.

Amph. carinata er opdaget af Hr. Vahl paa en Rejse mellem *Holsteinborg* og *Godhavn*.

Fölgende Diagnose vil være tilstrækkelig til at adskille denne Art fra de andre bekjendte Arter af Slægten Amphithoe.

Amph. carinata: fronte rostrata, rostro horizontali, obtuso, mediocris longitudinis; antennis æqvalibus; oculis parvis, longitudinaliter ellipticis; corpore valde compresso; dorso per totam longitudinem carinato, postice vero (a sexto annulo ad undecimum) dentato; ungulis pedum qvinti, sexti et septimi paris extrorsum retroque flexis; appendice caudali unica, postice profunde incisa, spinisque duabus minutis terminalibus prædita.

Afbildningerne: Tab. 1, fig. 6, a. Am. carinata forstörret; b. Gjennemsnit over fjerde Ring; c. de nederste Föleres Grundled; d. Pandehornet; e. Kindbakker; f. förste Par Kjæber; g. andet Par Kjæber; h. förste Fodpars Haand; i. Haleappendixet; k. en Plade af Brystsækken.

Amphithoe Hystrix.

(Acanthosoma Hystrix Owen).

(Tab. II, fig. 6).

Denne Amfithoe, hvis Form ikke er sönderligt sammentrykket, udmærker sig i höj Grad ved de fem, meget iöjefaldende Tornerækker,

som pryde Ryg og Sider. Den synes ikke at blive ret stor. Det her beskrevne Individ havde en Længde af 5''' fra Panderanden til Halespidsen. Dog har jeg seet Individer, der vare endeel större.

Hovedet er lidet, og viser i Midten af Panderanden intet Horn, men kun en stump Vinkel.

De överste Fölere ere meget kortere end de nederste, og naae ikke engang disses halve Længde (de holde omtrent $1\frac{3}{4}'''$). Skaftet har ikke Halvdelen af Svöbens Længde: dets förste Led, som er meget tykkere og længere end andet, udsender fra Enden af sin överste Rand en opadrettet Torn; andet Led er ikke sönderligt tykkere end tredie, men meget længer, skjöndt ikke dobbelt saa langt. Svöben tæller 20 Led og derover, og dens underste Rand er besat med Haarknipper. Men her maa bemærkes, at, med Undtagelse af de fire förste Led, som alle i Enden af den underste Rand ere forsynede med Haar, af de övrige kun hvert andet i Regelen plejer at vise Haar*). Dette har til Fölge, at de Led, som mangle Haar, let undgaae Opmærksomheden, og at man saaledes tæller et meget ringere Antal Led, end Svöben virkeligen besidder. Haarene sidde i Knipper af 5 til 6 Stykker: först 2—3 kortere, udadrettede; dernæst tre meget længere, opadrettede. Jeg kalder dem Haar og ikke Börster, fordi de ere blöde, og næsten ligne Trevler. Svöbens förste Led er længer end andet og tredie Led tilsammentagne, og meget længer end Skaftets tredie Led.

De nederste Fölere have omtrent 4''' Længde, og naae næsten til den bageste Rand af Bagkroppens tredie Ring. Skaftet er omtrent dobbelt saa langt som de överste Föleres Skaft, idet ikke alene dets sidste men ogsaa en Deel af dets næstsidste Led rage frem foran hiint. Disse to

*) Denne Omstændighed tilligemed den betydelige Længde af Svöbens enkelte Led hos unge Amfipodindivider synes mig at gjöre det rimeligt, at Antalforögelsen af Svöbens Led, som allerede ovenfor oftere er omtalt, skeer, ikke ved Fremvoxen af nye Led, men ved de ældres Deling paa Midten.

sidste Led ere indbyrdes omtrent lige lange. Skaftets to Grundled ere i Enden forsynede hvert med en stærk Torn. Svöben er tre Gange saa lang som Skaftet, bestaaer af idetmindste 50 Led, og er besat med korte Börster.

Öjnene havde hos de af mig undersögte Individer tabt deres Farve, men kunde dog skjælnes som lidt ophöjede Kredse*).

Munddelene have kun lidet karakteristisk; for ikke ganske at forbigaae dem med Taushed, vil jeg bemærke, at Kindbakkernes Palper have Grundleddet af mere end sædvanlig Længde, og at Famlernes næstsidste Led hos Tyggefödderne er smallere end sædvanligt.

Förste Par Födder ere smaa og svage, og kunne næppe siges at være forsynede med en Haand: förste Led er længer end de tre fölgende tilsammentagne, men kun lidet bredere end disse; dets forreste Rand er noget indböjet, den bageste udbuet og forsynet med en Dusk (7 til 8) lange, blöde Haar omtrent paa Midten eller noget höjere oppe; andet og tredie Led ere meget korte, indbyrdes næsten af eens Længde; fjerde og femte Led ere længere, men ligeledes indbyrdes omtrent af samme Længde; femte Led eller Haanden er langstrakt, smalt, linieformigt, i Enden forsynet med en meget lille Klo, som lægger sig saa tæt op til dets nederste Rand, at den undertiden bliver vanskelig at bemærke. Paa den bageste Rand af alle Leddene ere Börster, især paa fjerde og femte Led; ogsaa den forreste Rand har nogle Börster paa disse to sidste Led.

Andet Par Födder stemmer i Störrelse og Bygning overeens med förste, og behöver altsaa ingen særegen Beskrivelse.

Tredie og fjerde Fodpar ere af sædvanlig Form, og stemme indbyrdes overeens; förste Led er det længste og bredeste, andet Led det

---

*) Senere har jeg hos andre Individer seet Öjnene tydeligt, og fundet den kredsrunde Form bekræftet.

korteste; tredie og fjerde Led længere end andet, kortere end femte, indbyrdes omtrent lige lange; Kloen lang, stærk, kun lidt krummet men meget spids. Disse to Fodpar have kun faa og korte Börster.

Femte, sjette og syvende Fodpar afvige ikke i andre Henseender fra den almindelige Form, end i den Tilböjelighed til skarpe Kanter og fremtrædende Torne, som ogsaa her ytrer sig; nemlig i Grundleddet eller Laaret, hvis bageste Rand har et temmelig dybt Indsnit i Midten, hvorved en fremragende Vinkel eller Spidse opstaaer oven- og nedenfor Indsnittet.

De sex Par falske Födder vise intet Mærkeligt; femte Par er endeel kortere end fjerde, hvorimod sjette omtrent rager ligesaa meget frem som dette.

Halcappendixet bestaaer af en enkelt, opadrettet Plade, som er lidt tilspidset bagtil, og i Midten af den bageste Rand viser et lille Indsnit.

Alle Kroppens syv Ringe og Bagkroppens tre förste Ringe ere bedækkede med fem, eller om man vil med syv Rækker Pigge. Disse udgaae, i Almindelighed talt, fra hver Rings bageste Rand, og ere sammentrykkede, i Enden tilspidsede, bagud rettede. Den förste Række löber langs Ryggens Middellinie, og overgaaer de övrige langt i Störrelse. Paa hver Side af denne, omtrent midt imellem den og Sidepladernes Tilheftningslinie, löbe anden og tredie Række. Neden for disse, lige ovenfor Sidepladerne, fremgaaer endnu en Række paa hver Side, den fjerde og femte. Sjette og syvende Række opstaae, om man ellers vil antage disse, derved, at Sidepladerne ikke, som sædvanligt, ere flade, og slutte tæt op til Fodparrenes Grundled, men staae ud fra disse, og ere mere eller mindre krummede og bugtede. — Bagkroppens Ringe vise et forskjælligt Forhold: hos den förste udgaae paa hver Side af Ryggens Middellinie fra den bageste Rand fire Torne, af hvilke dog den nederste er meget lille; den anden Ring viser kun tre Torne

paa hver Side, og den tredie kun to. — Paa Kroppens sidste Ring og Bagkroppens tre förste Ringe ere Middelliniens Tænder i Enden afstumpede, og den derved opstaaende överste Rand lidt indböjet; dette Forhold viser sig tydeligst paa den sidste Tand (paa Bagkroppens tredie Ring). — Paa de tre sidste af Bagkroppens Ringe har jeg ingen Torne eller Tænder bemærket.

Kroppens förste Ring viser et ejendommeligt og mærkeligt Forhold: istedetfor at de fölgende Ringe kun ere forsynede hver med fem Pigge eller Torne, har denne 8, idet næmlig de tre midterste her ere *dobbelte*. Middelliniens forreste Torn er den længste, og ligger horizontalt fremad, saa at den, ligesom et Horn, rager frem over Hovedet; den bageste i samme Række er kortere og næsten lodret. Det forreste Mellempar er rettet skraat fremad, ned og udad; det bageste Mellempar til Siderne, udad og lidt tilbage. Den nederste Torn paa hver Side af denne Ring har Retning mod Siderne.

Förste Sideplade har Form af en skjæv, uregelmæssig Fiirkant, hvis forreste Vinkel er forlænget fremad, og böjet noget ud, hvorved den ligesom danner en Pig. Omtrent samme Form har *anden Sideplade*. Den *tredie* er mindre, noget oval og ikke saa meget fremadrettet; *fjerde* er fortil afrundet men forneden og bagtil indskaaren, hvorved fremstaae to ned- og tildeels lidt bagudrettede, i Enden afrundede Flige; hos den *femte Sideplade*, der iövrigt har endeel Lighed med fjerde, blive Fligene til Pigge, og ere rettede mere bagud. Sjette og syvende Plade ere mindre (kortere men ikke smallere), og den bageste Rand udsender een, lang og lige bagudrettet Pig.

Amphithoe Hystrix: fronte non rostrata; antennis superioribus dimidiam inferiorum partem non æqvantibus; oculis orbicularibus, convexis; corpore parum compresso; annulis thoracis, tribusque abdominis anterioribus series aculeorum qvinqve præbentibus; primo thoracis annulo præ ceteris aculeato, cornu gerente procumbens et ad caput pro-

minens; epimeris femori solito minus appressis, plerumqve in aculeos productis; manibus linearibus, ungula præditis minuta; appendice caudali unica, postice aliquantulum emarginata.

Afbildningerne: Tab. II, fig. 7, a. de överste Fölere; a*. et Par af Svöbens Led, for at vise Anordningen af Börsterne; b. de nederste Föleres Grundled; c. Tyggeföddernc; d. förste Par Födder med tilhörende Sideplade; e. tredie Par Födder med Sideplade; f. de tre förste Led af femte Fodpar med Sideplade; g. fjerde Sideplade; h. syvende Sideplade, i. Haleappendixet; k. Gjennemsnit af Kroppens tredie Ring.

Anmærkning. Jeg finder ingen Grund til at tvivle om, at Acanthosoma Hystrix Owen (Appendix to Ross's Voyage Pl. B fig. 4—7) jo er identisk med den her beskrevne Amfithoe, skjöndt Afbildningen ikke er aldeles overeensstemmende, og især Piggene langs Ryggens Middellinie synes mindre rigtigt angivne. Den som Anatom saa udmærkede og berömte *Owen* har, ved at opstille denne Art som en ny Slægt, lagt mindre Bekjendtskab for Dagen til Amfipoderne i zoologisk Henseende*); thi ikke en eneste af de Karakterer, paa hvilke han grunder denne Slægt, kan med Föie anvendes i en Slægtskarakteer, nogle af dem ikke engang som Artsskjælnemærker. For at godtgjöre denne Paastand, hidsætter jeg Owens Slægtskarakteer, betegnende dens enkelte Punkter med Tal, til hvilke mine fölgende Bemærkninger refierere sig.

Ch. gen.: 1. Antennæ inæqvales, superiores dimidio breviores, 2. articulo ultimo e plurimis segmentis formato, 3. articulis tertiis et secundis superiorum æqvalibus. 4. Pedes quatuor antici monodactyli, filiformes, 5. articulo ultimo primi paris ungviculato. 6. Rostrum productum, acutum, undulatum. 7. Oculi parvi.

1. er, og kan ikke være andet end Artsskjælnemærke hos Amfipoderne, og maa netop regnes til de bedste Artsmærker for dem. 2. er

---

*) Jeg vil ikke tale om, at det Navn, han tillægger Slægten, tidligere er bortgivet af hans Landsmand, *Westwood*, til et Hemipteron. Den store Mængde nye Slægtsnavne, som dagligen dannes, kan ofte gjöre det meget vanskeligt, at undgaae denne Ubehagelighed.

ikke heller et Slægtsmærke, efterdi det er fælleds for *alle* Gammarinæ. 3. kan stundom benyttes som Artsskjælnemærke. 4. Det förste Prædikat burde hverken indtræde i Arts- eller Slægtskarakteren; det sidste er et godt Artsmærke, og er tillige det eneste, som maaskee kunde give nogen Stötte for Opstillingen af en ny Slægt, naar, vel at mærke, den gradevise Overgang fra Tilstedeværelsen af en Haand til Forsvindingen af den ikke var let at eftervise hos Slægten Amfithoe. 5. kan ikke optages hverken blandt Arts- eller Slægtsmærker, og vil endvidere være aldeles vildledende, naar det ikke sammenholdes med Slægtskarakteren for *Owens* Slægt *Acanthonotus*, hvor det finder sin Modsætning. 6. kunde være Artsmærke, dersom det iövrigt var rigtigt; men Udtrykket *rostrum* er her mindre rigtigt, og som Fölge deraf vildledende, da det bruges om en Udvext, som ikke udgaaer fra Hovedet, men fra Kroppens förste Ring. 7. er aldeles ubrugeligt som Slægtsmærke og, uden nærmere Bestemmelse, egentligen heller ikke af sönderligt Værd som Artsmærke. — Af Ovenanförte vil det, som jeg haaber, være aldeles tydeligt, hvor utilstrækkeligt begrundet *Owens* Slægt *Acanthosoma* er; man kunde næsten fristes til den Paastand, at Artsdiagnosen (*A. segmentis novem anticis spinis septem armatis*) vilde have været mere passende som Slægtskarakteer og omvendt. — Iövrigt anseer jeg det for aldeles utvivlsomt, at Acanthosoma Hystrix er en virkelig og ægte Amfithoe; med mindre man efter uvæsentlige Forskjælligheder vil dele Slægten Amfithoe i en Mængde mindre Slægter*).

Anmærkning 2. Af denne Art ere kun meget faa Individer nedsendte til det kgl. Museum og den nat. Forening, og den synes at være sjælden paa Grönlands Kyst. I stor Mængde skal den derimod (efter Ross) forekomme ved Felix Harbour og især ved Igloolik. Maaskee turde man deraf formode, at Amphithoe Hystrix har sit rette Hjem i det höjeste Norden. Imidlertid ere de i vore Museer opbevarede Individer alle fra sydlige Distrikter: *Fiskenæsset*, *Godthaab* og *Julianehaab*.

*) Alt, hvad her er sagt om Slægten Acanthosoma, gjælder rimeligviis ogsaa om *Owens* Slægt *Acanthonotus*. Slægtskarakteren ere ligesaa lidet betegnende, og Dyret er vistnok en Amfithoe. Dog, da jeg ikke selv har haft Lejlighed til at undersöge det, er denne sidste Paastand ikke hævet over al Tvivl.

Amphithoe Serra Kr.

(Oniscus serratus Fabr. Fn. gr. n. 237.)

(Tab. II, fig. 8.)

Formen er sammentrykket, tyndere for og bag, temmelig tyk derimod i Midten og mod Legemets underste Flade; Ryggens Middellinie danner en skarp Kjöl, som fra Kroppens fjerde Ring antager Udseende af en Saug.

Længden af det störste Individ, jeg har undersögt, var fra Panderanden til Halespidsen $4\frac{1}{2}'''$. Sammenböjet derimod i den sædvanlige Stilling, i hvilken Omridset næsten udgjör en Halvcirkel, og Legemets Form fremstiller en i Midten overskaaren Diskus, var Dyrets Længde kun $3'''$. Höjden udgjör omtrent $1\frac{1}{2}'''$ hos det udstrakte Dyr, maalt paa sædvanlig Maade; men viser sig större hos det sammenböjede.

Hovedet er lidet, langs Midten af den överste Flade forsynet med en skarp Kam, hvilken fortil forlænger sig til et sammentrykket, ved Roden temmelig bredt, i Enden tilspidset, lodret nedstigende *Horn.* Dette Horn er næsten saa langt, som de to förste Led af de överste Föleres Skaft; paa Siderne viser det en ophöjet Længdelinie.

De *överste Fölere* ere temmelig korte: de have en Længde af henimod $1\frac{1}{4}'''$, eller næsten som Kroppens fem förste Ringe; af Bygning ere de temmelig plumpe, tykke ved Roden, meget spidst tillöbende i Enden. Skaftet er kun lidet kortere end Svöben; i denne talte jeg 12 Led, hvilke alle i Enden af den överste Rand vare forsynede med et Par Börster.

De nederste Fölere, hvis Form ligeledes er plump, ere kortere end de överste, og naae ikke engang $1'''$ Længde. Det vil ikke være overflödigt at bemærke, at man först, efter at have adskilt dem fra

Hovedet, og lagt dem ved Siden af de ligeledes afsondrede överste Fölere, faaer en nöjagtig Forestilling om, at disse sidste ere ikke ubetydeligt længere (omtrent $\frac{1}{4}$). Medens Fölerne ere fæstede til Hovedet, synes Forskjællen kun ringe*). Skaftet er længer end Svöben, og omtrent af Længde som de överste Föleres Skaft. Svöben har 8 til 9 Led, og er temmelig stærkt besat med Börster langs den överste Rand**).

Öjnene, som ere anbragte ved de överste Föleres Rod, ere meget smaa, næsten punktformige, kredsrunde, lidt konvexe.

Munddelene udmærke sig ved en fiin, tilspidset Form. Især ere Kindbakkerne mærkelige, som foroven forlænge sig til en meget smal og langstrakt Spidse. Famlernes förste Led er noget mindre kort end sædvanligt.

Förste Par Födder ere af en særdeles spæd Bygning, og mangle aldeles en Haand: andet og tredie Led de korteste, förste som sædvanligt det længste; fjerde og femte Led indbyrdes omtrent lige lange, og ikke meget kortere end förste; fjerde Led smalt, i Enden endnu smallere end ved Roden; femte Led næsten börsteformigt, Kloen overmaade lille; af Börster bemærkes kun nogle enkelte, lange og blöde paa forreste Rand af förste Led.

Andet Par Födder er lidt kortere end förste, men af en stærkere Bygning. Det mangler ligeledes Haand, skjöndt de to sidste Led mindre ere fjernede fra Haandformen end hos foregaaende Par. Femte Led er kortere end fjerde, temmelig stærkt, i Enden noget tilspidset; Kloen er vel ikke lang, men dog meget længer end hos förste Par Födder. Tredie Led

*) Dette forklarer *Fabricius's* Ord: "antennis summis sublongioribus."

**) Fölernes faa Led, plumpe Form og den mindre tydelige Adskillelse mellem Skaft og Svöbe (hvilken jeg ikke har formaaet at gjöre ret anskuelig i min Tegning) synes at lede til den Formodning, at de undersögte Individer have været temmelig unge. Men *Fabricius* har ikke seet större Individer.

fjerner sig noget fra den sædvanlige Form, idet det ligesom er sammensat af en fiirkantet Hoveddeel og en stumpt-konisk Forlængelse; tredie fjerde og femte Led have lange og stærke Börster langs den bageste Rand.

De övrige Födder frembyde intet Mærkeligt, kun er hos de tre sidste Par Laaret eller det förste Led begrændset af næsten rette Linier, hvorved det, især hvad syvende Fodpar angaaer, antager en fiirkantet Form.

De sex Par falske Födder afvige i Intet fra den almindelige Form.

Haleappendixet bestaaer af en enkelt, noget oval Plade, som i Midten af den bageste Rand viser et tydeligt, men kun lidet dybt Indsnit.

Kroppens fjerde Ring viser allerede en svag Antydning til en bagudrettet Tand, hvilken paa de tre fölgende af Kroppens Ringe og paa Bagkroppens tre förste Ringe træde stærkere og stærkere frem. Disse Tænder synes mig at have noget Karakteristisk i deres betydelige Fiinhed og Spidshed.

Förste Sideplade er en langstrakt, skjæv Fiirkant; *anden* Sideplade ligeledes, dog mere uregelmæssigt, da den forreste Rand er noget konvex, og den nederste-forreste Vinkel træder stærkere frem; *tredie* Sideplade adskiller sig fra anden ved et smalt Udsnit af bageste Rands nederste Deel; fjerde Sideplade viser to betydelige Udsnit, et i den nederste og et dybere i den bageste Rand; som Fölge heraf danner forreste Rand forneden en spids og nedadrettet Vinkel; bageste Rand derimod en bagudrettet Vinkel; *femte* Sideplade falder i Öjnene ved en stærkt fremtrædende Spidse eller Forlængelse fra den bageste Deel af dens nederste Rand.

Bagkroppens tredie Ring viser paa hver Side i den bageste Rand to dybe Udsnit, hvorved to bagud fremragende Spidser dannes. Disse frembyde den Mærkelighed, at de ere besatte med mindre Torne: den underste med et ikke ubetydeligt Antal langs underste og överste Rand, den överste kun med to i Enden.

Uagtet maaskee en eller anden enkelt Omstændighed i denne Beskrivelse kunde synes ikke fuldkomment at svare til Fabricius's Beskrivelse, nærer jeg dog ingen Tvivl om, at nærværende Art virkeligen er identisk med Oniscus serratus Fabr. Fabricius's Bemærkning: "*primo intuito facile pro concha habeatur*", synes ogsaa i höjeste Grad at bekræfte dette. Alle af mig undersögte Individer havde ved Opbevaringen i Spiritus antaget en hvidguul Farve; ellers vilde Dyrets, efter *Fabricius* saa udmærkede, Tegning have kunnet tilvejebringe fuldkommen Evidens. — At jeg ikke har beholdt *Fabricius's* Artsbenævnelse, grunder sig paa den Omstændighed, at *Say* har kaldet en anden, meget forskjællig Amfithoe, *serrata*: hvilket Navn er optaget af *Milne-Edwards*. *Fabricius's* Benævnelse maa vel altsaa, skjöndt den ældre, vige, efterdi *Says* Artsnavn kan holdes for almindeligt bekjendt og antaget. For imidlertid ikke ganske at forlade den fabriciske Benævnelse, kalder jeg Arten *Serra*.

Amphithoe Serra: fronte rostrata, rostro perpendiculari, acuminato, sat longo; antennis superioribus longioribus; oculis minutissimis, orbicularibus; pedibus primi paris fere setiformibus, manu carentibus, ungula instructis perpusilla; pedibus secundi paris crassioribus, sed manu qvoqve orbatis; corpore compresso, media tamen et inferiori parte ventricoso; dorso carinato, post annulum qvartum etiam dentato; appendice caudali unica, postice emarginata.

Denne Art er af Hr. *Vahl* nedsendt fra *Godthaab.*

Afbild.: Tab. II, fig. 8, *a. Am. Serra* udstrakt; b. sammenböjet; c. Omrids af Am. Serra seet ovenfra; d. Pandehornet; e. Kindbakkerne; f. förste Par Kjæber; g. andet Par Kjæber; h. förste Par Födder; i. andet Par Födder; k. Bagkroppens sidste Ring med Haleappendix og sjette Par falske Födder; l. et Stykke af Bagkroppens tredie Ring, seet fra Siden.

Amphithoe panopla Kr.
(Tab. II, fig. 9).

Denne nye Amfipod, hvoraf et Par, fra det sydlige Grönland ved Kaptajn Holböll nedsendte, Exemplarer opbevares i den naturhistoriske Forenings Museum, har en ret særegen og mærkelig Form. Hvad der især maa betragtes som karakteristisk for den, er Udviklingen af de fire forreste Par Sideplader. Pandehornet, den tykke og dog tillige höje, kantede, langs Ryggen med Kjöl forsynede Krop ere endvidere betegnende for den. Bagkroppen er meget tyndere end Kroppen eller Brystringene. Hos et Individ af 5''' Længde var Höjden omtrent 2''', Tykkelsen $1\frac{1}{2}$'''.

Hovedet er usædvanligt lidet, forsynet med et uforholdsmæssigt stort, næsten lodret nedstigende*) Pandehorn af ejendommelig Form. Det er nemlig ikke sammentrykket og sværdformigt som hos Am. carinata eller Am. Serra, men snarere nedtrykket. Eller, for at være nöjagtigere, det fremstiller en tresidet Pyramide, som i Enden er lidt krummet, og hvis Flader ere noget konkave; den bredeste af disse Flader er den överste eller fremadvendte.

Fölerne ere temmelig korte. *Det överste Par*, som er lidt længer end det underste, har omtrent $1\frac{3}{4}$''' Længde, eller naaer henimod bageste Rand af Kroppens fjerde Ring. Skaftet indeholdes mere end to Gange i Svöben, og naaer kun med sidste Led og den yderste Spidse af næstsidste ud over Pandehornet. Skaftets sidste Led er meget lidet, kun halvt saa langt som andet, hvilket er endeel kortere end förste. I Svöben har jeg talt 26 Led, af hvilke det förste ikke blot er længer end de

*) I Afbildningen a. har Pandehornet en mindre perpendikulær Retning, end der egentligen tilkommer det. Det er, for at kunne fremstille dette og Fölerne tydeligt paa een Gang. Afbildningen b. viser derimod Pandehornet i den naturlige Stilling.

fölgende og end Skaftets tredie Led, men ogsaa synes lidt længer end dets andet Led.

De nederste Fölere have en Længde af omtrent $1\frac{1}{2}'''$; Skaftet er meget længer end de överste Föleres Skaft, og kun lidet kortere end Svöben, som tæller en Snees Led.

Öjnene ere store, kredsrunde, stærkt fremtrædende, saa at de omtrent have Form af Halvkugler; da de kun i Midten vise en sort Kreds, faae de Udseende, som om de bestode af en Pupil og en Iris.

Mundelene frembyde intet fra den almindelige Form Afvigende; kun ere Tyggeföddernes Famlere af betydelig Störrelse og Styrke.

De to förste Par Födder stemme overeens i Form, og have begge en stor Haand; men det andet Par overgaaer imidlertid det förste baade i Styrke og i Haandens Störrelse. Haanden er hos disse Fodpar omtrent af Længde som förste Led, men bredere, stærkt sammentrykket, af en noget oval Form, forneden lidt tilspidset; Krogen er lang, (har mere end Haandens halve Længde), krum, i Enden meget tynd og spids. Haandens bageste Rand viser henimod Midten tre Tænder eller Saugtagger, fra hvilke udgaae stærke Börster; den Deel af Randen, som ligger nedenfor disse Tænder, er cilieret. Andet, tredie og fjerde Led ere meget korte, indbyrdes omtrent af eens Længde; tredie Led har en langstrakt-firkantet Form, og dets bageste Rand udsender forneden en lille Pig; fjerde Led, som allerede er udmærket ved sin, for dette Led ualmindelige, ringe Störrelse og sin triangulære Form, besidder endnu en Særegenhed, som jeg kun hos meget faa Amfipoder har bemærket: dets bageste Rand forlænger sig til et Redskab næsten ligesom en Spore, hvilket er krummet lidt ned, og saavel i Enden som langs den underste Rand er besat med Börster.

Tredie og fjerde Par Födder have den sædvanlige Form, men ere, sammenlignede med de foregaaende Par, af en svag Bygning. *De tre sidste Par Födder* give mig ikke Anledning til anden Bemærkning,

end at deres Laar eller förste Led have en langstrakt, temmelig fiirkantet Form, hvilken i visse Maader kan betragtes som svarende til de foregaaende Sidepladers Form.

De to sidste Par falske Födder ere indbyrdes lige, og have det inderste Endeled meget kortere end det yderste. Om de andre Par er Intet at mærke.

Haleappendixet er enkelt, kort, temmelig bredt, med næsten parallelt löbende Sider, i Enden afrundet.

Rygfladen er tagformig, og kan siges at være forsynet med tre Kjöle: en Middelkjöl og to Sidekjöle. Middelkjölen er ikke sönderligt skarp, efterdi Ryggen ikke falder stejlt ned mod Siderne; den synes at forsvinde paa Bagkroppens anden Ring; Tænder har Middelkjölen ikke, derimod er den noget knudret, idet den bageste Deel af Ringenes Middellinie (de Par förste Ringe undtagne) hæver sig til en lille stump Knude. Sidekjölene opstaae, hvor Ringene forene sig med de lodret nedstigende, ja endog lidt indadrettede, Sideplader; og de kunne siges at fortsætte sig næsten til Enden af Bagkroppen. Dennes Ringe vise næmlig paa hver Side af Ryggens Middellinie, og i ikke stor Afstand fra denne, en Længdekam, som bagtil ender med en lille Tand; neden for denne er Ringens Rand lidt indskaaren. Paa Bagkroppens sidste Ring er Ryggens Middellinie fordybet, hvorved dannes ligesom en Rende.

De fire förste Par Sideplader ere udviklede til en betydelig og ganske ualmindelig Störrelse, og slutte saa tæt til hverandre, at de ligesom danne et stort Skjold*) paa hver Side af Brystringene. Förste Sideplade har den forreste Rand halvmaaneformigt indskaaret, og er forneden afrundet; anden og tredie Sideplade ere langstrakt fiirkantede, ubetydeligt bredere forneden end foroven. Fjerde Sideplade er meget bredere end de foregaaende; foroven har den i sin bageste Rand et smalt

*) Det er denne Omstændighed, som har foranlediget Artsbenævnelsen *panopla* af *πανοπλος*: fuldtbevæbnet.

men dog temmelig dybt Indsnit, som frembringer en spids Torn. De fölgende Sideplader ere smaa, den syvende endog meget lille.

Amphithoe panopla: fronte rostrata, rostro sat elongato, perpendiculari, acuminato, pyramidali; antennis superioribus paulo longioribus; oculis magnis, semiglobosis; pedibus primi secundiqve paris validis, magna instructis manu, calcareqve articuli qvarti; corpore angulato, tricarinato; epimeris cujusqve lateris qvatuor anterioribus insolitæ magnitudinis, qvasi scutum efficientibus; appendice caudali unica, postice rotundata.

Afbild.: Tab. II, fig. 9, a. *Am. panopla* udstrakt; b. sammenböjet i naturlig Stilling; c. Hovedet fremstillet ovenfra, for at vise Pandehorn og Öjne; d. de överste Föleres Skaft og nogle Led af Svöben; e. Tyggefödderne; f. anden Fods fjerde Led; g. anden Fods femte og sjette Led; h. Gjennemsnit af tredie Ring; i. Haleappendixet.

Amphithoe bicuspis Rhrdt.
(Tab. II, fig. 10).

Denne Amfithoe har en langstrakt, temmelig cylindrisk Krop med bred, afrundet Ryg; Bagkroppen er noget tilspidset. De lange Fölere og den lille Tand, som findes paa hvert af Bagkroppens to förste Ringe, ere karakteristiske for den.

Længden af de större Individer, jeg har seet, er $\frac{1}{2}''$; Höjden og Tykkelsen ere lige store, og udgjöre lidt mere end 1''' (omtrent $1\frac{1}{4}'''$).

Hovedet er lidet. Panden er ikke væbnet med noget Horn; imidlertid fremrager Panderanden mellem Öjnene næsten i Form af en ret Vinkel, hvilket foranlediges ved de Indsnit, der modtage de överste Fölere.

De överste Föleres Længde er omtrent lige med Længden fra Pande- til Halespidsen. Skaftet er forholdsviis kort, og indeholdes omtrent 5 Gange i Svöbens Længde; Skaftets tredie Led har kun det

andets halve Længde. I Svöben, som med sin Længde forener en stor Tyndhed, og derfor sjældent træffes ubeskadiget, har jeg talt over 70 Led.

De nederste Fölere ere meget kortere end de överste, men have dog mere end disses halve Længde; Skaftet er længer end de överste Föleres, og indeholdes omtrent to Gange i Svöben; denne er særdeles tynd, og tæller omtrent 50 Led.

Öjnene ere af Middelstörrelse, röde af Farve, noget elliptiske i Retningen ovenfra ned; dog saaledes, at den forreste Rand er næsten lige, den bageste derimod konvex. Imidlertid maa det bemærkes, at Öjnenes Form synes at variere noget.

Af *Munddelene* give Tyggefödderne ene Anledning til Bemærkninger: deres inderste Endeplader ere usædvanligt korte og temmelig brede; og det sidste Led af deres Famlere er meget smalt og tilspidset.

De to förste Par Födder, som indbyrdes ere særdeles lige, ere forsynede med en stor Haand af langstrakt-oval, temmelig smal Form, og med en meget lang, overordentlig fiin og spids Klo. Disse Fodpar nærme sig meget til den hos Am. panopla beskrevne Form, kun er den hos nærværende Art mindre stærkt fremtrædende: tredie Led er langstrakt-firkantet, og har en overmaade lille Torn i Enden af den bageste Rand; fjerde Led nærmer sig til den trianguläre Form, og dets bageste Rand giver et Slags Antydning af en Spore, dog ikke saa tydeligt eller i den Grad som hos Am. panopla. Stærke Börster have disse Födder paa nederste Rand af tredie Led og paa den bageste Rand af fjerde Led og Haanden; ogsaa langs forreste Rand af förste Led findes Börster.

Tredie og fjerde Par Födder ere af sædvanlig Form, men af en temmelig langstrakt og spæd Bygning. Om *de tre sidste Par Födder* finder jeg Intet at bemærke.

Af *de falske Födder* rager femte Par udover sjette; hos begge disse Par er det yderste Endeled kortere end det inderste.

Haleappendixet er en enkelt Plade, noget langstrakt, omtrent af eens Brede ved Roden og mod Enden; den bageste Rand er afrundet.

Hos de Amfipoder, hvor Bagkroppens förste Ringe ere forsynede med bagudrettede Tænder eller Pigge, plejer Ryggens Middellinie paa de foregaaende Ringe at fremvise en Kjöl. Nærværende Amfipod synes altsaa at frembyde en mærkelig Undtagelse, idet Kroppens Ringe ikke vise ringeste Spor til Kjöl, uagtet Bagkroppens to förste Ringe hver i Midten af den bageste Rand har en lille, men dog tydeligt iöjefaldende og meget spids Pig. Men disse Pigge ere ogsaa af en anden Form end sædvanligt: de ere næmlig ikke sammentrykkede, men snarere fladtrykkede.

Sidepladerne have en meget simpel Form; forreste Rand af förste Sideplade er lidt konkav, og dette gjælder i en noget höjere Grad om bageste Rand af fjerde Sideplade. Sidepladerne ere af temmelig indskrænket Störrelse.

Amphithoe bicuspis: capite inermi; antennis superioribus longissimis, inferiores multo superantibus, longitudinem a fronte ad caudæ apicem fere æquantibus; oculis rubris, perpendiculariter ellipticis; pedibus primi secundique paris manu instructis magna, sat valida; corpore fere cylindrico, nullum carinæ dorsalis vestigium præbente, dentem vero edente minutum, acuminatum, depressum a medio margine posteriori annuli abdominalis primi secundique; appendice caudali unica, postice rotundata.

Afbild.: Tab. II, fig. 10, a. Am. bicuspis; b. Hovedet seet ovenfra; c. Tyggefödderne; d. Bagkroppens Tand seet ovenfra; e. Haleappendixet.

Amphithoe inermis Rhrdt.

(Tab. III, fig. 11).

(Oniscus Cicada Fabr. Fn. gr. n. 233?).

Denne Amfithoe er af en langstrakt og temmelig sammentrykket Fo m. Længden hos de störste Individer er næsten $\frac{1}{2}''$, Höjden kun lidet mere end $1'''$.

Hovedet er omtrent af Længde som Kroppens to förste Ringe; foroven er det fladt-afrundet. Fra Midten af Panderanden udgaaer horizontalt et meget lidet, særdeles tyndt og stærkt sammentrykket, gjennemsigtigt, i Enden spidst Horn, hvilket aldeles er skjult mellem de överste Föleres Rod, og altsaa först kan iagttages, efter at disse ere borttagne; selv da vil det, paa Grund af sin ringe Störrelse og sin Gjennemsigtighed, let oversees.

Fölerne ere temmelig lange og af en fiin og spæd Bygning (hvorfor man blandt mange, i Spiritus opbevarede, Individer kun finder meget faa, hos hvilke disse Redskaber ere ubeskadigede). *Det överste*, korteste Par har omtrent en Længde af $2\frac{1}{2}'''$; Skaftet er kun halvt saa langt som Svöben, dets förste Led kun lidet længer end andet, og dette ikke dobbelt saa langt som tredie. Svöben har mellem 30 og 40 Led, og er, ligesom Skaftet, langs den underste Rand forsynet med Börster. *De nederste Fölere* have en Længde af $5\frac{1}{2}'''$; Skaftet er omtrent af Længde som de överste Föleres Skaft, og fölgeligen langt mindre i Forhold til sin Svöbe; i denne har jeg talt 70 til 80 meget korte Led.

Öjnene ere röde af Farve, hvilket endnu ved Ankomsten plejer at vise sig, idetmindste hos en Deel af de fra Grönland nedsendte Individer. Men ved længere Opbevaring i Brændeviin forsvinde Öjnene, og man er kun hos meget enkelte Individer istand til at skjælne Omridset af dem. Formen er nyredannet, dog saaledes, at den forreste Rand kun er meget lidt indböjet.

Munddelene synes mig kun at frembyde meget lidt Særegent. Dog kan bemærkes, at förste Led af Kindbakkernes Famlere er meget kort; ligeledes er sidste Led af Tyggeföddernes Famlere udsædvanligt lidet.

De *to förste Par Födder* ere smaa, af spæd Bygning, og kunne næppe siges at have en Haand, efterdi femte Led er langstrakt, næsten linieformigt, og Kloen lille og svag. Indbyrdes stemme disse Par

meget overeens; kun er maaskee det andet Par af lidt större og stærkere Bygning. Begge ere de forsynede med stærke Börster.

De övrige Fodpar ere af sædvanlig Form; femte Par er kortere end sjette, og dette atter kortere end syvende.

De *tre förste Par falske Födder* give ikke Lejlighed til nogen Bemærkning. Hos det *fjerde Par* er yderste Endeled kortere end inderste, og dette Forhold finder i endnu höjere Grad Sted hos *femte Par*. Det *sjette Par*, som rager meget ud over femte Par, har tynde og brede (dog i Enden tilspidsede) Endeled, hvilke i Randen ere besatte med lange Haar, og mere ligne Redskaber til Svömning end til Springning; det yderste Endeled er lidt kortere og tillige smallere end inderste.

Haleappendixet bestaaer af to, lige til Roden adskilte, temmelig lange, smalle, mod Enden noget tilspidsede Blade.

Ryggen er stumpt afrundet, og viser intet Spor til Tænder; Kroppens förste Ring er den mindste; ogsaa den anden er liden, skjöndt lidt större; endnu större ere de fölgende, og indbyrdes omtrent af lige Störrelse. Bagkroppens tre förste Ringe tilsammentagne ere næsten ligesaa lange som Kroppens fem sidste Ringe tilsammentagne.

Sidepladernes Form har intet Mærkeligt.

Amphithoe inermis: fronte rostrata, rostro horizontali, perpusillo, compresso, acuminato, pellucido, inter antennas superiores latente, iisqve remotis demum apparente; antennis longis, superioribus brevioribus; oculis reniformibus, rubris; manibus linearibus (vel potius nullis), ungula instructis minuta; corpore elongato, compresso, dorso nec dentato nec carinato; appendicibus caudalibus duabus, elongatis, angustatis, postice subacuminatis.

De i det kongelige Museum opbevarede Individer af denne Art ere nedsendte af Hr. *Vahl* fra *Julianehaab* og *Godthaab*.

Afbildninger: Tab. III, fig. 11, a. *Am. inermis*; b. Hovedet med Pandehornet; c. Pandehornet alene, stærkere forstörret; d. et Stykke af de nederste Föleres Svöbe; e. Kindbakkerne; f. de to sidste Led af Tyggeföddernes Famlere; g. Bagkroppens to sidste Ringe med falske Födder og Haleappendix.

Anmærkning. Nærværende Art passer saa godt til *Fabricius's* Beskrivelse af *Oniscus Cicada*, at jeg troer med temmelig Sikkerhed at torde antage dem for identiske. Imidlertid har jeg beholdt Prof. *Reinhardts* Benævnelse, indtil Sagen kan blive sat udenfor al Tvivl, hvilket ved Undersögelse paa Findestedet uden Vanskelighed synes at kunne skee ved Hjælp af det grönlandske Navn, Farven, Levemaaden o. s. v.

Milne-Edwards yttrer den Formodning, at Fabricius's *Oniscus Cicada* kunde være en *Talitrus*, men stötter denne Formodning rimeligviis ene paa den Omstændighed, at de överste Fölere angives at være de korteste.

Amphithoe crenulata Rhrdt.

(Tab. III, fig. 12).

(Oniscus abyssinus Fabr. Fn. gr. n. 236??).

Denne lille Amfithoe har en langstrakt og stærkt sammentrykket Form, saa at Siderne vise sig flade eller perpendikulære; Kroppens Höjde er imidlertid ikke betydelig, skjöndt större end Tykkelsen. Længden fra Panderanden til Halespidsen 5‴; Höjden næsten 1‴.

Hovedet, der omtrent er saa langt som Kroppens to förste Ringe, har en temmelig flad Pande, hvilken, ligesom hos foregaaende Art, fra Midten af sin forreste Rand udsender et overmaade lille, stærkt sammentrykket, tilspidset, gjennemsigtigt og horizontalt Horn, som er skjult mellem de överste Föleres Grundled, og först efter Fölernes Borttagelse kan bemærkes, skjöndt vanskeligen med blotte Öjne.

Fölerne er lange, omtrent $5\frac{1}{2}$‴, og naae til henimod den bageste Rand af Bagkroppens tredie Led. Indbyrdes have de næsten lige Længde; dog vise de överste sig ved en nöjagtig Sammenligning lidt

kortere. Hos begge Parrene er Skaftet næsten af eens Længde, og indeholdes omtrent to Gange i Svöben, hvilken tæller 40 til 50 Led og stundom derover*), og er af en meget fiin og skröbelig Bygning, medens Skaftet derimod er stærkt. Men, hvad der især udmærker Fölerne hos denne Art, er Tilstedeværelsen af saadanne Redskaber, som ovenfor ere beskrevne hos *Anoplus appendiculosus*, dog med den Forskjæl, at de ikke her findes paa Svöbens Led men paa de to sidste Led af Skaftet. Disse Redskaber bestaae af en hudagtig Skive eller Plade, hvis Form synes at være noget uregelmæssig, dog med större eller ringere Nærmelse til det Kredsdannede; Skiven er fæstet til en tynd og kort Stilk, hvilken udgaaer fra en tyk, noget konisk Rod. Hos de överste Fölere ere disse Appendices hæftede langs den underste Rand indvendigt; paa de nederste Fölere langs den överste Rand, men ligeledes hvor denne stöder sammen med den inderste Rand; paa det andet Led af de överste Föleres Skaft har jeg talt 8 til 9 saadanne Redskaber, paa det tredie 5 til 6; hvert af de underste Föleres to sidste Skaftled er forsynet med 8 til 9. Et Knippe af 3 til 4 Börster sidder ved Roden af hvert Appendix.

Öjnene ere af Middelstörrelse, ovale eller noget nyredannede, foroven lidt smallere end forneden, den bageste Rand lidt konvex (udböjet), den forreste lige.

Ved *Munddelene* finder jeg intet Andet at bemærke, end at det förste Par Kjæber er af en kort og temmelig plump Form.

Förste og *andet Par Födder*, hvilke indbyrdes omtrent ere eensdannede, ere smaa, og have egentligen ingen Haand: femte Led er næmlig langstrakt og næsten linieformigt, kun forsynet med en meget kort Klo.

Tredie og *fjerde Par Födder* ere, i det Hele taget, af sædvanlig Form, men vise imidlertid ved nærmere Undersögelse en Særegenhed, som

*) Hos de nederste Fölere synes Leddene at være mindre og Antallet altsaa noget större end hos de överste.

jeg ikke har iagttaget hos nogen anden Amfipod: de meget lange Börster, der tæt beklæde den bageste Rand af deres tredie, fjerde og femte Led, ere, hvad först bemærkes, naar de betragtes under Mikroskopet, fjerdannede; der udgaaer næmlig langs begge Randene af hver Börste mindre Börster, hvilke efterhaanden aftage i Længde, og alle tilsammen tilligemed Hovedbörsten danne ligesom Fanen af en Fjer.

De *tre sidste Fodpar* ere af sædvanlig Form, hvilket ogsaa gjælder om de *fem förste Par falske Födder*, kun med den Undtagelse, at de Börster, som beklæde Endeleddene af de tre förste Par, ere fjerdannede, dog mindre tydeligt, eller ligesom mere afslidt, om jeg saa maa sige, end hos tredie og fjerde Par Födder.

Sjette Par falske Födder rager endeel længer frem end femte Par, og har brede og flade, skjöndt i Enden tilspidsede, Endeled, hvilke synes at være Svömmeredskaber, og i Randen ere besatte med meget lange, tydeligt fjerdannede Börster.

Haleappendixet bestaaer af to, lige til Roden adskilte, langstrakt ovale, i Enden tilspidsede Blade. Af Kroppens Ringe er den förste kortest, og de fölgende tiltage gradeviis i Længde; meget större ere Bagkroppens tre förste Ringe.

Sidepladerne ere smaa, de tre förste temmelig fiirkantede, den fjerde lidt indskaaret i den nederste Rand, hvorved den forreste-nederste Vinkel bliver fremragende; de tre sidste forneden tolappede, den bageste Lap störst.

Amphithoe crenulata: fronte rostrata, rostro horizontali, perpusillo, compresso, acuminato, pellucido, inter antennas superiores latente, iisqve remotis demum apparente; antennis prælongis, ejusdem fere longitudinis (superioribus tamen paullulo brevioribus), duobus ultimis scaporum articulis appendiculorum cutaceorum serie ornatis; oculis subreniformibus; manibus vix ullis; pedibus 3^{tii} *4*^{tiqve} *paris, pedibusqve spuriis 1*^{mi}, *2*^{di}, *3*^{tii}, *6*^{tiqve} *paris setas gerentibus pennatas; corpore elongato,*

compresso, dorso nec dentato nec carinato; appendicibus duabus caudalibus elongatis, angustatis, postice acuminatis.

Amph. crenulata er ved Hr. *Vahl* nedsendt fra *Godthaab* og *Holsteinborg*.

Afbildninger: Tab. III, fig. 12, a. Am. crenulata; b. Hovedet med Pandehornet; c. de to sidste Led af de överste Föleres Skaft; d. et Par af Fölernes Appendices, stærkere forstörrede; e. tredie Fodpars fjerde Led med de fjerede Börster; f. en af Börsterne fremstillet særskilt og forstörret stærkere; g. Bagkroppens sidste Ring med Haleappendices og sjette Par falske Födder.

Anmærkning. Med Hensyn til Fölerne, Öjnene, Pandehornet og Störrelsen stemmer denne Art overeens med *Oniscus abyssinus* Fabr., hvorimod Beskaffenheden af de to förste Par Födder, af Haleappendixet og af Kroppens Form synes at adskille dem, under den Forudsætning, at *Fabricius*'s Beskrivelse er nöjagtig. I Grönland vilde maaskee det af *Fabricius* angivne grönlandske Navn og Levemaaden kunne hjælpe til at afgjöre Spörgsmaalet. — Jeg har beholdt Navnet *crenulata*, som Pr. *Reinhardt* har tillagt denne Art med Hensyn til Beskaffenheden af Fölernes Skaft, uagtet denne, betragtet under Mikroskopet, viser sig at være Andet end en simpel Krenulering.

Amphithoe læviuscula Kr.
(Tab. III, fig. 13).

Denne Amfithoe er af en temmelig tyk, fyldig og ikke meget sammentrykket Form; Ryggen er uden Kjöl eller Tænder; dog vise Bagkroppens tre förste Ringe svage Spor til en Knude eller Ophöjning, hvad ogsaa hos adskillige andre Amfithoer er Tilfældet.

Længden $\frac{1}{2}''$, Höjden $1\frac{1}{2}'''$ og Tykkelsen næsten lige saa stor.

Hovedet er kortere end Kroppens to förste Ringe tilsammentagne; Panden har intet Horn, men kun en mellem Öjnene lidt fremtrædende Vinkel.

De överste Fölere have omtrent en Længde af 2″, eller $\frac{1}{3}$ af Totallængden, og naae til den bageste Rand af Kroppens fjerde Ring; de ere af en stærk Bygning, og Skaftet indeholdes ikke to Gange i Svöbens Længde. Dets tredie Led besidder en Særegenhed, som er karakteristisk for denne Art. I Enden af dets inderste-nederste Rand udgaaer ligesom et Horn eller en stor og stærk Pig. Svöben bestaaer af henimod 30 korte Led af omvendt-triangulær Form; hvert af disse udsender fra Enden af den nederste Rand et lidet Knippe af meget korte Börster.

De nederste Fölere ere omtrent af lige Længde med de överste; Skaftet derimod synes at være lidt længer end de överste Föleres Skaft, og Svöbens Led noget kortere; thi jeg talte af disse over 30.

Öjnene ere temmelig store, nyreformige.

Munddelene ere af en noget bred og plump Form; især er dette Tilfældet med det andet Led af Kindbakkernes Famlere, hvis indre Rand er meget stærkt udbuet. Det förste Par Kjæbers mellemste Stykke er i Enden lige afskaaret; det inderste Stykke har en bred, oval Form.

Förste og *andet Par Födder*, som indbyrdes ere af samme Form og Störrelse, ere just ikke store, men af en solid Bygning (især udmærker det triangulære fjerde Led sig i saa Henseende), og forsynede med en stærk Haand og med en lang, meget spids Klo.

De övrige Fodpar have intet Usædvanligt.

Dette gjælder ogsaa om de *fem förste Par falske Födder*. Det *sjette Par*, som rager lidt ud over femte, er Svömmeredskab, af meget langstrakt oval, i Enden tilspidset Form, langs Randen besat med meget lange Börster.

Halcappendixet bestaaer af een langstrakt, i Enden afrundet Plade.

Kroppens Ringe ere alle næsten af lige Störrelse. Bagkroppens tre förste Ringe ere af Længde som Kroppens fire sidste tilsammentagne.

Amphithoe læviuscula: capite inermi; antennis invicem ejusdem ferme longitudinis, tertiam totius longitudinis partem æqvantibus; superioribus ultimo scapi articulo valide mucronatis; oculis magnis, reniformibus; manibus valentibus; corpore crasso, parum compresso, dorso nec carinato nec dentato; appendice caudali unica, elongata, postice rotundata.

Hr. *Kielsen* har nedsendt denne Art fra *Fiskenæsset.*

Afbildninger: Tab. III, fig. 13, a. *Am. læviuscula*; b. en af de överste Fölere; c. det sidste Led af de överste Föleres Skaft; d. nogle Led af de överste Föleres Svöbe, omtrent i Midten; e. Kindbakkerne med Palper; f. förste Par Kjæber; g. andet Par Kjæber; h. Bagkroppens to sidste Ringe med Haleappendix og falske Födder.

Ischyrocerus angvipes Kr.

(Tab. III, fig. 14).

Legemet er ikke sammentrykket, men har næsten Form af en Halvcylinder, idet Ryggen er afrundet, Bugen flad. I Midten er det imidlertid tykkest, og bliver mod begge Ender tyndere.

Længden fra Panderanden til Halespidsen 8‴; Höjden $1\frac{1}{4}$‴; Tykkelsen ligesaa stor.

Hovedet er længer end Kroppens förste Ring, men kortere end de to förste tilsammentagne. Panden træder kun meget lidt frem mellem Öjnene, og viser intet Spor til et Horn.

De överste Fölere have lidt mere end 3‴ Længde; de ere altsaa kortere end den halve Totallængde, og omtrent lige med de nederste Föleres Skaft. Skaftets förste Led er tykkere men endeel kortere end andet; dette har omtrent samme Længde som tredie, eller er dog kun ubetydeligt længer end dette; langs hele dets Underflade sees en tætsiddende Række af meget lange og fine Haar; ogsaa Underfladen af tredie Led er besat med lange Haar, men mindre regelmæssigt. Svöben er længer end Skaftets tredie Led, men kortere end andet og tredie tilsammentagne;

den bestaaer af syv Led, og har mange Haar langs Underfladen, derimod langs den överste Flade færre og kortere Börster. Fra Skaftet udgaaer foruden Svöben en kort Bisvöbe (kortere end Svöbens to förste Led), hvilken kun bestaaer af et langt, cylindrisk Led, som i Enden er forsynet med 3 eller 4 Börster.

Uagtet de överste Fölere ere af en temmelig stærk og massiv Bygning, overgaaes de dog langt i denne Henseende af *det underste Par*, hvilket med störste Grund kan kaldes *foddannet*. Skaftets förste og andet Led ere omtrent af lige Længde, korte men overmaade tykke og stærke; det förste ender forneden med en Torn. Tredie Led er langt, længer end de to förste tilsammentagne, men tillige tykt og stærkt; fjerde Led er af större Længde end tredie men tyndere. Ogsaa Svöben er af en meget solid Bygning, kortere end Skaftets fjerde Led, men lidt længer end det överste Fölerpars Svöbe; den bestaaer af sex Led, af hvilke det förste er meget langt, det sidste meget kort, og ender med en Börste. Den underste Rand af dette Par Fölere viser lange Haar.

Öjnene, som sidde ved Roden af de överste Föleres ydre Rand, ere meget smaa, kredsrunde, lidt convexe, kulsorte.

Munddelene frembyde kun mindre betydelige Afvigelser. Kindbakkernes Famlere ere meget stærke i Forhold til selve Kindbakken og deres sidste Led meget bredt i Enden (af omvendt konisk Form). Det förste Par Kjæbers inderste Plade er meget lille, i Enden tilspidset. Tyggeföddernes sidste Led er meget kort og plumpt.

Förste Par Födder ere meget smaa, ikke alene sammenlignede med andet Par, men ogsaa i Forhold til Legemets Störrelse; förste Led, det længste, har Kölleform ɔ: det er *meget* tyndt ved Roden, men bliver tykt i Enden; andet Led er kort, krumt, smalt; tredie Led lidt længer end andet, men ligeledes smalt; fjerde Led af Længde omtrent som tredie men meget bredere, noget triangulært; femte Led (Haanden), er stort, lidt kortere end förste Led, dog ligesaa bredt, af Form ægdannet,

i Enden lidt tilspidset; sjette Led en lang, meget spids Klo. Langs den bageste Rand ere disse smaa, men stærkt byggede Födder beklædte med Börster: een Dusk i Enden af andet Led, tre Duske langs tredie Led, een meget stor paa fjerde Led, og endeligen Börster langs hele Randen af Haanden.

Andet Par Födder er af en ganske overordentlig Störrelse og Tykkelse; med Kloen udstrakt er Længden större end fra Panderanden til den bageste Rand af Kroppens syvende Led. De fire förste Led stemme, Störrelsen fraregnet, temmelig godt med samme Led hos förste Fodpar. Haanden er overmaade lang (lige saa lang som förste Led eller vel endog længer), bred, tyk, ligesom opsvulmet, noget krum (den forreste Rand udbuet, den bageste indböjet), i Enden skraat afskaaren, hvorved den nederste-bageste Vinkel danner ligesom en Torn; den bageste Rand er tæt besat med Börster. Kloen er overordentlig stor og stærk; sammenböjet naaer den næsten til Roden af femte Led.

Tredie og fjerde Par Födder ere ikke store, men af en stærk Bygning; iövrigt er Intet ved dem at mærke.

De *tre sidste Par Födder* ere indbyrdes meget lige, og afvige blot noget i Störrelse. Laarets, eller förste Leds, bageste Deel er usædvanlig tynd og fladtrykket; Randen af disse Fodpars Led, især af tredie, fjerde og femte, er besat med Börsteknipper; hvor et saadant Börsteknippe er hæftet, springer Randen lidt frem, og faaer saaledes et ujevnt og bölgeformigt Udseende.

De *fem förste Par falske Födder* ere af sædvanlig Form; *sjette Par* derimod af en særegen Beskaffenhed: det er lidt kortere end femte Par, Grundleddet langt, forneden lidt smallere; Endeleddene særdeles korte, plumpe, koniske eller tilspidsede, lidt bagud krummede næsten som Klöer.

Haleappendixet bestaaer af en enkelt Plade, er bredt, overmaade kort, tilspidset, i Enden afrundet. Af Kroppens Ringe ere de midterste

de störste; förste Ring og de to sidste ere de mindste. Bagkroppens tre förste Ringe ere kortere end nogen af Kroppens Ringe.

Sidepladerne have, i Almindelighed talt, en firkantet Form med afrundede Vinkler; förste Plade er mindre end anden; denne er den störste, af lidt större Brede end Höjde; tredie og fjerde er lidt mindre end anden; fjerde mangler aldeles Indsnit i den bageste Rand; de tre fölgende Plader blive gradeviis mindre; femte og sjette have et dybt Indsnit i den bageste og nederste Rand.

Det her beskrevne Individ var en fuldvoxen Han. Jeg har ikke seet Hunner af denne Störrelse. Overhoved vare blandt et stort Antal Individer kun et Par af det her beskrevnes Störrelse (8‴), Resten derimod meget mindre (5 til 4‴). Disse smaa Individer vare temmelig sammentrykkede, og det andet Fodpar var mindre udviklet hos dem; men iövrigt stemmede de saa aldeles overeens med det beskrevne i alle Enkeltheder, at jeg ingenlunde kan ansee dem for at være specifisk forskjællige.

Nærværende Kræbsdyr er fundet ved *Fiskenæsset*, *Julianehaab*, *Godthaab* og *Holsteinborg*.

Uagtet det er aldeles iöjefaldende, at den paagjældende Amfipod henhörer til Gammarina Miln.-Edw., passer den dog ikke i nogen af de hidtil opstillede Slægter Ja, strengt taget stemmer den ikke engang fuldkomment med nogen af de to Afdelinger, der danne denne Familie; thi, medens den efter sine fleste Forhold tilhörer *Saltatoria*, nærmer den sig dog *Gressoria* ved de foddannede Fölere o. s. v. Jeg henförer den derfor som en ny Slægt til *Gammarina saltatoria*, men betragter den tillige som en forbindende Form mellem disse og *G. gressoria*.

*Ischyrocerus Kr.**)

Mandibulæ magnis instructæ palpis, quorum ultimus articulus obovatus, fere truncatus; antennæ pediformes; pedunculus (ɔ: pars basalis) antennarum multo longior flagello (ɔ: parte terminali), quod perpaucis modo gaudet articulis; antennæ superiores flagello appendiculari brevi, uniarticulato ornatæ; pedes primi paris minuti sed validi, manumque gerentes; pedes secundi paris maximi, manu portentosæ in adultis magnitudinis armati; reliqui pedes solito ferme more conformati; pedes spurii quarti, quinti & sexti paris saltatorii; articulus basalis sexti paris articulis terminalibus triplo vel quadruplo longior; annuli abdominales tres anteriores annulis thoracis breviores; epimeri mediocris magnitudinis.

Jeg har optaget de to förste Fodpars Störrelsesforhold, hvilket, især hvad andet Par angaaer, er saa frappant, i Slægtskarakteren, uden at lægge nogen videre Værd derpaa som Deel af denne; da maaskee netop dette Punkt ved flere Arters Opdagelse maa modificeres. Fölernes Beskaffenhed anseer jeg derimod især for væsentlig**).

Afbildninger: Tab. III, fig. 14, a. Ischyrocerus angvipes; b. de överste Fölere; c. Bisvöben; d. de underste Fölere; e. Kindbakker med Famlere; f. förste Par Kjæber; g. andet Par Kjæber; h. de to sidste Led af Tyggeföddernes Famlere; i. förste Par Födder; k. sjette Par Födder; l. femte Par falske Födder; m. Bagkroppens sidste Ring med Haleappendix og sjette Par falske Födder.

---

*) Af ισχυρος, stærk, og κερας, Horn, ɔ: forsynet med stærke Horn. Med Hensyn til Fölernes stærke Bygning har jeg valgt dette Navn.

**) Artsnavnet *angvipes*, krumfodet, er valgt paa Grund af Haandens Form hos andet Fodpar.

Metoecus Medusarum Kr.

(Tab. III, fig. 15).

(Oniscus Medusarum Fabr. Fn. gr. n. 232).

Dette Dyr udmærker sig, ligesom adskillige nærstaaende, ved en tyk, opsvulmet Krop, en smallere Bagkrop, et stort Hoved o. s. v. Jeg har seet Individer fra omtrent 5''' til 10''', eller maaskee endnu lidt större; dog synes de store Individer at være langt sjeldnere end de smaa.

Hovedet er stort, tykt, ovalt, af meget större Höjde end Længde, fortil ligesom brat afstumpet, dog med afrundede Kanter og en Fordybning omtrent i Midten af den forreste Flade, fra hvilken Fölerne udgaae.

Fölerne ere meget korte; ved at sammenligne dem med Hovedet, finder man, at de maaskee overgaae dettes Længde lidet; hvorimod de omtrent indeholdes to Gange i dettes Höjde.

Det *förste Par*, som sidder höjt ovenover det andet, omtrent i Midten af Hovedets Höjde, er ikke alene noget længer end dette Par, men ogsaa af stærkere Bygning. Af Form er det syldannet, og bestaaer af Svöbe og Skaft. Skaftets förste Led er kort, tykt, i Enden tykkere end ved Roden; andet og tredie Led ere meget korte, indbyrdes omtrent af lige Længde, tilsammen kun halvt saa lange som förste Led. Svöben er idetmindste dobbelt saa lang som Skaftet, uden Spor til Led, spidst tillöbende, langs den nederste Rand besat med temmelig lange Börster.

Andet Par Fölere ere anbragt mod Grændsen af Hovedets Underflade. Skaftets sidste Led er næsten saa langt som de to foregaaende tilsammentagne. Den tilspidsede, syldannede Svöbe er kun lidt længer end Skaftet, og viser hverken Led eller Börster.

Öjnene ere meget store, og indtage næsten ganske Hovedets Sideflader, saavelsom den störste Deel af den forreste Flade. To Steder paa hver Side vise de en mörkere (rödligblaa) Farve*).

*) Hvad her er sagt om Öjnene, passer sig kun paa de i Spiritus opbevarede Individer. Hos levende Dyr er Forholdet anderledes, hvilket deels sees af *Fabricius*, deels ogsaa direkte Erfaringer over nærstaaende Dyr paa vore Kyster have lært mig.

Munddelene udmærke sig især ved den fine og spæde Bygning af Kindbakkernes Famlere. Tyggeföddernc ende med tre Plader, en mindre i Midten og en större paa hver Side.

Förste og *andet Par Födder* ere smaa, og stemme næsten ganske overeens; kun er förste Par ubetydeligt kortere, og af lidt stærkere Bygning, medens de enkelte Dele hos det andet Par ere mere langstrakte og smalle. Begge frembyde de en Særegenhed, som begrunder Opstillingen af en ny Slægt: förste Led er stort, langstrakt ægdannet; andet Led kort og af sædvanlig Form; tredie Led kort, temmelig bredt, skraat afskaaret i Enden, saaledes at den bageste-nederste Vinkel bliver meget spids. Hos det förste Par udgaae fra denne Vinkel fem til sex Torne eller stive Börster, hvilke synes at mangle hos det andet Par Födder, hvor denne Vinkel ogsaa er mindre fremtrædende. Fjerde Led, *Haanden*, er kort, bredt, triangulært med Toppunktet vendt opad; fra dette Led udsendes gaffel- eller saxagtigt to Grene, af hvilke den forreste er toleddet (denne sammensættes altsaa af femte og sjette Led), den bageste derimod kun bestaaer af *et* Stykke; denne sidste er næppe ved Artikulation adskilt fra Haanden, men maa snarere betragtes som en Processus af denne. Den forreste Greens förste Led er langstrakt, bredt ved Roden, mod Enden tilspidset; det andet Led er en lille, spids Klo. Den bageste Green er lidt kortere end forreste (begge Leddene tilsammentagne), ved Roden bred, og ender meget spids. Begge Grene have den Rand, de vende mod hinanden, fiint saugtagget; selv med Kloen er dette Tilfældet.

Tredie og *fjerde Par Födder* ere længere end de to foregaaende Par, indbyrdes lige lange og eensdannede; förste Led, det længste, er næsten linieformigt; andet Led meget kort, smallere end förste; tredie Led dobbelt saa langt som andet og meget bredere; fjerde Led langstrakt ovalt, i Enden lidt smallere, ligesom de to foregaaende Led langs den bageste Rand besat med Börster; femte Led af Længde omtrent

som fjerde, smalt, linieformigt, langs den bageste Rand ganske tæt besat med meget korte og stive Börster; sjette Led en lang Klo.

Femte, sjette og *syvende Par Födder* ere særdeles langstrakte, flade og tynde, og have indbyrdes næsten samme Form og Störrelse. Förste Led er langstrakt og linieformigt; andet Led er overmaade kort, og holder næppe mere end $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ af det foregaaendes Længde; tredie Led mere end dobbelt saa langt som andet; fra dets bageste-nederste Vinkel udgaaer en Torn eller Börste; fjerde Led længer end andet og tredie tilsammentagne, linieformigt, langs den forreste Rand besat med en halv Snees korte Börster; femte Led er længer men tillige smallere end noget af de foregaaende; ogsaa dette har langs den forreste Rand (6 til 7) korte Börster.

Af de *falske Födder* ere de tre förste Par Svömmefödder, de tre sidste Springfödder, som sædvanligt. Formen har just ikke noget særegent; det sjette Par er længer end det femte, og dets Grundled er meget længer end Endeleddene.

Haleappendixet er en enkelt, lille Plade, noget langstrakt og af omvendt Triangelform.

Kroppens Ringe ere korte, og vise ikke stor Forskjellighed indbyrdes i saa Henseende; imidlertid ere de forreste dog lidt kortere end de bageste.

Sidepladerne ere meget smaa, ialmindelighed af meget större Længde end Höjde.

Afbildninger: Tab. III, fig. 15, a. Metoecus Medusarum; b. de överste Fölere; c. de nederste Fölere; d. Kindbakker med Famlere; e. förste Par Kjæber; f. andet Par Kjæber; g. Tyggefödder; h. förste Par Födder; i. Haanden stærkt forstörret; k. andet Par Födder; l. tredie Par Födder; m. sjette Par Födder; n. Bagkroppens to sidste Ringe med falske Födder og Haleappendix.

At nærværende Art, som er nedsendt fra *Upernavik*, *Omenak* og *Frederikshaab*, kortsagt saavel fra nordlige som sydlige Distrikter af

Grönland, er identisk med *Fabricius's Onicus Medusarum*, synes udenfor al Tvivl. At den ikke passer ind i Slægten *Hyperia*, saaledes som *Milne-Edwards* begrændser den, bliver ligeledes klart af fölgende Ord i Slægskarakteren: *pattes grêles, non préhensiles et ayant toutes à peu près la même forme.* Enten maatte altsaa Slægtskarakteren væsentligt forandres, eller en ny Slægt opstilles (thi i de övrige Slægter af Familien Hyperina kan den endnu mindre finde en Plads). De to förste Fodpars mærkelige Form antager jeg for vigtig nok til at motivere Opstillingen af Slægten Metoecus*).

Metoecus Kr.

Pedes primi et secundi paris reliqvis permulto breviores, sed validi, manuqve armati cheliformi. Articulus horum pedum quartus, qvi forma præditus est triangulari, manum efficit, a cujus margine inferiori prodeunt pollex biarticularis anterior et digitus posterior. Primus pollicis articulus (v. qvintus pedis) magnus, conicus; secundus ungvis est pusillus. Digitus conicus, pollice aliqvantillum brevior. Margo utriusqve pollicis articuli posterior, margoqve digiti anterior per totam longitudinem serrati. Cetera cum genere Hyperia ferme conveniunt.

Themisto arctica Kr.

(Themisto Gaudichaudii Ross.).

(Tab. IV, fig. 16).

Kun et eneste Individ af denne Amfipod har jeg seet**). Det er nedsendt fra det nordlige Grönland til det kongelige Museum.

Formen er langstrakt, stærkt sammentrykket, altsaa tynd og med flade Sider. Udstrakt belöber *Længden* fra Panderanden til Halespidsen

---

*) *μετοικος*, inqvilinus, en Indsidder eller Een, som boer hos en Anden.

**) Senere har jeg dog i den naturhistoriske Forenings Museum blandt andre Kræbsdyr fundet et Par mindre vel konserverede Individer nedsendte fra det sydlige Grönland ved Hr. Hollböll.

mere end 1″; i den noget krummede Stilling, hvori Dyret sees afbildet, holder det 11‴.

Hovedet er vel afrundet, og viser nogen Tilnærmelse til Kugleform; dog er det ikke saa stort og saa opsvulmet som hos adskillige andre Hyperiner. Det er noget sammentrykket og dets Höjde henimod $\frac{1}{2}$ Gang större end dets Længde. Den forreste Flade har i Midten en Fordybning, af hvilken Fölerne fremtræde; ovenover Fölerne fremrager en lille Knude eller Ophöjning.

De överste Fölere, som have en noget buet Form, ere meget kortere end de nederste, og naae næppe $\frac{2}{3}$ af disses Længde. Det er vanskeligt her at skjælne mellem Svöbe og Skaft, da disse Fölere (for saavidt jeg uden Dyrets Sönderlemmelse har kunnet udrede deres Bygning) kun bestaae af to Led, af hvilke det förste er saa kort, tykt og bredt, at det snarere ligner en Knude paa Pandefladen end et Led af Fölerne. Andet Led er meget langt, trindt, noget krummet, ved Roden meget tykt, i Enden stærkt tilspidset, besat med nogle Börster langs den underste Rand ved Roden.

Hos de nederste Fölere har jeg kunnet skjælne fire Led, eller et treleddet Skaft og en Svöbe. Förste Led er meget kort; andet Led lidt længer, cylindrisk; tredie Led atter længer end andet. Svöben er lige, tilspidset, og omtrent tre Gange saa lang som Skaftet. Den synes, ligesom de överste Föleres Svöbe, at vise Spor til Ringe; dog saa utydeligt, at jeg ikke tör have nogen bestemt Mening herom.

Öjnene indtage ganske Hovedets Sideflader.

Munddelene har jeg ikke kunnet undersöge, da Individet maatte skaanes. Jeg vil derfor kun bemærke, at jeg fandt et Par smaa, tilspidsede Redskaber rage frem over Roden af de nederste Fölere, mellem disse og de överste. Formodentligen er det Endespidserne af Kindbakkernes Famlere.

Förste Par Födder er det mindste og svageste, og synes, foruden Kloen, kun at bestaae af fire Led, fordi tredie og fjerde ere tæt forenede: förste Led er det længste; andet Led meget kort; tredie Led længere, omtrent af Længde som fjerde; femte Led langstrakt, næsten linieformigt; i Enden af dette findes en lille, tynd, men overmaade spids Krog, ovenover hvilken er anbragt en Börste eller Torn, næsten af Kloens Længde.

Andet Par Födder stemmer overeens med förste, kun er det af lidt större og stærkere Bygning; ogsaa viser det to (men kortere) Börster ovenover Kloen.

Tredie og fjerde Par Födder have indbyrdes samme Bygning, men fjerde Par er noget större og stærkere. Förste Led er det længste; andet det korteste; tredie mere end dobbelt saa langt som andet, i Enden bredere end ved Roden, den forreste Rand forlænget til en Torn. Fjerde Led er omtrent dobbelt saa langt som tredie, bredt, ovalt, haandformigt, langs den bageste Rand lidt tagget og forsynet med Börster. Femte og sjette Led tilsammentagne danne en meget stor Klo: femte Led er langt og noget krumt; sjette Led, som er meget kortere, ender tilspidset.

Femte Par Födder har en monströs Længde (omtrent 8''' hos det beskrevne Individ), og er i Forhold til Længden meget tyndt og fladtrykket. Förste Led er langstrakt, noget ovalt; andet Led overmaade kort, bagtil dannende en fremragende Spidse; tredie Led er bredt, omtrent dobbelt saa langt som andet, dets bageste Rand forneden udtrukket til en Torn; fjerde Led er længer end förste, linieformigt, dog lidt smallere i Enden; femte Led det længste, overmaade smalt, næsten traadformigt; sjette Led en svag, fremadrettet Krog.

Sjette og syvende Par Födder ere indbyrdes lige, og stemme i Hovedsagen overeens med femte Par; dog ere de langt kortere, og naae kun til Enden af dettes fjerde Led; förste Led er det længste, af en langstrakt-fiirkantet Form; tredie Led er forholdsviis meget længere og

smallere end samme Led hos femte Par; fjerde og femte Led ere indbyrdes næsten lige lange; dog har femte Led Fortrinnet i Længde.

Kroppens to förste *Ringe* have tilsammentagne omtrent samme Længde som Hovedet; de bageste Ringe ere noget större end de forreste, dog ikke betydeligt; Bagkroppens tre förste Ringe tilsammentagne have omtrent samme Længde som Kroppens syv Ringe tilsammentagne. *De falske Födder*, hvormed disse tre Ringe ere forsynede, ere af sædvanlig Beskaffenhed, nemlig haarbesatte Svömmefödder. De *tre sidste Par falske Födder* udmærke sig ved at være særdeles fladtrykkede, næsten hud- eller bladagtige.

Haleappendixet er en enkelt, langstrakt, triangulær Plade.

Epimererne ere temmelig rudimentære.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 16; a. Themisto arctica Kr.; b. de överste Fölere; c. de nederste Fölere, d. det förste Par Födder; e. det femte Led i en anden Stilling for at vise Kloen og Börsten; f. fjerde Par Födder; g. Haleappendixet; h. sjette Par falske Födder.

Det her beskrevne Dyr maa, idetmindste forelöbigt, have sin Plads i Slægten *Themisto Guerin*, med hvilken det stemmer i alle af *Guerin* angivne Karakterer*). Imidlertid findes i *Milne-Edwards* korte Karakteristik af denne Slægt et Skjælnemærke (pattes de la seconde paire terminées par une petite main imparfaitement didactyle), som ikke synes at passe paa det: men i nogen anden Slægt af Hyperinerne kan det endnu meget mindre henstilles.

At denne Art ikke er identisk med *Themisto Gaudichaudii Guerin***), troer jeg med temmelig god Grund at turde mene; derimod er det vist-

*) *Themisto Gaudichaudii Guerin. Corpore elongato, luteo; capite globoso; antennis inferioribus longioribus; pedibus inæqvalibus, qvinto pari longissimo; caudæ appendicibus planis, ciliatis.*

**) *Guerins* Beskrivelse findes i Memoires de la Soc. d'Hist. nat. de Paris, Tom IV, et Skrift, der, saavidt mig bekjendt, ikke er i Kjöbenhavn, og som jeg altsaa ikke har kunnet sammenligne. Den ovenanförte Diagnose er tagen af App. til Ross's Rejse.

nok meget rimeligt at holde den for identisk med *Ross's* Themisto Gaudichaudii, da den stemmer meget godt med Angivelserne i Ross's Appendix.

Skulde den, hvad jeg ikke tvivler paa, bekræfte sig som en, fra den *guerinske* forskjællig, Themistoart; mener jeg, at Benævnelsen *Themisto arctica* ikke vil være upassende for den, i Modsætning til den tidligere bekjendte Art, der er funden i Sydhavet.

Themisto crassicornis Kr.
(Tab. IV, fig. 17).

De störste Individer, jeg har seet af denne, som jeg antager, nye Art (af hvilken adskillige Exemplarer opbevares i det kongelige Museum) havde en Længde af omtrent 4''' fra Panderanden til Halespidsen.

Formen er noget mindre langstrakt og sammentrykket end hos foregaaende Art; ogsaa synes *Hovedets* Höjde forholdsviis at være mindre.

Fölerne ere meget korte, dog de överste i endnu höjere Grad end de nederste.

De *överste* Fölere ere meget tykke og stærke; de bestaae af to Led: et tykt, cylindrisk Grundled og et ligeledes tykt og plumpt, konisk Endeled, der omtrent har samme Længde som Grundleddet. Den nederste Rand og Enden af dette er besat med mange, lange og stive, lidt krummede Börster.

De *nederste Fölere* er ikke blot længere end de överste, men ogsaa af en smekrere Bygning. De have kun tre Led, af hvilke det förste er det korteste, eller i det Höjeste ligesaa langt som det andet; det tredie er tyndt og spidst, omtrent dobbelt saa langt som de to foregaaende tilsammentagne.

De *to förste Par Födder* ere meget smaa, dog just ikke af nogen svag Bygning; de bestaae af det sædvanlige Antal Led, men kunne næppe siges at besidde nogen Haand, efterdi femte Led er smalt,

konisk; sjette Led er en krum og spids Klo. Disse Fodpar ere temmelig stærkt forsynede med Börster.

Tredie og fjerde Par Födder have omtrent samme Form som hos *Themisto arctica*, det vil sige, deres fjerde Led danner en Haand, til hvilken femte og sjette Led udgjöre Kloen. Ogsaa disse Fodpar ere forsynede med Börster.

De *tre sidste Fodpar* stemme ligeledes i Hovedsagen overeens med de samme Fodpar hos *Th. arctica*, og det femte er det længste ligesom hos denne; dog ikke i samme overraskende Forhold: Spidsen af sjette og syvende Pars Klo naaer næmlig næsten til Midten af femte Pars femte Led. Ogsaa synes disse Fodpars Bygning ikke at være tynd og svag i den Grad som hos *Th. arctica*.

Bagkroppens falske Födder o. s. v. ere som hos foregaaende Art; kun er sjette Par falske Födder og dets Endeled smallere end hos denne, hvorimod Haleappendixet er mindre langstrakt.

Fölgende korte Diagnose kan tjene til denne Arts Adskillelse fra foregaaende:

Th. crassicornis: antennis superioribus biarticulatis, brevissimis, rectis, validissimis; articulo basali cylindrico; articulo terminali longitudine basalem æqvante, conico, setis plurimis longisqve marginis inferioris et acuminis ornato; antennis inferioribus triarticulatis.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 17, a. de överste Fölere; b. de nederste Fölere; c. förste Par Födder; d. tredie Par Födder; e. femte Par Födder; f. syvende Par Födder; g. Haleappendix og det sjette Par falske Födder.

Lestrigonus exulans Kr.

(Tab. IV, fig. 18.)

Af denne lille, nye, grönlandske Amfipod har jeg kun seet et eneste Individ (af omtrent $5\frac{1}{2}'''$ Længde), hvilket er nedsendt af Hr. *Holböll* fra det sydlige Grönland, og opbevares i den naturhistoriske Forening.

I *Habitus* nærmer Dyret sig temmelig meget til *Metoecus Medusarum*; dog tilbyder Fölernes Længde et let opfatteligt Skjælnemærke.

De överste Fölere, hvis Længde omtrent er lige med Hovedet og Kroppens to förste Ringe tilsammentagne, ere fireleddede, eller bestaae af et treleddet Skaft og en Svöbe. Skaftets Led ere meget korte, indbyrdes omtrent lige lange, af större Höjde end Længde. Fölernes fjerde Led, eller den Deel, jeg betragter som Svöben, er omtrent fire Gange længer end Skaftet, og af en mærkelig og ualmindelig Form; det er stærkt krummet i Enden; den förste Halvdeel kunde kaldes teendannet, da den er trind, tykkere i Midten og i begge Ender tyndere, dog især mod den forreste Ende; den sidste, krumme, meget tyndere, Halvdeel er tydeligt deelt i en Mængde (13 til 14) korte Led, og har Form af en Perlesnor.

De nederste Fölere ere lidt længere end de överste (dog kun ubetydeligt) men bestaae ligeledes af et treleddet Skaft og en Svöbe; Skaftets förste Led er meget kort; andet Led idetmindste dobbelt saa langt; tredie Led omtrent saa langt som förste og andet tilsammentagne. Svöben er kun lidt længer end Skaftet, traadformig, leddet (bestaaende af 16 smaa Led eller Ringe).

De to förste Par Födder ere smaa, indbyrdes omtrent af eens Dannelse, uden Haand; förste Led langstrakt, dog temmelig bredt; andet Led meget kort, noget fiirkantet; tredie Led triangulært, den bageste Rand forneden uddraget i en Spidse, hvilken hos det andet Par Födder fremtræder stærkest; fjerde Led er större end tredie, men viser et lignende Forhold; femte Led langstrakt, smalt, spidsere i Enden, lidt krummet, eller idetmindste den forreste Rand noget udböjet; Krogen meget tynd og kun lidet krummet.

Dette Dyrs övrige Bygning stemmer ganske overeens med Slægten *Hyperia* eller *Metoecus*, og kan altsaa forbigaaes med Taushed.

Jeg troer at være beföjet til at henföre det her korteligen beskrevne Dyr til Slægten *Lestrigonus Mil.-Edw.*, da det besidder en Egenskab, der angives som karakteristisk ene for denne Slægt blandt alle Hyperinerne, næmlig *Fölere, hvis Svöbe bestaaer af mange Led*)*. Med Hensyn til den korte Antydning, M.-E. giver over den eneste tilforn bekjendte Art (*Lestrigonus Fabrei*), er fölgende Diagnose udkastet:

Lestrigonus exulans: antennis superioribus longitudine capitis cum primo et secundo corporis annulo juncti; pedunculo brevissimo, triarticulato; flagello pedunculi longitudinem quadruplo superante, parte basali crassiori, fusiformi, parteqve terminali filiformi, multiarticulato; antennis inferioribus ejusdem ac superioribus longitudinis vel paullulo longioribus; pedunculo triarticulato, flagelloqve parum longiori, multiarticulato; pedibus primi et secundi paris manibus destitutis.

Jeg har givet denne nordiske Art Navnet *exulans* med Hensyn til, at Slægtsnavnet *Lestrigonus* oprindeligen tilhörer et Folkeslag i Italien; ligesom ogsaa den eneste forhen bekjendte Art af denne Amfipodslægt er funden i et sydligere Hav.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 18, a. de överste Fölere; b. de nederste Fölere; c. det förste Par Födder.

Hyperia oblivia Kr.

(Tab. IV, fig. 19.)

Formen af denne *Hyperia*, hvoraf jeg kun har seet et eneste Individ fra det sydlige Grönland, stemmer temmelig overeens med

*) Et andet Skjælnemærke, at Kroppens förste Ring skal være rudimentær hos Slægten *Lestrigonus*, passer mindre godt, men kan naturligviis ikke ene motivere nogen Adskillelse mellem disse Dyr.

H. Latreillii, hvilken den overhoved staaer nærmest af alle hidtil bekjendte Hyperiaarter.

De överste Fölere ere korte (omtrent af Hovedets Længde), men af en temmelig stærk Bygning. Leddenes Antal er fire: det förste kort; andet og tredie endnu langt kortere (begge tilsammen næppe halvt saa lange som förste) og tillige höjst utydelige, saa at deres Tilstedeværelse som *to* særskildte Led næppe kan synes hævet over al Tvivl; fjerde Led (eller *Svöben*) er mere end dobbelt saa langt som de tre foregaaende tilsammentagne, stærkt tilspidset, meget krumt eller krogformigt, langs en stor Deel af den nederste Rand tæt besat med korte, blöde, krumme Haar.

De nederste Fölere ere endeel længere, men meget tyndere end de överste, og ligeledes fireleddede: förste og andet Led meget korte, indbyrdes omtrent lige lange; tredie Led saa langt som de to foregaaende tilsammentagne; fjerde Led meget tyndt, tilspidset, lige, næsten tre Gange saa langt som de tre foregaaende tilsammentagne.

Förste Par Födder er lidet, men stærkt bygget: förste Led er det længste og tillige temmelig tykt; andet og tredie Led meget korte, og saa nöje indbyrdes forenede, at det er vanskeligt at bestemme Grændsen mellem dem; fjerde Led længer end de to foregaaende Led tilsammentagne, meget tykt; femte Led næsten af Længde som fjerde, lidt tyndere, i Enden noget tilspidset; sjette Led en temmelig lang og spids men ikke meget krum Klo. Endeel lange, meget tynde og blöde Börster bemærkes i Enden af de tre förste Leds bageste Rand, langs hele den bageste Rand af fjerde Led, og paa saavel forreste som bageste Rand af femte Led.

Andet Par Födder overgaaer i Længde foregaaende Par*), men er meget spædere; de forskjællige Leds indbyrdes Længdeforhold er temmelig overensstemmende, men tredie og fjerde Led udsende fra Enden af den bageste Rand en temmelig betydelig, nedadrettet Forlæn-

*) Her maa mærkes, at förste Par i Afbildningen er fremstillet stærkere forstörret end andet Par.

gelse; Kloen er overmaade tynd og slet ikke böjet; Haarbeklædningen er sparsommere end hos foregaaende Par.

Tredie og fjerde Fodpar overgaae förste og andet Par i Længde, og stemme i Form overeens med samme Fodpar hos *Metoecus Medusarum.*

Dette er ogsaa Tilfældet med *de tre sidste Fodpar*, som overgaae de foregaaende i Længde, men indbyrdes omtrent ere lige lange.

Falske Födder, Sideplader og Haleappendix ere ligeledes temmelig overeensstemmende med disse Dele hos Metoecus Medusarum, og udfordre derfor ingen nærmere Beskrivelse.

Jeg har kaldet denne Art, hvis Ydre ikke syntes mig at frembyde nogen Anledning til et passende Artsnavn, *oblivia*, fordi den længe har undgaaet min Opmærksomhed. Den fölgende Diagnose adskiller den fra de af *Milne-Edwards* anförte Hyperiaarter.

Hyperia oblivia: antennis superioribus brevioribus, validis, uncinatis, setosis; antennis inferioribus gracilibus, flagello scapum longitudine ter superante; pedibus secundi paris gracilibus, margine tertii et qvarti articuli posteriore infra in stylum producto, ungue non inflexo; pedibus tertii qvartique paris, ut duo paria priora longitudine superantibus, ita a paribus seqventibus, quæ invicem ejusdem fere sunt longitudinis, superatis.

Qvinque paria ultima formam horum parium in Metoeco Medusarum prorsus imitantur.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 19, a. de överste Fölere; b. nederste Fölere; c. förste Par Födder; d. andet Par Födder; e. tredie Par Födder; f. Bagkroppens tre sidste Led med falske Födder og Haleappendix.

II.

Beskrivelse af nogle grönlandske Kræbsdyr udenfor Amfipodordenen.

Praniza Reinhardi Kr.

(Tab. IV, fig. 20).

Prof. *Reinhardt* har fundet to Individer af denne Praniza i Svælget af en *Bythites fuscus*, og godhedsfuldt meddeelt mig dem til Undersögelse. Det synes at være Han og Hun. Jeg begynder med den förstes Beskrivelse.

Længden er omtrent 2'''; Farven guulagtig.

Skaftet af *de indre Fölere*, der ere længere end de ydre Fölere, har omtrent samme Længde som Svöben, og er treleddet: förste Led meget kort; andet Led omtrent dobbelt saa langt; tredie Led længst, endog længer end de to foregaaende tilsammentagne; i Tykkelse ere Leddene næsten overeensstemmende. Svöben er tyndere, tilspidset, syvleddet; Leddene omtrent af lige Længde, i Enden forsynede med smaa Börster, hvilket ogsaa er Tilfældet med Skaftets Led.

Hos de *yderste Fölere* er Skaftet meget længer end Svöben, og længer end de inderste Föleres Skaft. Af dets tre Led er det förste meget kort, det andet særdeles langt, og det tredie staaer omtrent midt imellem begge disse i Henseende til Længde. I Svöben har jeg ikke kunnet bemærke flere end to, meget smaa Led; det andet af disse er forsynet med et Par lange Börster.

Hovedet, der i Længde omtrent er lige med Kroppens to förste

Ringe, er bagtil afskaaret, paa Siderne afrundet, fortil noget forlænget og stumpt tilspidset.

Öjnene, som indtage Hovedets Sider, ere meget store, fremstaaende, af bruun Farve og ægdannet Form.

Munddelene har jeg ikke kunnet undersöge, da Individerne maatte skaanes.

Kroppen eller Thorax bestaaer af fire Ringe: den förste er omtrent af Hovedets Brede, meget kort; den anden er længer, men ikke bredere; den tredie er omtrent saa lang, som de to foregaaende tilsammentagne, og tillige noget bredere; den fjerde er baade den bredeste og længste, idetmindste saa lang, som de tre foregaaende tilsammentagne.

Til disse fire Ringe ere hæftede *fem Par Födder*, næmlig et Par til hver af de tre förste Ringe og to Par til den fjerde. I Bygning stemme Födderne meget overeens: de ere tynde, langstrakte, og bestaae af 6 Led; förste Led er langt, andet, tredie og fjerde Led korte, femte Led atter langt og sjette Led en svag Klo; fjerde Par er hæftet til den forreste Deel af fjerde Ring, femte Par derimod allerbagest.

Bagkroppen eller Halen, der er meget smallere end Forkroppen, men omtrent lige bred i sin hele Længde, bestaaer af fem, næsten lige store Ringe. Breden af disse Ringe er meget större end Længden, og de have Form af en langstrakt Fiirkant. Til Underfladen af disse Ringe ere hæftede Svömmeredskaber, der bestaae af ovale Plader, hvilke fra Enden udsende en Deel lange Börster. — Halens sidste Led er ved den bageste Rand forsynet med fem saadanne Plader, af hvilke de to Sideplader paa hver Side ere noget langstrakt-ovale; Formen af den midterste har jeg ikke kunnet fremstille med nogen Sikkerhed, formedelst Mangel af Individer til Sönderlemmelse; den er imidlertid bredere end de andre og, som jeg mener, i Enden stumpt-afrundet.

De Egenheder, hvori det Individ, jeg troer at kunne betragte som en Hun, adskiller sig fra det allerede beskrevne, ere fölgende: det

er lidt större (Længden omtrent $2\frac{1}{2}'''$); Öjnene ere mindre og af en lysere Farve; Kroppen bestaaer kun af tre Ringe, af hvilke den sidste, som er af langstrakt-oval Form, er overordentligt stærkt udviklet, og viser en gjennemskinnende, guul Masse, der maaskee kunde dannes af Æggene; de tre sidste Fodpar ere hæftede til den omtalte tredie Ring, det tredie ved den forreste Rand, det fjerde ved Midten og det femte bagtil. — Halen er endeligen mindre i Forhold til Kroppen end hos Hannen.

Tab. IV, fig. 20, fremstiller Hannen af denne Pranizaart.

Uagtet jeg ikke tvivler paa, at nærværende Praniza, som jeg har opkaldt efter Opdageren, udgjör en ny Art, vover jeg dog ikke at give nogen Diagnose for den*), deels fordi de tidligere opstillede Arter ikke alle ere saa udförligt beskrevne eller saa nöjagtigt afbildede, at der kan anstilles nogen over alle Legemets Dele sig udstrækkende Sammenligning mellem dem og nærværende Art; deels fordi jeg, som ovenfor bemærket, ikke har kunnet undersöge denne sidste i alle Dele med den tilbörlige Nöjagtighed, da Individerne maatte skaanes. Nærmest synes den mig at staae *Westwoods Pr. maculata*, fra hvilken den dog adskiller sig ved Forholdet af de yderste Föleres Skaft til de inderstes, saavelsom ved den Omstændighed, at Hannens Thorax kun bestaaer af fire Led o. s. v.

Jæra nivalis Kr.

(Oniscus marinus Fabr. Fn. gr. n. 229?).

(Tab. IV, fig. 21).

Denne Isopod, som i Habitus har nogen Lighed med en Idotea, er af en langstrakt-oval (næsten lineær) Form med temmelig hvælvet, langs Middellinien noget tagformigt hævet Rygflade. Farven er brunagtig.

*) *Westwood* har i sin Oversigt af Slægten Praniza (Ann. des sc. natur. XXVII, 316) taget Diagnoserne for de ham bekjendte Arter ene af Farverne; hvilket næppe kan billiges, da Krustaceerne, som bekjendt, altid forandre Farve ved Opbevaringen i Spiritus.

Længden er omtrent 2'''; den störste Brede, som falder over Kroppens tredie og fjerde Ring, omtrent $\frac{3}{4}$'''.

Hovedet, som i Længde overgaaer Kroppens förste Ring lidt, er bagtil bredere end foran; dets forreste Rand er i Midten noget udbuet, eller danner en stump Vinkel, paa hvis Sider ere flade Udsnit.

De överste Fölere ere særdeles korte (de naae næppe til Enden af de nederste Föleres andet Led), og bestaae af 5 Led, eller, om man heller vil, af et Skaft og en fireleddet Svöbe: förste Led eller Skaftet er meget tykt og stærkt; i Enden har det det ydre Hjörne skraat afskaaret, medens det indre Hjörne danner en lidt fremragende Knude. Fra det skraat afskaarne Hjörne udgaaer i en skraa Retning det andet Led, som er noget kortere og meget tyndere end Skaftet. De tre fölgende Led ere tilsammentagne ikke sönderligt længer end det andet, og ere saa nöje forenede, at man kun med Möje opdager, at de udgjöre mere end *et* Led. Fra Enden af det sidste Led udgaae tre krumme Börster, hvilke sidde tæt op til hverandre, og tilsammentagne have Udseende af en Torn; först ved Presning erfarer man deres virkelige Beskaffenhed.

De nederste Fölere naae, naar de böjes tilbage, lidt forbi den bageste Rand af Kroppens tredie Ring, og have omtrent Halvdelen af Totallængden. Skaftet bestaaer af tre Led, som tilsammentagne udgjöre $\frac{1}{3}$ af Svöbens Længde. Andet Led er længer end förste, og tredie Led atter længer end andet. I Svöben talte jeg 35 Led, af hvilke det förste er længer og tykkere end de næstpaafölgende. Mellem Svöbe og Skaft sees en Dusk Börster; ligeledes bemærkes Börster langs Svöbens Rand.

Öjnene, som sidde langt fra hinanden, mod Siderne af Hovedringen og nær dennes bageste Rand, ere smaa, temmelig kredsrunde, af sort Farve, og omgivne ligesom af en Iris eller lysere Ring.

Dette lille Dyrs *Munddele* har jeg ikke været istand til at udrede

ganske til min Tilfredshed af Mangel paa Exemplarer; især gjælder dette om Kindbakkerne. Paa den ydre Side af hver Tyggefod bemærkes en lille Plade.

Kroppens förste Ring har Siderne lidt fremadböjede; dette er ogsaa, skjöndt i ringere Grad, Tilfældet med anden Ring; tredie til femte Ring ere næsten lige; sjette og syvende ere tilbageböjede, især den sidste temmelig stærkt. Förste Ring er kortere end anden; denne og tredie de længste; femte synes mig at være den korteste, skjöndt kun lidt kortere end sjette og syvende. I Enderne slutte Ringene ikke tæt op til hinanden, men lade aabne Mellemrum. Ringenes Siderande er bagtil forsynede med Börster, som ere lidt nedadkrummede, og hvis Antal ikke synes bestemt (jeg har talt 2 til 4).

Alle syv Par Födder ere omtrent af samme Störrelse og Dannelse, og bestaae kun af fem Led: förste Led er det længste; andet Led er ogsaa langstrakt, dog meget kortere end förste; tredie Led er kort, bredt, i Enden af den yderste Rand forsynet med to lange Torne; fjerde og femte Led langstrakte, indbyrdes omtrent lige lange, kun lidet kortere end andet Led; femte Led er i Enden forsynet med to smaa, krumme Torne eller Klöer, af hvilke den yderste er störst.

Bagkroppen bestaaer af et eneste, i Randen cilieret Led eller Afsnit, hvis Form nærmer sig det Kredsrunde; dens Rygflade er hvælvet; underneden derimod er den flad, og bedækkes af *een* stor, temmelig kredsrund, i Randen tæt med indadböjede Cilier besat *Plade*; nedenfor denne ligger en mindre Plade, og dernæst Gjællebladene. Bagkroppens bageste Rand viser et lille Udsnit, hvori to smaa Redskaber ere fæstede, hvilke bestaae af et meget kort Led, hvorfra udgaae to endnu kortere Knuder, som hver igjen udsender tre længere Börster.

Hr. *Vahl* har nedsendt denne Isopod fra *Godthaab*.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 21, a. Jæra nivalis fra Ryggen; b. de överste Fölere; c. de nederste Fölere; d. förste Par Kjæber;

e. andet Par Kjæber; f. Tyggefödder; g. förste Par Födder; h. sidste Led med Krogene, stærkere forstörret; i. den ydre, Gjællerne bedækkende Plade; k. de rudimentære Haleappendices.

Adskillige Omstændigheder i *Fabricius's* Beskrivelse af *Oniscus marinus* kunne lede til Formodningen, at den er identisk med nærværende Art, især: "*cauda subciliata et extremitate incisuram vix notabilem habens, de qua styli duo brevissimi, acuti, distantes*" (*Fn. gr. pag. 255*). Men andre Omstændigheder synes at tale derimod, fornæmmelig at *Fabricius* kun tillægger sin *Oniscus marinus* to Fölere, hvilket imidlertid vistnok er urigtigt. — Denne Sag, som en Zoolog uden stor Vanskelighed synes at maatte kunne afgjöre i Grönland, ved Hjælp af de ved *Fabricius* tilföjede Biomstændigheder, maa altsaa indtil videre henstaae uafgjort.

Den her beskrevne Isipod kan ikke finde Plads i denne Orden uden blandt *Asellota* Latr., og maa blandt disse atter henföres til Slægten *Jæra* Leach*). Imidlertid maa jeg beklage, at Beskrivelsen af denne Slægt hos *Leach*, *Desmarest* og *Latreille* er saa höjst ufuldstændig. Jeg hindres derved fra med Sikkerhed at afgjöre, om min *Jæra nivalis* ikke maaskee snarere burde danne en ny Slægt. En vigtig Omstændighed, som, foruden andre, synes at tale derfor, er, at Gjællerne kun bedækkes af een stor Plade, istedetfor af to mindre ved Siden af hinanden liggende.

Bopyrus Hippolytes Kr.

(Tab. IV, fig. 22).

Paa et Individ af *Hippolyte polaris* har jeg været saa heldig at opdage baade Hunnen og Hannen af en, som jeg antager, ny Art Bopyrus.

---

*) Næmlig paa Grund af de meget korte Haleappendices.

Hunnen.

Farven er paa Rygfladen smukt orange, dog lysere guulagtig mod Hoved og Bagkrop, og med en mörk Stribe langs Middellinien af Kroppens syv Led (naturligviis den underliggende, gjennemskinnende Tarmekanal). Bugfladens Farve er hvidguul, Brystklapperne undtagne, som ere lyst-brunagtige eller violette.

Længden $2\frac{1}{4}'''$, Breden rundeligen $1\frac{1}{2}'''$.

Formen er ægdannet, fortil bredere og stumpere, bagtil lidt smallere. Rygfladen er noget hvælvet, dog er dette i endnu höjere Grad Tilfældet med Bugfladen. Ved förste Betragtning synes hele Dyret ligesom kun at bestaae af et Stykke; ved Hjælp af Luppen seer man derimod et Hoved, en syvleddet Krop eller Thorax og en sexleddet Bagkrop eller Hale.

Hovedet er halvmaanedannet, temmelig fladt; det er den bageste Rand, som er stærkt udbuet, medens den forreste næsten er en ret Linie, dog ogsaa med en ubetydelig Konvexitet. Skilsmissen mellem Hoved og Krop betegnes blot ved en meget fiin Stribe eller linear Impression.

Til *Fölere* og *Öjne* har jeg intet Spor kunnet opdage.

Munddelene har jeg ikke kunnet undersöge, da Individet maatte skaanes.

Kroppens Ringe ere paa Rygfladen antydede ved ret kjendelige Furer, og adskilles paa Siderne ved særdeles fine, næsten umærkelige Indkarvninger. Förste Ring er böjet frem, og slutter sig tæt til Hovedet lige til dettes forreste Rand (næsten ligesom en Krave). I Midten er denne Ring meget smallere end mod Siderne, og fölgeligen bliver den Linie, som adskiller den fra Hovedet, meget krummere end den, som adskiller den fra anden Ring. Ogsaa denne er böjet frem, dog i ringere Grad, og er mod Siderne meget bredere end i Midten, saa at dens bageste Rand næsten er en ret Linie, medens den forreste er temmelig krum. — I Modsætning til de foregaaende Ringe er den tredie lidt til-

bageböjet, og dette bliver endnu mere Tilfældet med de följende, saa at den bageste Rand af syvende Ring omtrent danner en ret Vinkel. Hos Kroppens bageste Ringe er Misforholdet mellem Breden af Midten og Enderne meget mindre end hos de forreste Ringe, men dog er selv den sidste Ring endnu mod Siderne af större Brede end i Midten.

Halens Ringe ere ligesom Kroppens sidste Ringe krummede tilbage, saa at hver af dem danner en Vinkel; de synes omtrent at have samme Brede overalt.

Paa Dyrets Underflade bemærkes 10 hudagtige Plader, som synes at tilhöre Kroppens fem förste Ringe, og som ere fæstede nær disses Siderande. Det förste Par bedækker Munddelene, og dets inderste Siderande nærme sig hinanden; derimod lade de tre följende Pladepar et ubedækket Rum langs Bugfladens Middellinie; det femte Par er derimod af en langstrakt Form, og Pladerne beröre derfor hinanden mod Legemets Midte. Bagkroppens Ringe vise sig paa Underfladen omtrent ligesom paa Overfladen, og det har ikke været mig muligt at opdage Gjæller eller dem bedækkende Blade.

Derimod bemærkes tydeligt under den yderste Siderand af Kroppens syv Ringe *syv Par* smaa, men stærke, krogformige Födder, der synes at bestaae af 4 Led.

Hannen.

Dens *Farve* er hvidagtig; dens *Længde* 1''' eller ubetydeligt mere; Breden indeholdes over fire Gange i Længden. Formen er altsaa langstrakt, smal, temmelig liniedannet; Rygfladen er noget hvælvet, dog kun i ringe Grad.

Hovedet er af större Brede end Længde, men smallere end Kroppens Ringe. Fortil er det afrundet i Form af en Halvkreds, bagtil tæt forenet med Kroppens förste Ring.

Hovedet har *fire, meget tydelige Fölere,* af hvilke de underste

ere noget længere end de överste; alle ere de koniske, meget tykke ved Roden, i Enden stærkt tilspidsede, og synes mig*) foruden tre Grundled at bestaae af en kort Svöbe.

Öjnene ere meget smaa, sorte, temmelig kredsrunde, og sidde langt fra hinanden ved Hovedets Siderande.

*Kroppens syv Ringe***) ere næsten af lige Störrelse og Form, med Undtagelse af den förste, som i Midten er meget kort, efterdi dens forreste Rand er dybt indskaaret, for at kunne optage Hovedets bageste, afrundede Rand. Spor til Födder har jeg ikke kunnet opdage.

Bagkroppen er langstrakt, og udgjör omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden; den er smallere end Kroppen, noget tilspidset mod Enden, og viser, efter mine Undersögelser, ingen Spor til Led eller Gjælleblade.

Jeg tvivler ikke paa, at den her beskrevne Bopyrus udgjör en egen Art, og det vilde være let ved Sammenligningen af min Beskrivelse med *Desmarest* at udhæve Artsskjælnemærker (Bopyrus Hippolytes har, til Exempel, ikke Hovedet saa triangulært, Kroppens Ringe ere ikke saa dybt adskilte paa Siderne, Bagkroppen er bredere i Forhold til Kroppen o. s. v. o. s. v.); men, da jeg har Tvivl om Nöjagtigheden baade af Afbildning og Beskrivelse hos *Desmarest*, anseer jeg det misligt at give nogen Diagnose, för jeg har kunnet sammenligne den grönlandske *Bopyrus Hippolytes* med den europæiske *B. Crangorum*.

---

*) Af det eneste forhaandenværende Individ kunde ingen Sönderlemmelse foretages, og Fölerne kunde derfor, ligesaalidet som nogen anden Deel, underkastes Presning ved en höj Grad af Forstörrelse.

**) *Desmarest* siger: "sex eller syv Ringe;" paa den af mig undersögte Han vare syv Ringe tydeligt at iagttage. Ogsaa afbilder Desmarest syv Ringe. Men her maa vel mærkes, at Desmarest's Afbildning af Hannen er ganske ideal. I Beskrivelsen tilstaaer han, at ingen Födder kunne bemærkes; Afbildningen viser derimod syv tydelige Par, og, hvad der er det besönderligste, hvert bestaaende af tre Led, istedetfor at Hunnens Födder have fire. "Halen synes", efter Desmarest's Udtryk, "at have Gjælleblade", men Figuren viser dem ligesaa tydeligt som hos Hunnen.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 22, a. Bop. Hippolytes, fra Ryggen; b. samme fra Bugen; c. Hannen fra Ryggen; d. Hannens Hoved og Fölere stærkt forstörrede.

Det, som ved nærværende, skjöndt meget ufuldstændige, Beskrivelse, er vundet for Videnskaben, er (foruden den boreale Faunas Berigelse med en Bopyrus) Fremstillingen af Hannens Fölere. — Iövrigt synes Slægten Bopyrus at trænge til en omhyggelig Revision*).

Calanus hyperboreus Kr.

(Tab. IV, fig. 23).

Dette for den grönlandske Fauna nye Kræbsdyr er temmelig gjennemsigtigt, og har, idet mindste efterat være opbevaret længe i Spiritus, snarere Udseendet af den afkastede Ham af et Dyr end af et fuldstændigt Dyr.

Hoved og Krop, som ere tæt forenede, vise tilsammen omtrent Form af en Halveylinder; fra Kroppen udgaaer en tynd, langstrakt Hale eller Bagkrop. — *Længden* fra Panderanden til Halespidsen er 4''', hvoraf Halen omtrent udgjör 1'''.

Hovedet er stort, ubetydeligt længer end Kroppens to förste Ringe, eller udgjör omtrent $\frac{1}{3}$ af Længden fra Panderanden til Halens Begyndelse. Panderanden træder lidt frem fortil i Form af en Bugle, og sænker sig derpaa stejlt.

Fölerne, af hvilke jeg, *den omhyggeligste Undersögelse uagtet, kun har kunnet bemærke et Par*, ere af en forholdsviis meget stærk Bygning, og udmærke sig ved en betydelig Længde, der er ligesaastor som Længden fra Panderanden til Halespidsen, eller vel endog lidt længer. De ere ikke deelte i Skaft og Svöbe, men bestaae af nogle og tyve eensdannede Led. En meget paafaldende Særegenhed viser de

*) Rathke's Skrift *de Bopyro &c.*, som först i disse Dage er kommet mig til Hænde, var, ved Indleveringen af ovenstaaende Beskrivelse, endnu ikke publiceret.

sidste Leds Bygning: fra Enden af det fjerde-sidste Led udgaaer, foruden det tredie-sidste Led og under dette, en meget lang Fjer (ɔ: en Börste, som udsender Sidebörster); det tredie-sidste Led udsender ligeledes, men fra en Knude paa Underfladen, et Stykke fra Enden af Leddet, en lang Fjer; de to sidste Led ere særdeles smaa, og det sidste ender med to Börsteknipper, men de ovenomtalte Fjere rage langt ud over disse. Fölerne ere forsynede med Börster langs den forreste Rand.

Öjnenes Pigment var ved Opbevaring i Spiritus forsvundet; dog mener jeg at have bemærket Öjnene ved Hovedets forreste Rand i Form af kredsrunde Punkter.

Hovedet viser paa Underfladen tre Par Redskaber, som i Dannelse synes at have nogen Lighed med Födder, men rimeligviis ere *Munddelene*; idetmindste har jeg ingen andre Munddele kunnet opdage. Disse Redskabers Beskaffenhed er jeg iövrigt ikke istand til at give nogen detailleret Beskrivelse af, formedelst Mangel paa Individer til Sönderlemmelse. Kun vil jeg bemærke, at det sidste Par er det störste, og det, som har den meest iöjefaldende Lighed med Födder.

Kroppen bestaaer af fem Ringe, af hvilke de bageste vel ere kortere end de forreste, dog kun i ringe Grad.

Hver af Kroppens Ringe er forsynet med et *Par Svömmefödder*; disse bestaae af to langstrakte Led og en femleddet Aare, hvis bageste Rand er tæt besat med lange Börster.

Halen bestaaer af fem Ringe, som gradeviis blive smallere; den sidste er klövet lige til Roden, og danner saaledes to noget ovale Plader, hvilke blive lidt bredere mod Enden, hvor hver af dem er væbnet med fem lange Börster. Længden af disse Börster er omtrent liig med Længden af Halens tre sidste Ringe. Halens anden Ring overgaaer de andre i Længde, dog ikke betydeligt.

Hr. *Vahl* har nedsendt dette Dyr fra Godhavn.

Afbildninger: Tab. IV, fig. 23, a. *Calanus hyperboreus*; b. Fölernes sidste Led, stærkt forstörrede; c. en Svömmefod; d. Halens Ringe, ovenfra.

Af alle mig bekjendte Krustaceer synes nærværende mest at nærme sig til *Cyclops longicornis*)*, dog saaledes, at et Öjekast er tilstrækkeligt til at erkjende dem for særskilte Arter. *Leach* betragtede den ovennævnte *C. longicornis* som Typus for en ny Slægt, *Calanus*, der karakteriseres ved kun at have to Fölere. *Latreille*, der tvivlede paa Rigtigheden af dette Forhold**), vovede ikke at optage den leachske Slægt. Mine Undersögelser bekræfte dog, efter min Mening, Tilværelsen af Cyclops'er med to Fölere, og give saaledes Slægten *Calanus* den fornödne Stötte.

III.

Oversigt af de grönlandske Kræbsdyr,

ledsaget af

nogle zoologisk - geografiske Bemærkninger.

Fabricius anförer i sin Fauna grönlandica, naar Snyltekræbsene medregnes, 38 Arter Kræbsdyr***). Men to af disse Arter ere blot optagne formodningsviis efter Grönlændernes Fortælling, næmlig *Cancer*

---

*) Müllers Entomostraca, tab. 19, fig. 8.

**) *Regne animal, 2 ed. IV, 157: celui, qve M. Leach désigne sous le nom génériqve de Calanus, pourrait, en effet, former un sous-genre propre, s'il était vrai, qve l'animal, dont il est le type, n'eut point d'antennes inferieures; mais s'en est il assuré par lui même ou n'en parle-t-il que d'après Müller?*

***) Cirripedia, som man, efter mit Skjönnende, ikke er fuldkomment berettiget til at optage blandt Kræbsdyrene, ere ikke heri indbefattede.

Gammarus (Astacus marinus) og *Cancer (Scyllarus) Arctus*; een*) mener *Fabricius* en eneste Gang at have seet spille i Vandets Overflade, og har ingen anden Hjemmel for den; en fjerde Art**) endeligen har han givet Plads blot efter en dunkel Erindring, uden a besidde nogen skriftlig Optegnelse angaaende den***). Da disse fire Arter ikke vides senere af Nogen at være bemærkede i Grönland, bör de vel heller ingen Plads have i den grönlandske Fauna, og man kan egentligen efter *Fabricius's* Angivelser ikke tælle flere end 34 grönlandske Kræbsdyr.

Med Undtagelse af et Par Afhandlinger af *Fabricius* i Vid. Selsk. Skrift., hvilke dog blot levere udförligere Beskrivelse af Dyr, der allerede vare optagne i Faunaen, har vor Literatur intet senere Arbejde over de grönlandske Krustaceer at fremvise. Derimod have de engelske Nordpol-Expeditioner****) saavel spredet noget Lys over andre Dele af den boreale Zoologi, som ogsaa over den her behandlede Gjenstand.

De grönlandske Kræbsdyr, jeg selv har haft Lejlighed til at undersöge, ere fölgende:

1. *Chionoecetes* †) *Opilio* Kr. (Cancer Phalangium Fabr. Fn. gr. n. 214; Cancer Opilio Fabr. det danske Vid. Selsk. Skr. Nye Samling. III, 180 seqv.). Denne Krabbe passer ikke i nogen af de hidtil opstillede Slægter, og fremtræder derfor som Typus for en ny Slægt. Den hörer til *Oxyrhynchernes* Familie (efter *Milne-Edwards*), og blandt disse nærmest til Afdelingen *Macropodia*; maaskee kan den finde Plads nær *Inachus*. — Da den, saavidt bekjendt, ikke er truffet syd for Grönland,

*) *Cancer (Nephrops) norvegicus.*

**) *Pycnogonum litorale.*

***) *Ni fallor, vidi &c. Fn. gr. pag. 233.*

****) *Supplement to the Appendix of Captain Parry's Voyage 1819—1820. London 1824, in 4to.*
Appendix to the Voyage af Captain Ross. London 1836, in 4to.

†) Af χιων, Snee, og οικητης, Beboer.

og hverken omtales af *Sabine* eller *Ross*, synes denne Art ikke at have nogen stor geografisk Udbredelse. Den er nedsendt fra Omenak af Hr. *Funch*.

2. *Hyas Araneus* (Cancer Araneus Fabr. Fn. gr. n. 215). Jeg har ikke kunnet opdage noget tilstrækkeligt Skjælnemærke mellem den grönlandske *Cancer araneus* og den europæiske, og anseer dem derfor for identiske. Den synes ogsaa at være hyppig paa Islands Kyster, hvorimod *Sabine* og *Ross* ikke have truffet den. Jeg har seet Individer fra *Fiskenæsset*, *Holsteinborg*, *Frederikshaab* og *Julianehaab*.

3. *Pagurus pubescens* Kr. Denne, efter min Formening nye, Pagurusart, som meget let skjælnes ved de lange, blöde Haar, der bedække de forreste Fodpar, og ved Formen af den venstre Haand, anföres ikke af *Fabricius*, skjöndt den ikke synes at være sönderligt sjælden; heller ikke have de engelske Rejsende fundet den. Ved Island forekommer den, og jeg har undersögt grönlandske Exemplarer fra *Fiskenæsset*, *Godthaab*, *Holsteinborg* og *Omenak*.

4. *Crangon Boreas* (Cancer homaroides Fabr. Fn. grön. n. 218). Denne Kræbs, hvoraf jeg har seet Individer saavel fra sydligere grönlandske Distrikter (*Fiskenæsset*, *Julianehaab*), som fra nordligere (*Omenak*), er afbildet i sidste Hefte af Zool. dan. tab. 132 efter et Individ fra den norske Kyst. Besönderligt er det, at Udgiveren af dette Hefte af Zool. dan., ligesaalidt som *Sabine* og *Ross*, har erkjendt, at *Fabricius's* og *Mohrs C. homaroides* er identisk med *Cancer Boreas Phipps*, hvorom dog ingen Tvivl kan være*).

5. *Crangon septemcarinatus Sabine* (tab. 2, fig. 11—13; *Sabinea* septemcarinata Owen). Af denne Kræbsart har jeg seet to Individer i den naturhistoriske Forenings Museum, rimeligviis fra det

*) Dersom Angivelsen i App. to the Voy. af Ross er rigtig, at Kaptajn *Beechey* har hjembragt denne Art fra Kamschatka's og Kaliforniens Kyster, saa har den en særdeles betydelig geografisk Udbredelse (fra Spitsbergen, den norske Kyst o. s. v).

sydlige Grönland. De Karakterer, hvorpaa *Owen* grunder Slægten *Sabinea*, ere for störste Delen ligeledes tilstede hos Slægten *Crangon*, nogle af dem ere af meget ringe Betydenhed som Slægtskarakterer, og den eneste endeligen, der kunde give den nye Slægt Stötte, urigtig*). Det andet Par Födder er næmlig ikke *inunguiculatum*, men tværtimod, ligesom hos *Crangon*, *didactylum*. Den paagjældende Art er en virkelig *Crangon*, og Slægten *Sabinea* falder bort.

6. *Hippolyte aculeata* (Cancer aculeatus Fabr. Fn. grönl. n. 217; Alpheus aculeatus Sabine tab. 2, fig. 9—10; Hippolyte aculeata Ross). Denne Art synes at være hyppig i Polarhavet. Jeg har seet Individer fra *Sydpröven*, *Frederikshaab*, *Fiskenæsset*, *Godthaab* og *Nennertalik*.

7. *Hippolyte Sowerbei Ross* (tab. B, fig. 2). Jeg tilföjer *Ross's* Navn istedetfor *Leach's*, fordi jeg vel anseer mig for overtydet om, at de forhaandenværende Exemplarer ere identiske med det af *Ross* afbildede, men ikke har samme Sikkerhed med Hensyn til den Art, *Leach* har beskrevet. Iövrigt synes den at være sjælden ved Grönland, og Fabricius har ikke iagttaget den**). De undersögte Individer vare fra *Julianehaab* og *Fiskenæsset*.

*) *Owens* Slægtkarakteer lyder saaledes: *antennæ superiores setis duabus in eadem fere linea horizontali insertis: interiore longiore. Inferiores corpore breviores, setaceæ, squama ad apicem externe unidentata pedunculo adnexa: articulo primo ad squamæ medium non producto. Palpi pediformes articulis quatuor exsertis, duobus ultimis longitudine æqvalibus. Pedes decem; par anticum majus, compressum, subdidactylum; par secundum brevissimum, tenue, inunguiculatum; par tertium tenue, præcedente longiore, subcrassiore, ungve simplici instructum; paria 4 & 5 præcedente crassiora, ungvibus compressis instructa.*

Ch. spec. Thorace septemcarinato; carinis serratis. Denne Art er opdaget af *Sabine* paa Vestkysten af *Strat-Davis*, men ogsaa funden ved *Felix-Harbour* og især talrigt ved *Igloolik*.

**) Efter *Ross* er den fanget ved *Igloolik* og *Felix-Harbour* midt om Vinteren gjennem et Hul paa Isen. *Owens* Diagnose lyder: *rostro alto, obtuso, supra multiserrato, apice emarginao serrulato, subtus uniserrato.*

8. *Hippolyte polaris* (Cancer Squilla Fabr. Fn. gr. n. 216; *Alpheus polaris Sabine* tab. 2, fig. 5—8. *Hippolyte polaris Ross*). Den er funden ved *Omenak*, *Holsteinborg*, *Fiskernæsset* og *Julianehaab*.

Flere grönlandske Hippolyte-Arter kan jeg ikke med Sikkerhed angive. Jeg har vel seet et Par Individer, der forekom mig at ligne *Hippolyte borealis**) Owen; men jeg vover ikke at afgjöre, om de bör holdes for at udgjöre en egen Art, eller for Varieteter af *H. polaris*.

9. *Pandalus Narwal?* Den paa de grönlandske Kyster forekommende Pandalusart viser större Lighed med den, lige til det Inderste af Middelhavet udbredte *Pandalus Narwal* end med den engelske *Pandalus annulicornis* Leach. Imidlertid mangler jeg Materiale til at afgjöre, om den virkeligen er identisk med den förste, eller en særskilt Art. — Uagtet den hverken er bemærket af *Fabricius*, *Sabine* eller *Ross*, synes den, efter Antallet af de fra *Sydprøven*, *Julianehaab* og *Fiskernæsset* nedsendte Exemplarer at slutte, ikke at være særdeles sjælden i det grönlandske Hav.

10. *Mysis oculata Fabr.* (Fn. gr. n. 222; Vid. Selsk. Skrift. Nye Samling. 1, 565 seqv.) Den grönlandske Mysis er meget tydeligt forskjællig fra den i de danske Have saa hyppige Mysis flexuosa**), og *Owen* fejler ved, i Appendixet til Ross's Rejse, at angive den sidste som grönlandsk. *Den* grönlandske Mysis, hvilken *Leach* har kaldet M. Fabricii. og hvoraf Afbildning findes hos *Desmarest*, vilde jeg uden Betænkning ansee for identisk med M. oculata, hvis ikke een Omstændighed satte mig i Forlegenhed: jeg har næmlig ikke hos et eneste af de mange Individer af M. oculata, hvilke jeg har undersögt mikroskopisk, fundet de

*) *Ross* tab. B, fig. 3. *H. borealis: thoracis dimidio posteriori lævi, anteriore subcarinato, margine anteriore utrinqve bispinoso.*

**) Formen af de nederste Föleres Skjæl (hos M. flexuosa i Enden skraat afskaaret, hos M. oculata noget tilspidset) og af Indsnittet i Halens Mellemplade (hos M. flexuosa spidst, hos M. oculata afrundet) adskille dem tilstrækkeligt.

överste Föleres tredie, korte, skjældannede Svöbe, hvilken hos M. flexuosa er saa tydelig, og som *Desmarest* afbilder hos M. Fabricii Leach*).

Jeg har seet Individer fra *Omenak, Frederikshaab* og *Julianehaab*.

11. *Anonyx Vahlii.*
12. *Anonyx Lagena.*
13. *Anonyx appendiculosus.*
14. *Gammarus Sabini.*
15. *Gammarus loricatus.*
16. *Gammarus pingvis.*
17. *Gammarus Locusta.*
18. *Amphithoe carinata.*
19. *Amphithoe Hystrix.*
20. *Amphithoe serra.*
21. *Amphithoe panopla.*
22. *Amphithoe bicuspis.*
23. *Amphithoe inermis.*
24. *Amphithoe crenulata.*
25. *Amphithoe læviuscula.*
26. *Ischyroceras angvipes.*
27. *Metoecus Medusarum.*
28. *Themisto arctica.*
29. *Themisto crassicornis.*
30. *Lestrigonus exulans.*
31. *Hyperia oblivia.*
32. *Praniza Reinhardi.*

---

*) Hvilken Mening man skal have om Fabricius's *Cancer pedatus* (Fn. gr. n. 221; Vid. Selsk. Skr. Nye Samling 1, 561 seqv.), er vanskeligt at afgjöre. Selv har jeg aldrig seet nogen grönlandsk Mysis, som jeg kunde henföre til den, og Ingen synes siden *Fabricius* at have iagttaget den, uagtet den skal forekomme "stupenda multitudine". Jeg skulde være tilböjelig til at troe, at Fabricius her paa en eller anden Maade er bleven vildledet, og at *Cancer pedatus* falder sammen med *oculatus.*

33. *Æga* (Oniscus Psora Fabr. Fn. gr. n. 226). Denne Art synes at være temmelig hyppig i det grönlandske Hav, især i den sydlige Deel, hvorfra (*Fiskenæsset, Julianehaab*) de opbevarede Individer ere nedsendte.

34. *Æga nov. sp.* Sjældnere er derimod denne nye Art*), som er nedsendt fra *Godthaab* og *Julianehaab*.

35. *Bopyrus Hippolytes* Kr.

36. *Asellus grönlandicus?* Kr. (Oniscus aquaticus Fabr. Fn. gr. n. 227). Nærværende Art er upaatvivleligen det af Fabricius under N. 227 anförte Dyr, som han, uagtet det ikke synes sjældent, ikke selv har seet. Det nærmer sig saa meget til vor Asellus vulgaris, at det er overmaade vanskeligt at opdage tilstrækkelige Skjælnemærker mellem dem**). Jeg er ikke engang sikker paa at have fundet saadanne, og anförer kun med Tvivl dette Dyr som en egen Art, uagtet det forekommer mig temmelig utroligt, at Europa og Grönland skulde huse samme Asellusart i deres ferske Vande. Det er nedsendt af Hr. *Kielsen* fra Fiskenæsset.

37. *Jæra nivalis Kr.* (Oniscus Marinus Fabr.?).

38. *Caprella septentrionalis* (Squilla lobata Fabr. Fn. gr. n. 225) er ikke alene meget tydeligt forskjællig fra den hos os forekommende *Caprella qvadriloba* (Capr. linearis Latr.) ved Formen af det andet Par Hænder o. s. v., men, saavidt jeg kan slutte, ogsaa distinkt fra alle bekjendte europæiske Arter. — Den synes hyppig i det grönlandske Hav***), men omtales ikke af *Sabine* og *Ross*****).

*) Jeg har ikke tillagt disse Arter noget Navn, da Professor Reinhardt agter at beskrive dem.

**) Ved förste Undersögelse af dette Dyr havde jeg ingen Individer af vor danske *Asellus* til Sammenligning, og maatte desaarsag behjælpe mig med *Desmarest's* slette Afbildning og Beskrivelse. Herved vildledes jeg til at holde den langt mere forskjællig fra vor Asellus end den virkeligen er. Senere har jeg anstillet direkte Sammenligning, som ledede til det ovenstaaende Resultat.

***) *Sydpröven*, *Julianehaab*, *Fiskenæsset*, *Godthaab* og *Nennertalik* ere de Steder, hvorfra den er nedsendt.

****) I Anledning af Slægten Caprella maa jeg her indskyde en Bemærkning. *Desmarest*

39. *Cyamus Ceti* (Oniscus Ceti Fabr. Fn. gr. n. 230), er nedsendt baade fra nordlige og sydlige Distrikter.

40. *Nebalia bipes* (Cancer bipes Fabr. Fn. gr. n. 225?). Jeg veed ikke, om jeg tör antage nærværende Kræbsdyr for identisk med Fabricius's *Cancer bipes*, da jeg kun har fundet 4 Par Födder istedetfor fem Par, som *Fabricius* angiver, og kun 4 Ringe i Bagkroppen istedetfor sex. Maaskee torde dette dog tilskrives en Unöjagtighed fra *Fabricius's* Side. Fra *Desmarest's Nebalia Herbstii* adskiller den sig endvidere ved Öjnenes Farve og ved Haleappendicerne, som ikke ere mangeleddede, hvorimod den stemmer overeens med den i Henseende til Bagkroppens fire Ringe. Den af *Milne-Edwards* beskrevne *Nebalia Geoffroyi* *) har en af 7 Ringe bestaaende Bagkrop, tveklöftede Haleappendices, kun omtrent en halv Snees Led i de nederste Föleres Svöbe**), Gjællepladernes Form noget anderledes, og adskilles saaledes letteligen fra den grönlandske Nebalia. Den skal være sjælden i Grönland, og er hverken iagttaget af *Sabine* eller *Ross*.

41. *Branchipus paludosus Müller* (Zool. dan. tab. 48, Cancer stagnalis Fabr. Fn. gr. n. 224) er nedsendt af Hr. *Vahl* fra *Godthaab*.

42. *Calanus hyperboreus* Kr.

43. *Daphnia rectispina* Kr. (Daphne Pulex Fabr. Fn. gr. n. 238?). Denne Dafnia, som efter al Rimelighed er *Fabricius's Daphne Pulex*, er meget tydeligt adskilt fra *Müllers* af dette Navn, hvorimod den nærmer sig til hans *Daphnia longispina*; dog ogsaa fra denne

---

og *Latreille* sige, at det förste Par Födder er fæstet til Hovedet. Dette anseer jeg for urigtigt. Heller ikke *Burmeisters* Paastand, at förste Brystring er sammensmeltet med Hovedet, er grundet. Under Mikroskopet, og selv med en god Luppe, kan man meget tydeligt erkjende Grændsen mellem Hovedet og förste Brystring, saavelsom förste Fodpars Tilhæftning til denne.

*) Ann. des sc. nat. XIII (1828) pag. 297 seq.

**) Den grönlandske Art havde henimod 40 hos det af mig undersögte Individ.

skjælnes den letteligen derved, at den bagudrettede Spina ikke er krummet. Hr. *Vahl* har fundet denne Art i stillestaaende Vande ved Godthaab.

44. *Lynceus lamellatus*?

Denne grönlandske Lynceus, som ikke har været *Fabricius* bekjendt, har særdeles megen Lighed med den müllerske *Lynceus lamellatus* *), der, efter *Müller*, er almindelig i vore Aaer og Söer. Imidlertid tör jeg endnu ikke have nogen bestemt Mening om Identiteten af den grönlandske og danske, da jeg endnu ikke har kunnet forskaffe mig Exemplarer af den sidste til Sammenligning. Hr. *Vahl* har nedsendt grönlandske Individer fra *Godthaab*.

De grönlandske Pyknogonider er det meget vanskeligt at henföre til deres sande Synonymi, paa Grund af de tidligere Beskrivelsers Ufuldstændighed (og maaskee ogsaa Unöjagtighed) og formedelst Mangelen af tro Afbildninger. Hvad jeg kan sige med Sikkerhed er, at jeg har undersögt tre grönlandske Arter, af hvilke to henhöre til Slægten Nymphum, een til Slægten Phoxichilus.

45. *Nymphum grossipes?* (Pycnogonum grossipes Fabr. Fn. gr. n. 210?). Denne Art stemmer ikke fuldkomment med Fabricius's Beskrivelse; den viser til Exempel en og anden Afvigelse i Forholdet af Föddernes enkelte Led. Men endnu flere Afvigelser frembyder Afbildningen i Zool. dan. tab. 119. Rimeligviis er den identisk med *Sabines* Nymphum grossipes. Den er nedsendt af Hr. *Vahl* fra *Godthaab* og *Holsteinborg*.

46. *Nymphum hirsutum?* Jeg formoder, at denne Art vil være overeenstemmende med den, som *Sabine* kalder Nymphum hirsutum. Dersom man vilde antage, at Pycnogonum spinipes Fabr. ikke manglede Antenner, men at Fabricius havde overseet disse, vilde man finde, at hans Beskrivelse iövrigt passer ret vel paa nærværende Art.

*) Entomostraca pag. 73, tab. IX, fig. 4—6.

47. *Phoxichilus proboscideus Sab.?* Rimeligviis bliver dette den af Fabricius for en Varietet af Pycnogonum grossipes antagne Art. Den er, ligesom foregaaende, nedsendt af Hr. *Vahl* fra *Godthaab.*

48. *Caligus Hippoglossi* (Binoculus piscinus Fabr. Fn. gr. n. 239).

49. *Chondracanthus cornutus Mull.* — Denne af Fabricius ikke bemærkede Chondracanthus stemmer ganske med den hos os hyppigt forekommende.

50. *Chondracanthus nodosus* (Lernæa nodosa Fabr. Fn. gr. n. 331). Denne Art er en ægte og upaatvivlelig Chondracanthus.

51. *Lernæopoda elongata.*

52. *Lernæopoda Carpionis Kr.* (Lernæa salmonea Fabr. Fn. gr. n. 327).

53. *Brachiella rostrata Kr.*

54. *Anchorella uncinata* (Lernæa uncinata Fabr. Fn. gr. n. 328).

55. *Lernæa gobina* (Fabr. Fn. gr. n. 329). Bör vistnok danne en ny Slægt.

56. *Lernæa cyclopterina* (Fabr. Fn. gr. n. 326).

57. *Lernæa branchialis* (L. gadina Fabr. Fn. gr. n. 325).

58. En ny, endnu ubenævnt, Lernæa, som Hr. *Steenstrup* nylig har fundet paa en Polynoe cirrhosa; den synes at maatte udgjöre en ny Slægt.

Antallet af de grönlandske Kræbsdyr, som jeg indtil nærværende Tid kjender af Autopsi, belöber sig altsaa til 58. Men for at danne sig et rigtigt Begreb om de grönlandske Vandes Rigdom, bör endnu hertil föjes fem fabriciske Arter, som jeg vel ikke har anden Kundskab om, end den, der kan hentes af Fabricius's Beskrivelser; men hvis Tilværelse og Forskjællighed fra de allerede opregnede der ingen Grund er til at tvivle om. Disse ere:

Oniscus arenarius (Fn. gr. n. 234), hvilken maa antages for en *Gammarus* eller *Amphithoe;*

Oniscus stroemianus (Fn. gr. n. 23c), som med stor Rimelighed kan holdes for en *Orchestia*, en Mening, som *Milne-Edwards* ogsaa helder til;

Oniscus Asellus (Fn. gr. n. 228), der ved nærmere Undersögelse vistnok vil vise sig specifisk forskjællig fra den europæiske;

Cyclops brevicornis (Fn. gr. n. 240), maaskee en ny Art; efter *Fabricius* Aarsag til Havets Lysen i Davis-Strædet; endeligen

Lernæa radiata (Fn. gr. n. 330), en meget mærkelig, i Zool. dan. tab. 33 afbildet, Form. Da den forekommer paa en sjælden Fisk (Macrurus rupestris) er den fölgeligen vanskelig at erholde.

Ved at lægge disse Arter til, voxer Antallet til 65. Dog mener jeg, at man endnu ikke kan blive staaende herved. De engelske Rejsende have i de tilgrændsende Vande endnu fundet fem Arter, hvilke vel ikke, efter min Kundskab, ere bemærkede ved Grönlands Kyster, men som efter al Rimelighed alle, eller dog de fleste, ved nöjagtigere Sögen ville blive fundne der, og som ikke kunne udelukkes af denne Beregning, uden at före til mindre rigtige Resultater over Polarhavets Krustaceer. Disse Arter ere:

Amphithoe Edwardsii (Talitrus Edwardsii Sab. tab. 2 fig. 1—4. — Rostro corniformi, antennis subæqvalibus, corpore ovato depresso, cauda compressa, tricarinata, spinosa). Hyppig, især ved Öen Igloolik.

Amphithoe cristata (Acanthonotus cristatus Owen*) App.

---

*) *Owen* giver fölgende Slægtskarakteer: *antennæ subæqvales, qvadriarticulatæ, articulo ultimo e plurimis segmentis formato, articulo tertio superiorum brevissimo. Pedes qvatuor antici monodactyli, filiformes, articulo ultimo primi paris serrato. Rostrum productum incurvatum; oculi parvi.*

Artskarakteer: *segmentis qvatuor anticis in cristam continuam superne elevatis; reliqvis in spinas retrorsum inclinatas productis.*

to the Voy. of Ross. tab. B. fig. 8—12). Funden ved *Igloolik* og *Felix Harbour*. Denne Art synes at staae Am. Serra temmelig nær.

Hyperia Cyaneæ (Talitrus Cyaneæ Sab. tab. 1, Fig. 12—18).

Idotea Entomon Sab. En interessant Erhvervelse for Polarfaunaen, skjöndt det ingenlunde er min Mening, at den paagjældende Art skulde være identisk med Östersöens Idotea Entomon.

Arcturus tuberculatus (Idotea Baffini Sab). I Mængde paa Vestkysten af Baffins Baj, 71° n. Br., paa 20 Favne Vand*).

Med Tillæg af disse fem erholdes altsaa et Antal af 68 Arter boreale Kræbsdyr.

Ved tilnærmelsesviis at anslaae Antallet af alle bekjendte Krustaceer til 1500 og de boreale til 68, erholdes det Resultat, at Antallet af de sidste forholder sig til de förste omtrent som 1 til 22.

For at kunne meddele en Oversigt over Formernes indbyrdes Forhold, angiver jeg Antallet af de til enhver Orden henhörende arktiske Kræbsdyr, hvorved dog maa mærkes, at jeg her betragter fire af *Latreille's* mindre Afdelinger som Ordener, samt giver Pyknogoniderne Plads blandt Kræbsdyrene, og saaledes erholder ti Ordener.

*) I *Phipps* Reise mod Nordpolen gives utilstrækkelige Beskrivelser og slette Afbildninger af tre Amfipoder: *Cancer boreas*, *Cancer Ampulla* (tab. 12, fig. 2) og *Cancer nugax* (tab. 12, fig. 3). *Sabine* mener at gjenkjende disse, og anförer dem som *Gammarus boreas*, *Gammarus Ampulla* og *Gammarus nugax*. Om den sidste af disse har jeg ovenfor (under Gammarus Locusta) yttret en Formodning. *Milne-Edwards* forbigaaer denne Art ganske med Taushed; Gammarus boreas anförer han som Synonym til *Gamm. mucronatus Say*, hvad dog maaskee turde være meget problematisk. Endeligen hensætter han Gammarus Ampulla som tvivlsom Art under Slægten *Typhis*. Man havde Grund til at haabe, at *Owen*, foranlediget ved M.-Es. Uvished, nærmere vilde have belyst disse Arter; men man finder dem atter under de gamle Navne: G. boreas, nugax og Ampulla, uden videre Oplysning, end at den sidste er mindre hyppig end de to förste, som ere meget almindelige. Med Hensyn til G. Ampulla vil jeg endnu tilföje den Bemærkning, at jeg efter *Phipps* Afbildning ikke finder det meget sandsynligt at henföre den til Slægten Typhis; derimod mener jeg, at den har en, skjöndt meget raa, Lighed med den Amfithoe, som jeg har kaldet A. panopla.

	Af mig selv undersögte.	Med Tilföjelse af 5 fabriciske Arter.	Med Tilf. af 5 Arter efter eng. Rejsende.
Decapoda	10	10	10
Stomapoda	0	0	0
Amphipoda	21	25	26
Isopoda	6	7	9
Læmipoda	2	2	2
Branchiopoda (Phyllopa Latr.)	1	1	1
Entomostraca (Lophyropa Latr.)	4	5	5
Pycnogonida (v. Araneiformia).	5	5	5
Parasita	11	12	12
Xiphosura	0	0	0
	58.	63.	68.

Vi see, at alle de Hovedformer, hvilke her ere betegnede med Navnet Orden, naae hen imod, de fleste endog langt ind i Polarzonen, med Undtagelse af de to meget smaa Ordener: *Xiphosura*, som er ganske tropisk, og *Stomapoda*, som vel naaer ind i den tempererede Zone, men allerede savnes paa de danske Kyster.

Dekapodernes Orden udgjör kun lidt mere end $\frac{1}{7}$ af det hele Antal (68), og har Repræsentanter for alle sine tre Underafdelinger: Brachyura, Anomura og Macrura. Her fortjener endnu at bemærkes, at det af Brachyura ene er Familien *Oxyrincha* eller *de tilspidsede Krabber*, der trænge saa höjt mod Nord, medens blandt *de langhalede*, med Undtagelse af Slægten Mysis, ene *Carides*, eller *Rejefamilien*, naae en saa nordlig Brede.

Amfipodernes Orden udgjör over $\frac{1}{3}$ eller næsten $\frac{2}{5}$ af det hele Antal, er mere end dobbelt saa talrig som Dekapodernes Orden, og be-

löber sig omtrent til $\frac{1}{4}$ af alle bekjendte Amfipoder*). Af disse Kjendsgjerninger synes man maaskee berettiget til at antage det som en Naturlov, at medens Krabber og Kræbs, eller med et Ord Dekapoder, som befolke de sydlige Have under mange forskjællige Former, mod Norden mere og mere forsvinde, indtages i visse Maader deres Plads af Amfipoderne, der her fremtræde i et overvejende Forhold saavel mod Dekapoderne som mod hele Kræbsdyrklassen; en Overvægt, der maaskee ikke viser sig mindre i Antallet af Individer end Arter.

Uagtet det grönlandske Hav besidder Dyr af begge Amfipodernes Hovedformer, *Gammarina* og *Hyperina*, udgjöre de förste, og blandt disse atter *Saltatoria*, det langt talrigste Antal. Det er især til Slægten *Amphithoe* at denne Overvægt skyldes: de arktiske Arter af denne Slægt (10 i Tallet) belöbe sig til Halvdelen af Arternes Tal fra alle andre Have (20 efter M.-E.), eller til $\frac{1}{3}$ af det hele bekjendte Artstal.

Endnu en Bemærkning kunne de grönlandske Amfipoder give Anledning til. De ydre Integumenter vise hos Slægterne *Gammarus* og *Amphithoe* en Tendens til at antage skarpe og kantede Former, til at udsende Horn og Torne, som ingenlunde i den Grad iagttages hos Arterne i de sydligere Have, og som synes at voxe, jo höjere man stiger op mod Nord. *Gammarus loricatus*, *Gammarus Sabini*, *Amphithoe Edwardsii*, *Amphithoe Hystrix*, *Amphithoe cristata*, der alle naae meget langt ind i Polarzonen, synes at tale for denne Mening.

Isopoderne udgjöre kun 9 Arter, eller mindre end $\frac{1}{7}$ af de ark-

*) Dette sidste Resultat erholder jeg paa fölgende Maade: *Milne-Edwards* optæller 78 sikkre Amfipodarter fra Verdens forskjællige Have; til disse lægger jeg de grönlandske Arter, med Undtagelse af de ved M.-E. allerede optagne (26—5), hvorved Antallet voxer til 99. De grönlandske Amfipoder forholde sig altsaa til alle bekjendte Amfipoder som 26 til 99. Alle bekjendte Amfipoder udgjöre endvidere efter denne Beregning omtrent $\frac{1}{15}$ af alle bekjendte Krustaceer; istedetfor at de, för nærværende Arbejde, kun udgjorde lidet mere end $\frac{1}{20}$. — Da M.-E. har benyttet saavel Alt, hvad det rige Pariser-Museum opbevarede, som ogsaa hvad den zoologiske Literatur tilböd ham, kan hans Fortegnelse vel ansees for temmelig fuldstændig for den Tid, den bekjendtgjordes.

tiske Kræbsdyr, men disse faa Arter fremstille os næsten alle Ordenens Familieformer, lige fra Land- og Ferskvands-Isopoderne til de parasitiske Cymothoer og Epikarider.

Læmipodernes Orden, der er indskrænket til et saa overordentligt ringe Antal Arter, har ogsaa i Grönland Repræsentanter for sine to Hovedformer: de *traaddannede* og de *ovale.*

Branchiopodernes lille Orden tæller vel kun een grönlandsk Art, men Individernes forbausende Mængde giver ligesom Erstatning for Mangelen af Afvexling i Form.

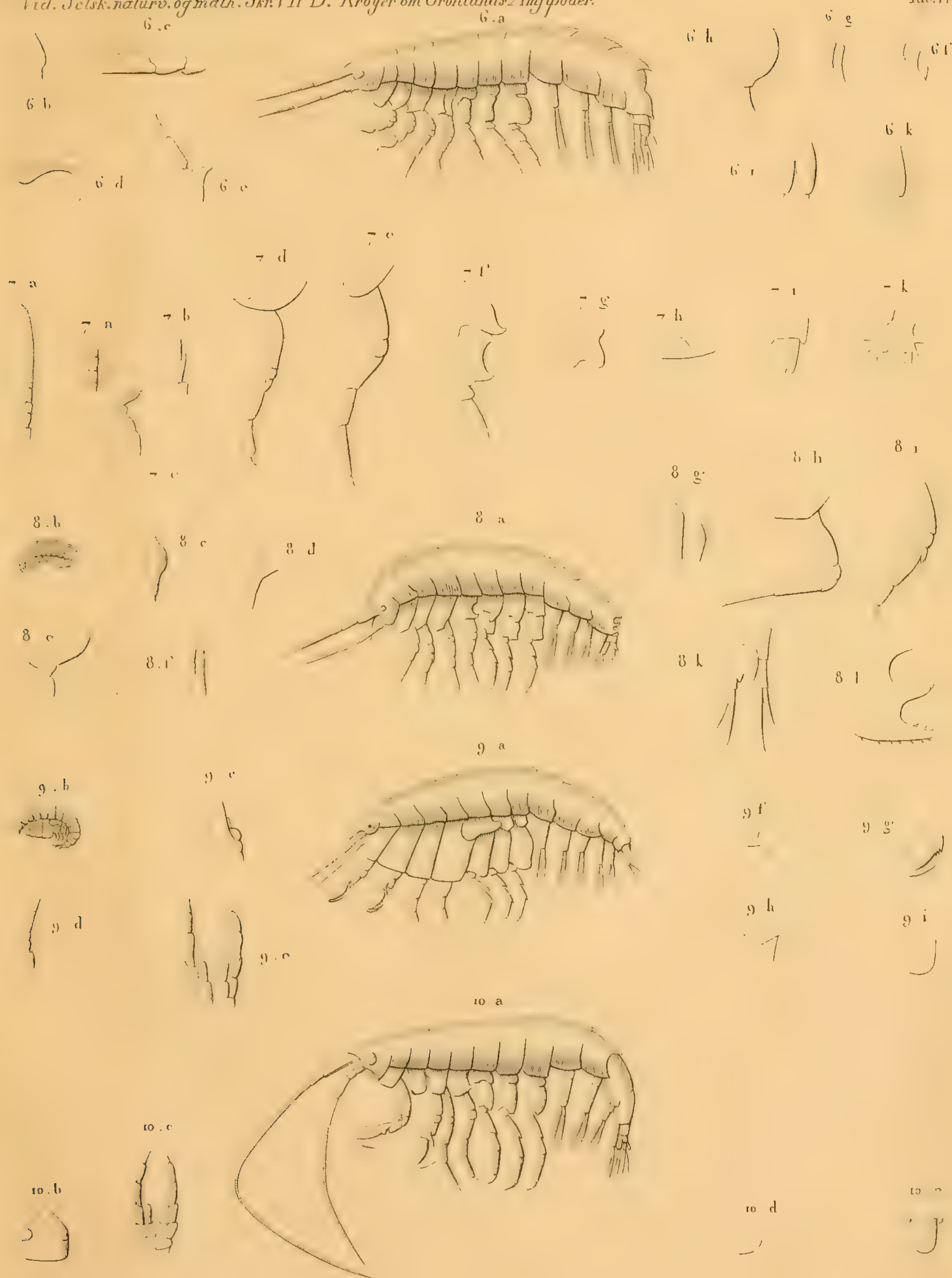
De grönlandske Entomostraceers Antal indeholdes mere end 15 Gange i Antallet af de grönlandske Krustaceer; men da denne Orden af iöjnefaldende Grunde maa antages at være mindre undersögt den nogen anden Afdeling, vil den rimeligviis kunne modtage de fleste Berigelser, og saaledes maaskee snarest kunne modificere de her angivne Forhold.

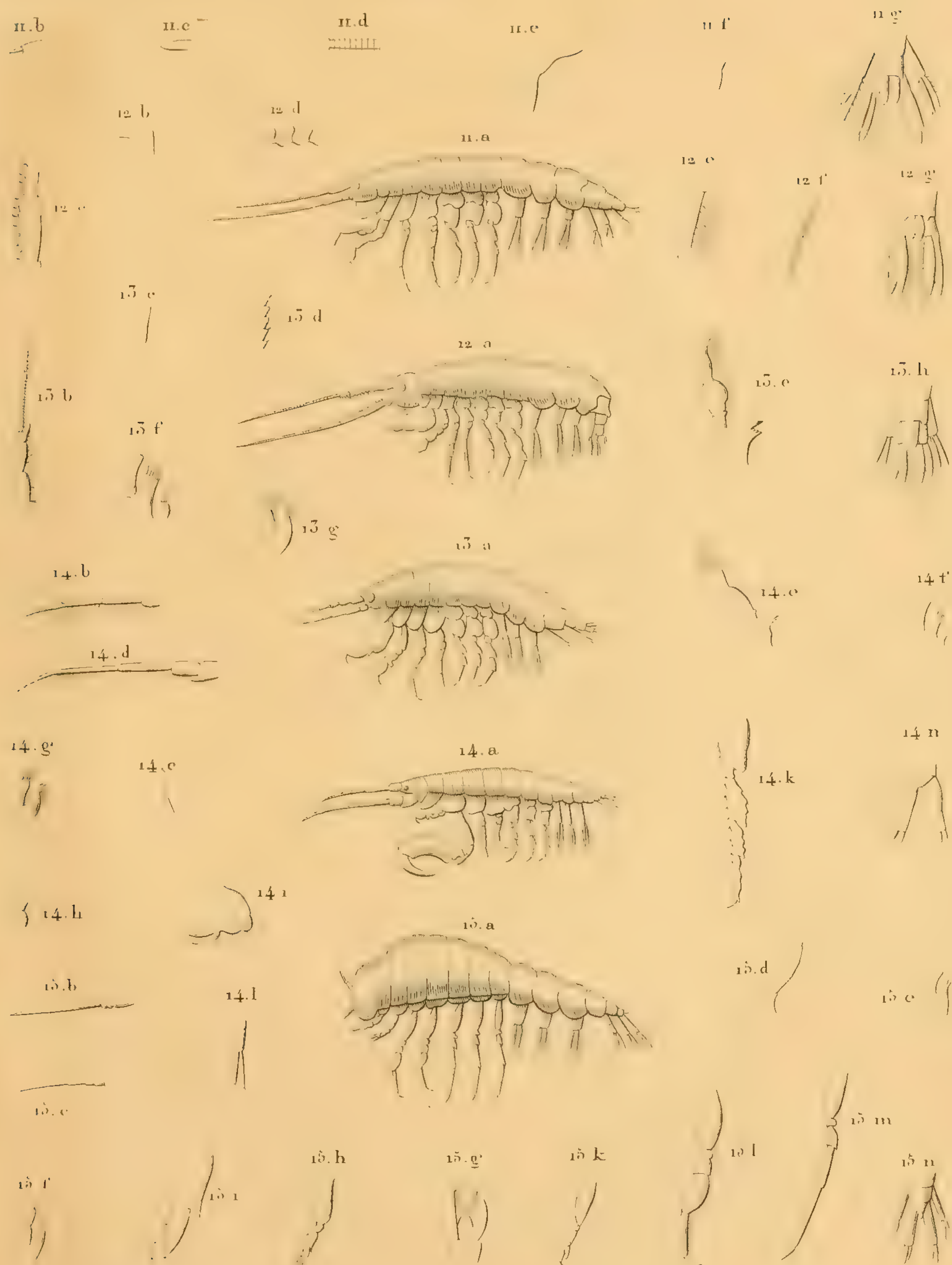
Pyknogoniderne eller de edderkopdannede Kræbsdyr udgjöre omtrent $\frac{1}{23}$ af samtlige grönlandske Kræbsdyr, men da denne Orden kun tæller overmaade faa Arter, vil den maaskee i ingen anden Fauna indtage et saa stort Forhold. Ogsaa Individernes Antal synes ikke ubetydeligt.

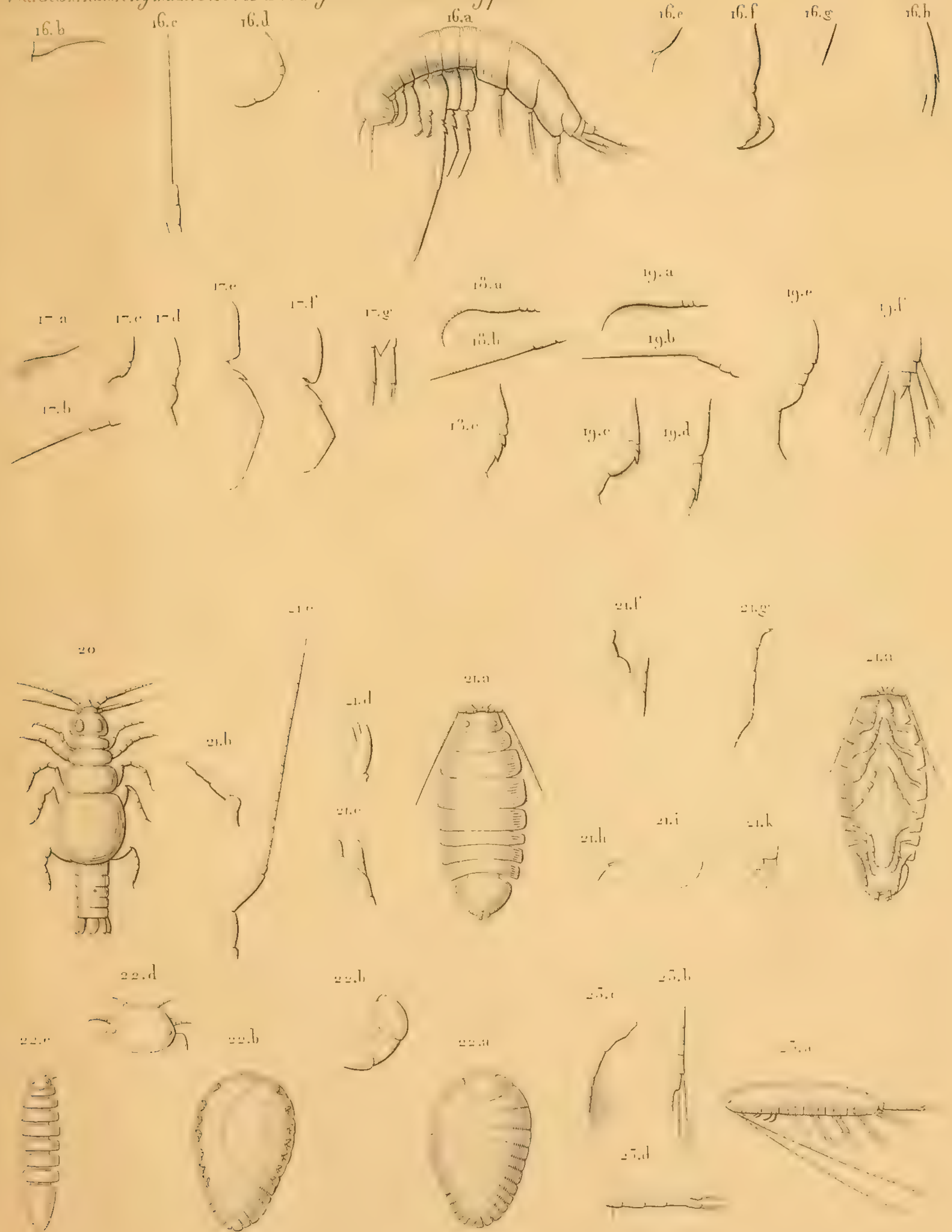
Snyltekræbsene endeligen, hvis Artstal overstiger Sjettedelen af hele Klassens Arter, indtage saaledes en ikke ubetydelig Plads i den grönlandske Krustace-Fauna. Ieg vover her at fremsætte en Formodning, hvilken, da Videnskaben savner de fornödne Data, endnu ikke kan hæves over en blot Formodnings Rang: næmlig den, at Snyltekræbsene maaskee forholdsviis have Overvægten i den kolde og en stor Deel af den tempererede Zones Have, medens derimod Cymothoerne faae Overvægten, og spille en lignende Rolle i de sydligere Have.

Forholdet af Amfipoder, Læmipoder, Pyknogonider og Parasiter skulde jeg saaledes være tilböjelig til at ansee som det mest Karakteristiske for den nordlige Zones Kræbsdyr-Fauna.

6 . a
6 . b
6 . c
6 d
6 e
6 f
6 g
6 h
6 i
6 k
7 a
7 b
7 c
7 d
7 e
7 f
7 g
7 h
7 i
7 k
8 a
8 . b
8 c
8 d
8 e
8 . f
8 g
8 h
8 i
8 k
8 l
9 a
9 . b
9 c
9 d
9 . e
9 f
9 g
9 h
9 i
10 a
10 . b
10 . c
10 d

11.b
11.c
11.d
11.e
11.f
11.g
12.b
12.d
11.a
12.c
12.e
12.f
12.g
13.c
13.d
12.a
13.b
13.f
13.e
13.h
13.g
13.a
14.b
14.e
14.f
14.d
14.g
14.c
14.a
14.k
14.n
14.i
14.h
15.a
15.d
15.b
14.l
15.e
15.c
15.m
15.h
15.g
15.k
15.l
15.n
15.f
15.i

16.a
16.b
16.c
16.d
16.e
16.f
16.g
16.h
17.a
17.b
17.c
17.d
17.e
17.f
17.g
18.a
18.b
18.c
19.a
19.b
19.c
19.d
19.e
19.f
20
21.a
21.b
21.d
21.e
21.f
21.g
21.h
21.i
21.k
22.a
22.b
22.c
22.d
23.a
23.b
23.c
23.d

